Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

BØRNETEATER-SAMMENSLUTNINGEN 1969-1979

— Et jubilæumsskrift

Børneteatersammenslutningen
1969 - 1979

— Et jubilæumsskrift

Tryk: Eks-Skolens Trykkeri ApS
Nørrebrogade 5 C
2200 København N
Tlf. 01 35 72 76

Udgivet af: Børneteatersammenslutningen (BTS)
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
Tlf. 01 15 69 00

Redaktion: Marianne Christensen og Anne Josephsen

Forside: Kirsten Ruth Bjerre Mikkelsen

BØRNETEATER-SAMMENSLUTNINGEN 1969-1979

— Et jubilæumsskrift

Indholdsfortegnelse:

Da BTS blev til, *af Kaj Himmelstrup* 7
Hvad er Børneteatersammenslutningen?, *af Kim Nørrevig* 11
Børneteater/teaterpolitik/teaterøkonomi/1969-1979, *af Jørn Langsted* 14
Teater som samvær og frigørelse, *af Henrik Lundgren* 24
Om børneteaterfestivaler, *af Anne Petersen og Bende Kallenbach* 29
Alakazam's Trylleteater 35
Teatret Artibus 36
Baggårdsteatret 38
Teatergruppen Banden 41
Bådteatret 42
Teatergruppen Cassiopaja 44
Comedievognen 46
Det lille Teater 48
Dryadeteatret 50
Teatergruppen Dueslaget 52
Fabula Teatret 53
Fair Play 55
Filuren 56
Fiolteatret 58
Fønix Teatret 59
Gruppe 38's Børneteater 61
Holstebro Børneteater 63
Høje-Taastrup Børneteater 65
Jytte Abildstrøms Børneteater 67
Kaskadeteatret 68
Marionetteatret i Kongens Have 69
Det ny Musikteater 72
Paraplyteatret 73
Rimfaxe Teater 75
Teatergruppen Skifteholdet 77
Sofieteatret 79
Team Teatret 80
Teaterbutikken 82
Teatergruppen Turnus 84
Teatergruppen Vester 60 85
Ø-Gruppen 88
Repertoireoversigt over BTS' medlemmer 91
Adresseliste 125

Forord

I anledning af Børneteatersammenslutningens (BTS) 10 års jubilæum, den 20. maj 1979, nedsatte BTS bestyrelse et jubilæumsbog-udvalg. Udvalget valgte at lave en bog om grupperne i BTS, skrevet af grupperne selv, samt fem artikelforfattere, der ikke direkte har tilknytning til nogen bestemt gruppe.

Vi finder det vigtigt at markere 10 års jubilæet med en bog, der gør status over den forløbne periode, fordi de fleste børneteatre har eksisteret i et tilsvarende antal år.

Der er i løbet af de 10 år kommet flere børneteatre, og produceret så mange børneteaterforestillinger at der er grund til at samle og ordne de konkrete fakta om BTS medlemmer og fremlægge disse fakta for en støtte offentlighed.

Endvidere skal bogen også ses som et supplement til Børneteaterbrochuren, som udelukkende udsendes i salgsøjemed, og dermed give offentligheden mulighed for at lære gruppernes historie og baggrund nærmere at kende.

Udgivelsen af denne bog har bibragt BTS bestyrelse og redaktionen, såvel som grupperne erfaringer mht. tidsplanlægning, økonomisk baggrund og den indholdsmæssige side af sagen, således at vi alle er bedre rustet til udgivelse af fremtidige publikationer.

Vi takker grupperne for deres artikler, samt Kaj Himmelstrup, Anne Petersen, Kim Nørrevig, Jørn Langsted og Henrik Lundgren, der har skrevet vederlagsfrit.

Da tidspresset omkring udgivelsen af nærværende bog har været meget stort, materialet er indsamlet på en måned, må vi beklage at følgende grupper ikke er repræsenteret ved en artikel: Svalegangen, Jomfru Ane, Esbjerg børneteater, Teatergruppen Masken, Teatergruppen Møllen og Dukketeatret Pin Pon.

Og ikke mindst takker vi Arbejdsgruppen børn & kultur samt Ministeriet for kulturelle anliggender for deres velvillige behandling af vores ansøgning, thi uden det var bogen ikke gået i trykken.

Hvis der ønskes yderligere oplysninger om BTS, BTS medlemmer og Børneteateravisen, findes en adresseliste bagest i bogen.

København, april 1979
Redaktionen

Da BTS blev til

Af Kaj Himmelstrup

Det ville passe smukt, hvis BTS kunne datere sin fødsel til maj 68, for det er jo den generation, organisationen hører til. Men det ville være lidt at en tilsnigelse. Barnet kom først til verden året efter, den 20. maj 1969, da fem børneteatre satte deres underskrifter under de første vedtægter. Det var Det Lille Teater, Comedievognen, Bodil Lindorffs Børneteaterskole, Jytte Abildstrøms Dukketeater og Ishøj Teater.

Fra den dag fortæller sammenslutningens arkiver ret udførligt om, hvad der videre skete. Der var tryk på fra starten. Kræfterne blev sat ind på at øve indflydelse på den fremtidige børneteaterstruktur og på at sikre, at børneteatrene fik deres naturlige andel at statsstøtten. Allerede tre måneder efter var 13 teatre med og de første henvendelser til myndighederne sendt af. Inden et år var gået, var man repræsenteret i Teaterrådet.

Ved teaterlovsrevisionen i 1970 fik »det nye børneteater« sin egen paragraf: Der kan ydes tilskud til opførelse af forestillinger for børn og unge samt til teaterpædagogisk virksomhed. Dermed var det accepteret ikke blot af børnene, men også af samfundet.

At det havde kostet tid og energi, vidner arkivet om. Men hvad gik der egentlig forud for stiftelsen? Hvem tog initiativet og hvorfor? Det fortæller arkivet ikke noget om.

Hvis man gravede lidt i de impliceredes vaklende erindringer, kunne man muligvis nok stykke nogle historiske kendsgerninger sammen, de kunne måske også stives af med et par nødtørftige notater, der er bevaret fra de indledende møder. Men spørgsmålet er, om det ville være sandheden om Børneteatersammenslutningens tilblivelse.

Ville det sige noget om den fornemmelse af brydningstid, som de fleste af os havde? Ville det fortælle noget om motiverne? Ville det kunne forklare, hvorfor det blev BTS og den nuværende børneteaterstruktur, der blev resultatet af den kaotiske situation, der fulgte efter Skolescenens lukning?

Jeg tror det ikke, derfor vil jeg hellere give mit personlige bud på hvad der førte til oprettelsen.

—

De nye signaler på teaterområdet dukkede op i midten at tresserne. Studenterscenen

havde i en årrække spillet de absurde franskmænd. Men i 1964 lavede man en dansk sæson, med nye danske enaktere. De fulgtes af collagerne, der både repræsenterede en ny form og en ny måde at bygge en forestilling op på.

Den amerikanske trup La Mama kom til landet og turnerede på ydmyge steder.

Arne Skovhus politiserede Fiolteatret og udnævntes til dansk teaters pestbyld. Niels Andersen satte sig i spidsen for Banden, og Christianshavnergruppen begyndte sin virksomhed. Der var virkelig begyndt at gro.

I september '66 åbnede Det Lille Teater med en forestilling af Kaj Matthiessen. Næsten samtidig startede Benny E. Andersen Comedievognen, og Jytte Abildstrøm trådte frem med sit dukketeater.

I 1967 viste regeringen for første gang interesse for børneteatret. Kulturminister Bodil Koch holdt en konference på Christiansborg, hvor embedsmændene mødtes med et stor antal børneteaterfolk af alle afskygninger, og dramapædagoger. Det var fra Bodil Kochs side tænkt som det første tilløb til en egentlig børneteaterpolitik, og meget havde nok set bedre ud for børneteatret i dag, hvis hun havde fået lov til at fortsætte, men det blev ved tilløbet.

Samme år gik Skolescenen ind i sin 48. sæson, til tonerne af en kritik, der i de foregående år var blevet stadig voldsommere, efterhånden som det kunstneriske niveau var sunket. Det var så galt, at kulturministeren nedsatte et udvalg, der skulle kulegrave problemerne og pege på veje, der kunne føre til fornyelse.

Direktør Bjørn Moe søgte samarbejde med de nye folk for at forny repertoiret og få genindført det engagement, som var sivet ud af forestillingerne. Han udskrev en dramatikerkonkurrence, hvis resultat forelå i sommeren '67, og i maj 68 præsenterede han en repertoireplan for den kommende sæson, som blev modtaget af pressen med fine ord og store overskrifter: Ny kurs — revolution — de unge teatre hjælper den gamle Skolescne op.

August kom og prøverne gik igang. Enkelte af forestillingerne fik premiere. Men i løbet af efteråret spidsede situationen til. Fiolteatret spillede en forestilling om Færøerne, der indgik i abonnementet for de større børn. Den var for stærk for Skolescenens Styrelse, der afbrød samarbejdet. Teatret svarede igen med et økonomisk modkrav, og hvad der derefter skete, er aldrig blevet klart belyst.

Men jeg kan fortælle, hvordan det oplevedes. Jeg gik i december på ABC-teatret og prøvede på en forestilling med Bodil Udsen, Jytte Abildstrøm og Olaf Nissen, en trio opfundet i børneteatret, inden de fik succes i TV. Vi skiltes intetanende før jul og regnede med at genoptage prøverne lige efter helligdagene.

3. juledag om aftenen blev jeg ringet op af Bjørn Moe, der fortalte, at vi ikke skulle fortsætte. Styrelsen havde den 19. december besluttet at lukke foretagendet.

Der blev aldrig givet nogen forklaring til de henved 100 mennesker, der uden varsel blev fyret. Ingen skrev til os. Ingen stod ansigt til ansigt med os. Enkelte af grupperne fik at vide, at man ville forsøge at videreføre netop deres forestilling, men det var tomme ord. I avisen kunne vi læse, at Skolescenen likviderede på grund af dårlig økonomi.

Ingen troede, at det var den virkelige årsag. De styrende organer, som bestod af politikere og repræsentanter for forskellige lærerorganisationer, fremlagde hverken regnskab eller anden dokumentation, og har aldrig gjort det.

Forklaringen var da også mere end tvivlsom, dels fordi underskuddet faktisk ville være blevet mindre, hvis sæsonen var blevet gennemført, dels fordi den personkreds var så indflydelsesrig, at den kunne have skaffet sig politisk dækning for underskuddet, hvis den havde villet.

(foto Roland Petersen)

Det egentlige motiv måtte man gætte sig til, og det kunne ikke blive noget flatterende gæt: politisk censur.

Derimod behøvede man ikke at gætte om den mangel på menneskelig holdning, styrelsen lagde for dagen ved fyringen. Det faldt derfor helt naturligt, da børneteaterfolkene få måneder senere gav sig til at udarbejde deres forslag til en fremtidig børneteaterstruktur og det dertil hørende formidlings- og distributionsapparat, at man undgik enhver kontakt med lærerorganisationerne og stilede mod en neutral organisationsform, hvor de ikke havde nogen indflydelse. Den rolle de havde spillet ved lukningen var simpelt hen for skræmmende.

I perioden efter sammenbruddet var det ret uklart, hvad der nu skulle ske. Der blev fra forskellig side gjort forsøg på at bevare Skolescenens gamle tillidsmandskorps af billetuddelende lærere og forsyne det med en ny overbygning. Der blev også taget initiativ til en rekonstruktion. Der skete i det hele taget så meget i så mange forskellige kredse, at det konkrete hændelsesforløb nok aldrig vil blive klarlagt i sin helhed, og nogen sammenhængende forklaring på, at det blev BTS og den nuværende børneteaterstruktur, der blev resultatet af den kaotiske situation får man sikkert aldrig.

Det var heller ikke fordi enigheden var for stor hos den halve snes børneteaterfolk, der samledes til møder i Det Lille Teater for at drøfte situationen. De havde ved egen kraft, uden hjælp fra myndigheder og organisationer, stablet levedygtige teatre på benene, og de kviede sig ved tanken om at de nu også skulle lægge kræfter til et krævende organisationsarbejde.

Men alle indså, at et samarbejde hen over de forskellige opfattelser var nødven-

digt, hvis man ville bekæmpe risikoen for at få et »fremmed« administrationsapparat trukket ned over hovedet, og med en vedtægt på fem små paragraffer blev det formelle grundlag lagt for den virksomhed, der nu kan holde ti års jubilæum.

Det interessante er, at man allerede ved de indledende møder havde en klar opfattelse af de hovedprincipper, som senere skulle vise sig at slå igennem som de bærende: Der skulle være mange selvstændige børneteatre, med suveræne ledelser og direkte kontakt til kunderne, man ønskede ingen central ledelse af nogen art og ingen overflødige mellemled mellem teatrene og de enkelte skoler, såsom repræsentantskaber og lignende, men kun et helt neutralt informationskontor, hvor enhver kunne få oplysning om repertoire, spilletider, priser osv.

Officielt kom disse synspunkter til udtryk i den betænkning om børne- og ungdomsteatret, der kom i 1972. Og de har været det bærende grundlag siden.

At det var et nyt syn på børn og kultur, der i slutningen af tresserne afløste et gammelt og udlevet, står sikkert klart for alle i dag.

Det står sikkert også klart, at bruddet med den forældede kulturarvsformidling også måtte være et brud med autoritære ledelses-og organisationsformer.

Det vidste vi godt, da vi i de første måneder af 1969 satte os på børnesæderne i Det Lille Teater. Men vi vidste ikke, om bruddet kunne gennemføres. Kun at det var nødvendigt at gøre forsøget.

Bådteatret: »Ti Bom Stille«, 1977

Hvad er Børne-teatersammenslutningen?

Af Kim Nørrevig

Børneteatersammenslutningen blev dannet d. 20. maj 1969 som en interesseorganisation for de daværende børneteatre. Allerede fra starten var det klart, at sammenslutningens mål lå udenfor det enkelte børneteater, idet målet var: »...at sikre alle børn mulighed for at opleve børneteater.« (De nuværende vedtægters §3).

BTS er i dag en sammenslutning af 38 børneteatre udaf de ca. 50 der eksisterer. Dvs. at 76% af børneteatrene er organiseret i BTS. Og stadig flere kommer til.

BTS var indtil december '77 kollektivt ledet, det vil sige af månedlige medlemsmøder og med et arbejdsudvalg til at udføre de beslutninger, månedsmødet traf.

Men i '76 og '77 førte sammenslutningen interne diskussioner om ændring af struktur og vedtægter. Der var forslag om at indføre kvalitetskriterier for optagelse af medlemmer i stil med det svenske TeaterCentrum. Der var også forslag om krav om kollektiv ledelse af teatrene for at kunne blive optaget i BTS. Begge disse forslag blev dog nedstemt.

På initiativ af det daværende arbejdsudvalg blev der fremsat forslag til struktur for sammenslutningen, med følgende hovedlinjer:

1) Det blev slået fast, at BTS var åben for alle børneteatre. Som betingelse for optagelse gjaldt kun, at man skulle producere børneteater, at man ikke anvendte børn som faste skuespillere og at man forpligtede sig til at overholde sammenslutningens vedtagelser.
2) Organisationen skulle opbygges efter 2 hovedprincipper:
   a) En centralisering af ansvaret for beslutningerne og gennemførelsen af dem, dvs. en årlig generalforsamling skulle være øverste myndighed. Denne fastlagde linjen for BTS i det kommende år og valgte en bestyrelse til at varetage den.
   b) En adskillelse af beslutningsområderne, således at en væsentlig del af beslutningerne kunne træffes af såkaldte regioner, der skulle være selvstyrende i sager, der ikke berørte den øvrige del af sammenslutningen.

Dette forslag blev gennemarbejdet og vedtaget af Børneteatersammenslutningen i december '77, og opdelingen i regioner blev: Region Jylland-syd, region Jylland-midt og region København/Sjælland.

At få en ny struktur til at fungere er ikke nogen nem sag, og arbejdet med det er da heller ikke overstået.

Men en »sags« gang kan nu være som følger:

1) Den tages op af bestyrelsen og afgøres her. Medlemmerne orienteres om beslutningen.
2) Den tages op af en region og afgøres her. De øvrige medlemmer og bestyrelsen orienteres om beslutningen.
3) Den sendes til udtalelse på et landsmøde. Derefter beslutter bestyrelsen/regionsmødet den videre gang. Medlemmerne/de øvrige medlemmer og bestyrelsen orienteres om beslutningen.
4) Den sendes til afgørelse på et landsmøde, — evt. i hastetilfælde indkaldes der til ekstraordinært landsmøde.
5) Den sendes til afgørelse på generalforsamlingen.

Organisationen er ret stor, set i forhold til det samlede antal børneteatre. Også taget i betragtning, at det ikke er nødvendigt at være medlem for at lave børneteater.

Men samtidig er organisationen lille, dels set i forhold til andre organisationer, men vigtigere: i forhold til det arbejde, der skal gøres:

BTS deltager aktivt i ministerielle udvalg (f.eks. udvalget vedr. teateruddannelserne, udvalget vedr. ændring af teaterlovens §16 om børneteater og opsøgende teater), i Samarbejdsudvalget for børneteater og opsøgende teater mv., i tilrettelæggelsen af den årlige børneteaterfestival, i samarbejde omkring børneåret, i offentlige diskussioner omkring børneteater etc.

Internt diskuteres ensartede priser, ansættelsesforhold, videreuddannelse, budgetter, regnskaber mv.

Sammenslutningen varetager på medlemmernes vegne forhandlinger med offentlige myndigheder, Teaterrådet, Ministeriet for kulturelle anliggender, samarbejde med Danmarks Teaterforeninger og andre organisationer.

Altsammen arbejde, vi mener bør gøres. Og vores krav til bestyrelse, regioner, landsmøder og udvalg blir da også større og større. Men de mennesker, vi udpeger til at gøre arbejdet, er selv aktive teaterfolk. Det har den fordel, at alle i sammenslutningens ledende organer og udvalg er personligt engageret i direkte teaterproduktion. Men selvfølgelig også den ulempe, at deres tid og kræfter er begrænsede. Sammenslutningen overvejer da også nu, om vi kan få råd til at ansætte en halvdags sekretær til varetagelse af de daglige rutinesager.

Det kendetegnende for sammenslutningen har været de fælles retningslinjer og beslutninger, vi er nået frem til.

Således er der i BTS vedtaget ensartede minimumspriser, så ingen af medlemmerne dumper markedet. Vi har fælles retningslinjer for ansøgninger og opstilling af budgetter.

Og vi har været fælles om ansøgninger om underskudsdækning i '77 og '78, da en del af teatrene fik vanskeligheder med likviditeten.

Netop det, at sammenslutningen handler fælles og samtidig repræsenterer så stort og så bredt et spektrum af dansk børneteater, har gjort, at BTS både internt og eksternt står stærkt.

Ministeren for kulturelle anliggender har i dette forår foreslået en ændring af teaterlovens §16 (om børneteater og opsøgende teater). På den baggrund er det svært at sige noget om, hvordan børneteaterområdet — og dermed også BTS — vil se ud om

et, to eller tre år, da vi endnu ikke kan overskue virkningerne af en eventuel lovændring.

Men sikkert er det, at ved en vedtagelse af lovforslaget må vi diskutere vores struktur med henblik på dels den mest praktiske arbejdsgang, men dels også — og vigtigere — stadig at handle fælles og repræsentere et stort og bredt spektrum af dansk børneteater.

Marionetteatret i Kongens Have: »De Tre Prøver«, 1977

Børneteater/teaterpolitik/ teaterøkonomi/ 1969-1979

Af Jørn Langsted

Børneteater og lovgivning

Den første teaterlov i Danmark blev vedtaget i 1963. Ja, inden da var der dog en — stadig gældende — lov om Det kgl. Teater fra 1935. Og der havde været love om teatercensur og om forlystelsesafgift. Men i 1963 begyndte staten over en bredere front at støtte teatervirksomhed.

Dengang var der ingen, der tænkte på det, vi nu forstår ved børneteater. Teaterloven indeholdt en bestemmelse om, at der kunne gives tilskud til skolescenerne i København og ved de gamle landsdelsscener.

Dansk Skolescene likviderede ved juletid 1968, dels pga. et oparbejdet underskud, men også fordi den som organisation var blevet anakronistisk i forhold til tidens pædagogiske og kulturelle strømninger. Man havde forsøgt samarbejde med de små teatre, men teaterlederen på Skolescenen blev saboteret af sit repræsentantskab og sin styrelse.

Teaterloven fra 1963 skulle have været revideret i 1968-69, men det blev udsat et år, bl.a. under henvisning til den kaotiske og uafklarede situation, der var opstået ved Dansk Skolescenes frivillige likvidation.

Inden der så kom en teaterlov i 1970 — den teaterlov, der stadig fungerer med diverse justeringer og ændringer fra 1973, 1975 og 1976 — havde kulturministeriet udsendt Betænkning nr. 517 i 1969. Det var en opregning og diskussion af samtlige kulturministeriets arbejdsområder. Her træder man vande mht. børneteatrets situation. Man redegør for vigtigheden i overhovedet at have teater for børn, men der tages ikke stilling til om Dansk Skolescene eller en lignende institution skal genoplives i en ny og ændret skikkelse, dvs. med helt klare styrelsesforhold og med en kunstnerisk frihed svarende til andre teatre. Man tager ikke stilling til de ny børneteatre, men diskuterer alligevel, om det ikke ville være rimeligt, at der blev produceret forestillinger, der blev spillet ude på skoler og institutioner, og som kunne indgå mere direkte i undervisningen. Dvs. der knyttes faktisk an til en form, som var blevet opdyrket af nogle af de ny børneteatre, der var startet.

I teaterloven i 1970 blev der indsat en særlig bestemmelse om børneteater, nemlig §16. Den kom til at lyde: »Der kan ydes tilskud til opførelse af forestillinger for børn og unge samt til teaterpædagogisk virksomhed«. Og selvom man fik nørklet denne

underlige formulering sammen, så betød det i realiteten, at der blev givet tilskud til *produktion* af børne- og ungdomsteater. Det fremgår af forarbejderne til loven, at man sigtede på teaterproduktioner specielt beregnet for børn og unge indtil 14 år, og at støtten skulle ydes til professionelt børneteater (i betydningen: de, der har børneteater som erhverv) og altså ikke til dramapædagogik. Loven gav tilskudsmuligheder, men ingen tilskudsforpligtelse.

I folketinget var der velvilje overfor børneteatret, ligesom der har været det — i udtalelserne i hvert fald — indtil de allerseneste år. Og man satsede bevidst fra statens side på *ikke* at oprette en ny stor mammutorganisation, men i stedet at satse på mange små producenter. Og børneteatrene voksede frem...

Tilbage efter Skolescenen var der visse formidlingsproblemer mellem teaterproducenter og skoler og institutioner. Til bl.a. at klare disse problemer nedsatte kulturministeriet et udvalg, der afgav betænkning i 1972 (Betænkning nr. 637: *Betænkning vedrørende børne- og ungdomsteater).* Man havde fra de producerende teatres side været nervøs for en genoplivning af Skolescenen i skikkelse af Skolernes Teaterformidling, der byggede på Skolescenens apparat. Men betænkningen anbefalede, at det blev Samarbejdsudvalget for Turnéteatervirksomhed (siden 1.1.1977: Udvalget for børneteater, opsøgende teater mv.), oprettet i 1970, der kom til at tage sig af formidlingsarbejdet. Og det blev da også dette organ — i et mere eller mindre godt samarbejde med Børneteatersammenslutningen — der kom til at tage sig af udsendelse af fællesbrochure, udgivelse af Børneteateravisen og afholdelse af børneteaterfestivaler.

I børneteaterbetænkningen skrev man endvidere om forskellige emner i tilknytning til børneteatret. Udvalget var meget opmærksom på, at der manglede penge til at lave børneteater for. Men udvalgsbetænkningen blev i øvrigt en meget for-og-imod

Paraplyteatret 1978/79 (foto Wim Riemens)

betænkning, der ikke umiddelbart førte til de ønskede forbedringer for børneteatret.

I 1972 havde teaterrådet, der er rådgivende for kulturministeriet i teateranliggender, lavet et lovforslag, der satsede på faste støtteordninger til flere teatre, derunder børneteatre. Det kom der ikke meget ud af.

Kulturministeriet satsede imidlertid på at støtte afsætningen af teater. 6. juni 1972 udsendte man et cirkulære, der sagde, at fra sæson 1972-73 kunne børn og unge gå i teatret for halv pris. Ministeriet ville støtte med 25%, hvis kommunen også støttede med 25%. Endvidere kunne skoler og andre undervisningsinstitutioner ved at tegne abonnement på mindst 3 forestillinger regne med samme tilskud. Fra den følgende sæson var det ikke længere nødvendigt med et abonnement på 3 forestillinger. Da gjaldt ordningen (kaldet 6.6.-ordningen) også for enkeltforestillinger på skoler og institutioner.

I 1973 blev der fremsat lovforslag i folketinget. Det omfattede en mindre del af teaterrådets lovforslag fra 1972: 1. øget støtte til børneteater og opsøgende teater, 2. en landsdækkende abonnementsordning for voksne og 3. et 3-mands teaterråd. — Det så jo lyst ud for børneteatrene! Men der kom en slæde i vejen. Midt i hele folketingets velvilje fremkom der nye besparelseskrav. Og både forbedringen for børneteatrene og den landsdækkende abonnementsordning blev trukket tilbage. Men efter pres fra Amtsrådsforeningen blev den landsdækkende abonnementsordning alligevel vedtaget til ikrafttræden 1.4.1975. Hermed bortfaldt 6.6.-ordningen, dvs. børneteatrene blev ringere stillet ved denne lovrevision. Velviljen var stor, men der var ikke noget at have den i.

I 1975 blev loven om Den storkøbenhavnske Landsdelsscene vedtaget. Børneteatrene var udenfor.

I 1976 blev der igen fremsat teaterlovforslag. Denne gang var hovednummeret Det rejsende Landsteater. Men endvidere blev §16 i teaterloven ændret, således at den nu kom til at handle om børneteater *og* opsøgende teater, og der kom 1 mill. kr. mere i bevilling. Endvidere lavede man §16, stk. 2 som en slags afløser for 6.6.-ordningen. Den lød: »Staten refunderer 25 pct. af kommunernes udgifter til børneteater og opsøgende teater« og var dårligere for børneteatrene end 6.6.-ordningen.

Loven gik igennem, dog med nogen forsinkelse af ikrafttrædelsestidspunktet: spareforanstaltninger.

Børneteatrenes uddannelsesproblem er det ikke lykkedes at løse i de forløbne år. Her ser det ud til, at man fra statsligt hold regner med at kunne uddanne generelle teaterarbejdere, der er lige velegnede til at indgå i autoritære, hierarkiske maskinerier og i kollektive børne- og ungdomsteatre (Betænkning nr. 849/1978: *Betænkning om teateruddannelserne i Danmark.*

Hvorfor børneteater?

Ændringer i arbejds- og udbytningsprocessen efter 2. verdenskrig stiller nogle nye kvalifikationskrav på dagsordenen for den fælles grunduddannelse, folkeskolen. Skolen skal ikke alene kvalificere arbejderklassen, men også de nye mellemlag, der opbygges i og med de udvidede statsfunktioner.

Som et vigtigt element i den nye kvalificering må man se den tæmmede kreativitet, der satses på i skolen og andre steder. Børneteater og andre kunstneriske aktiviteter må ses som et led i denne kreativitetspædagogik. Det skal altsammen tjene til at udvikle fantasi, indlevelsesevne, human interest osv.

Kreativitetspædagogikken og den kunstneriske beskæftigelse er godt nok på den ene side nødvendig, men på den anden side er det vanskeligt at tæmme og styre den,

så det kun bliver de nødvendige — begrænsede — kvalifikationer, der udvikles. Der kan finde systemoverskridelser sted indenfor denne ramme.

Man kan selvfølgelig ikke reducere børneteatrenes fremvækst til denne objektivistiske placering alene. Det må tillægges, at en forudsætning for børneteatrenes vækst har været, at der har eksisteret/eksisterer nogle mennesker, der anser det for vigtigt at arbejde med teatermediet i forhold til børn. Disse menneskers motiver kan være vidt forskellige og kan strække sig fra rene underholdningsmotiver til motiver, der lægger vægt på børneteatrenes muligheder som kritisk bevidsthedsudviklende instans.

Det er imidlertid den abstrakte kreativitetspædagogiske form, der giver denne pluralisme af individuelle motiver, arbejdsmuligheder.

Hvorfor staten?

En af statens funktioner i et udviklet kapitalistisk samfund som det danske er at sikre reproduktionen af arbejdskraften. Dels sådan at der fødes og opdrages ny arbejdskraft, og dels sådan at den eksisterende arbejdskraft reproduceres og restitueres fra dag til dag. Den psykiske reproduktion kan foregå på flere niveauer, men for de nye mellemlag, der indtager en stadig stigende rolle i statsapparatet, er en psykisk restituering ved hjælp af kunstneriske og kulturelle aktiviteter ret udbredt.

Man kan derfor anskue en stor del af statens kulturpolitik som en støtte til de nye mellemlags psykiske reproduktion. Men givet i en form, så den ikke udelukker andre grupper og lags inddragelse.

En sådan sikring af den psykiske reproduktion står selvfølgelig også i en dialektik mellem på den ene side at skulle sikre arbejdskraftens psykiske disponibilitet og på den anden side at åbne for systemsprængende behov og ønsker.

Statens teaterpolitik

Den statslige kultur- og teaterpolitik har hovedsagelig satset på at demokratisere adgangen til den eksisterende kultur. Den har drejet sig om at få etableret en bedre distribution af den eksisterende kultur med dens værdier og normer, som der ikke blev sat spørgsmålstegn ved. Støtten til landsdelsscenerne fra 1963, etableringen af den landsdækkende abonnementsordning i 1975 og oprettelsen af Det rejsende Landsteater fra 1977: altsammen kan det ses som et led i denne politik, der gik ud på at *demokratisere kulturen.*

Imidlertid ser det ud som om den statslige politik er ved at ændre karakter i disse år. Den ovennævnte politik fastholdes, men samtidig lanceres en ny politik under navnet *kulturel demokrati.* Her drejer det sig ikke om at distribuere de eksisterende (fin)kulturelle værdier bedst muligt, men om at støtte selvaktive grupper rundt omkring i samfundet. Denne politik iværksættes, fordi man har erfaret, at den eksisterende demokratiseringspolitik ikke har ført til nogle væsentlige ligheds-mål. Den eksisterende demokratiseringspolitiks legitimationskrise søges opfanget af en ny og supplerende politik.

Samtidig kan man i disse år — som en opfølgning af kommunalreformen og dens følgelovgivning — iagttage en tendens til overflytning af stadig flere opgaver fra statsligt niveau til kommunalt. På kulturområdet går denne politik under navnet *decentralisering.* Og man skal bemærke sig, at der her kun tænkes på en rent geografisk decentralisering, og at denne decentralisering befinder sig inden for det samlede statsligt-kommunale kompleks.

Statsstøtten

Statsstøtten til teatre har hovedsagelig været givet til sikring og bevarelse af eksisterende institutioner. Den har m.a.o. været reaktiv og har sat ind, når branchen kom i økonomiske vanskeligheder.

Tabel 1
Produktionsstøtte til forskellige teatre 1970/71-1979 (i kr.)

	Børneteater	Det kgl. Teater	Landsdelsscener[1])
1970/71	2.382.592	52.630.100	9.004.349
1971/72	2.216.525	60.906.689	9.888.825
1972/73	2.471.000	69.018.950	11.650.610
1973/74	2.470.000	75.876.817	13.600.465
1974/75	2.748.150	92.669.255	14.600.000
1975/76	3.345.000	103.296.886	19.008.148
1976/77	5.391.000[2)]	94.006.865[3)]	26.170.549
1977/78	6.285.000	101.281.700	30.886.441
1978[4)]	5.067.500	71.735.100[5)]	22.600.000[5)]
1979	7.165.000	99.304.300[6)]	33.984.000[6)]

Kilder: Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed af 2.2.1979;
Forslag til Finanslov for finansåret 1979;
Statsregnskab for de pågældende år.

Noter:

1) Landsdelsscener omfatter Ålborg Teater, Aarhus Teater og Odense Teater. Fra 1.4.1976 tillige Den storkøbenhavnske Landsdelsscene. Produktionsstøtten i denne rubrik er statstilskuddet. Det udgør 50% (for Den storkøbenhavnske Landsdelsscene: 40%) af den samlede produktionsstøtte. Resten udredes fra 1.4.1971 af amtskommunerne (for Den storkøbenhavnske Landsdelsscene: af Københavns Amt, København og Frederiksberg kommune).
2) Fra 1.10.1976 blev børneteater og opsøgende teater slået sammen på samme konto.
3) Fra dette år opføres tilskud til pension ikke på denne finanslovskonto. Året før var beløbet 9,6 mill. kr.
4) Finansåret 1978 = ¾ kalenderår. Finansåret 1978 var overgangsåret i forbindelse med flytning af finansåret fra 1.4.-31.3. til 1.1.-31.12.
5) Der er tale om budgettal.
6) Der er tale om finanslovstal.

Som man kan se af tabel 1, der skildrer udviklingen i produktionsstøtte til nogle *udvalgte* teaterformer, så er der sket kraftige stigninger i tiårsperioden for støtten til Det kgl. Teater og for statsstøtten til landsdelsscener (man skal være opmærksom på, at landsdelsscenerne modtager det samme beløb som i tabel 1 i støtte fra amterne). Det er først i de senere år, der er sket en forbedring i tilskuddet til børneteatre.

Tabel 1's tal kan være svære at sammenligne, fordi der igennem perioden er sket en række ændringer — dels i teaterloven og dels i den måde, udgifter konteres på i finansloven (jvf. noterne til tabel 1).

Men den overordnede tendens er klar nok: De store eksisterende kulturorganer sikres gennem et samvirke mellem stat og amterne. Børneteatret, som kunne opfylde målsætninger i retning af kulturelt demokrati, opnår først en stigning i støtten i de senere år.

Tallene skal ses i forhold til, at børneteatre og opsøgende teatre f.eks. i sæson 1977/78 opførte 6196 forestillinger for 689.253 tilskuere, og at der alt i alt opføres ca. 11.000 professionelle teaterforestillinger i Danmark i denne sæson. Dvs. at over halvdelen af teaterforestillingerne i Danmark produceres og spilles af børneteatre og opsøgende teatre. Det antal teatre, der har fået statstilskud over §16 i teaterloven har i de senere år ligget på 20-25.

Fig. 1:
Produktionsstøtte til forskellige teaterformer 1970/71-1979 i mill. kr. (løbende kr.)

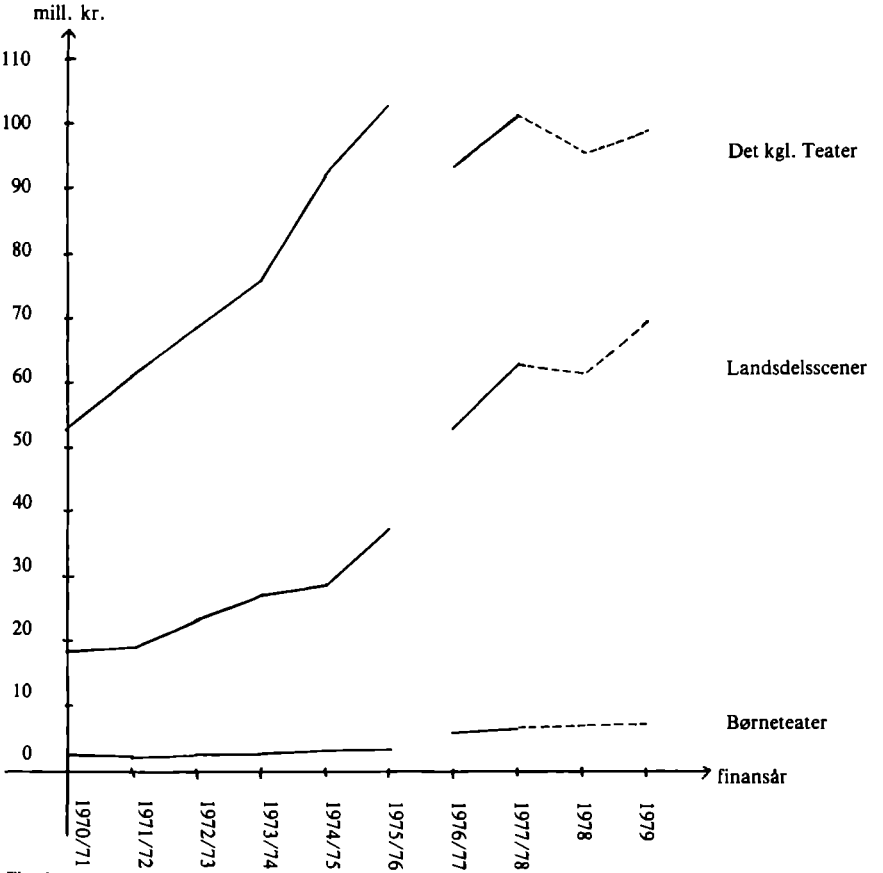

Fig. 1
Kurverne er fremstillet på grundlag af Tabel 1 (se denne).

Kurverne viser produktionsstøtten til Det kgl. Teater, landsdelsscener og børne- og ungdomsteater i løbende kr. i perioden 1970/71-1979. De to sidste år er budgettal.

Bruddet på kurverne mellem 1975/76 og 1976/77 markerer:

1. Fra 1976/77 opføres tilskuddet til pension på Det kgl. Teater ikke længere på samme finanslovskonto. Beløbet var i 1975/76 9,6 mill. kr.
2. Indtil 1.4.1976 omfattede landsdelsscener: Ålborg Teater, Aarhus Teater og Odense Teater. Fra 1.4.1976 oprettes tillige Den storkøbenhavnske Landsdelsscene.
3. Fra 1.10.1976 bliver opsøgende teatre lagt ind under teaterlovens §16, der hidtil har omfattet børneteatre, samtidig overføres 850.000 kr. fra §14 til §16.

Finansåret 1978 (overgangsåret), der kun var på 9 måneder, er opregnet til et fuldt kalenderår.

I den grafiske fremstilling på fig. 1 er tallene fra tabel 1 overført, således at man ser illustreret, hvordan den samlede statslige og amtslige produktionsstøtte til de udvalgte teaterformer har udviklet sig. Man skal være opmærksom på, at den tilsyneladende nedgang i støtten i de to sidste finansår, der er tale om for de repræsenterede voksenteatre, sikkert vil vende sig til opgang, når regnskabstallene foreligger.

Voksenteatrene modtager ikke alene den direkte produktionsstøtte, men har derudover indirekte gavn af abonnementsordningens statslige og amtskommunale tilskud. Og børneteatrene har tilsvarende gavn af §16, stk. 2-refusionen.

På fig. 1 er der tale om tilskuddet i løbende kr. Hvis man vil se på, om der er tale om en reel tilskudsøgning eller -fald må man se på fig. 2, hvor der er tale om en grafisk fremstilling, der bygger på faste kronebeløb, dvs. pristalsudviklingen er regnet ud af kurverne.

Fig. 2:
Produktionsstøtte til forskellige teaterformer 1970/71-1977/78 i mill. kr.
(faste (1.4.1970) kr.)

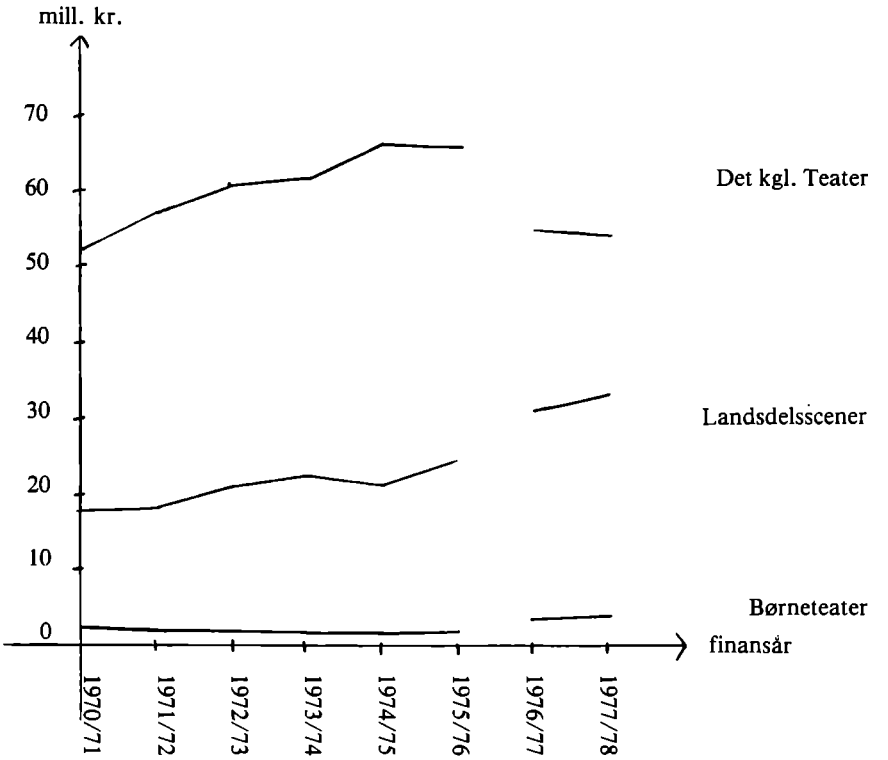

Fig. 2
Kurverne er fremstillet på grundlag af Fig. 1 (se denne) og forbrugsprisindekset for de enkelte år.
Mht. bruddene på kurverne: se teksten til Fig. 1.

På fig. 2 ses at Det kgl. Teater efter en længere opgangsperiode mht. statstilskud nu er inde i en svag nedgang (springet ml. 1975/76 og 1976/77 skyldes at statens tilskud til pensioner på Det kgl. Teater dette år flyttes fra Det kgl. Teaters finanslovskonto). Endvidere ser man, at landsdelsscenerne er inde i en kraftig opgangsperiode mht. stats- og amtstilskud. Og at børneteatrene efter en længere nedgangsperiode nu er inde i en svag opgangsperiode.

Fig. 3:
Produktionsstøtte til børneteater (fra 1.10.1976 tillige opsøgende teater) 1970/71-1977/78 i mill. kr. (faste (1.4.1970) kr.)

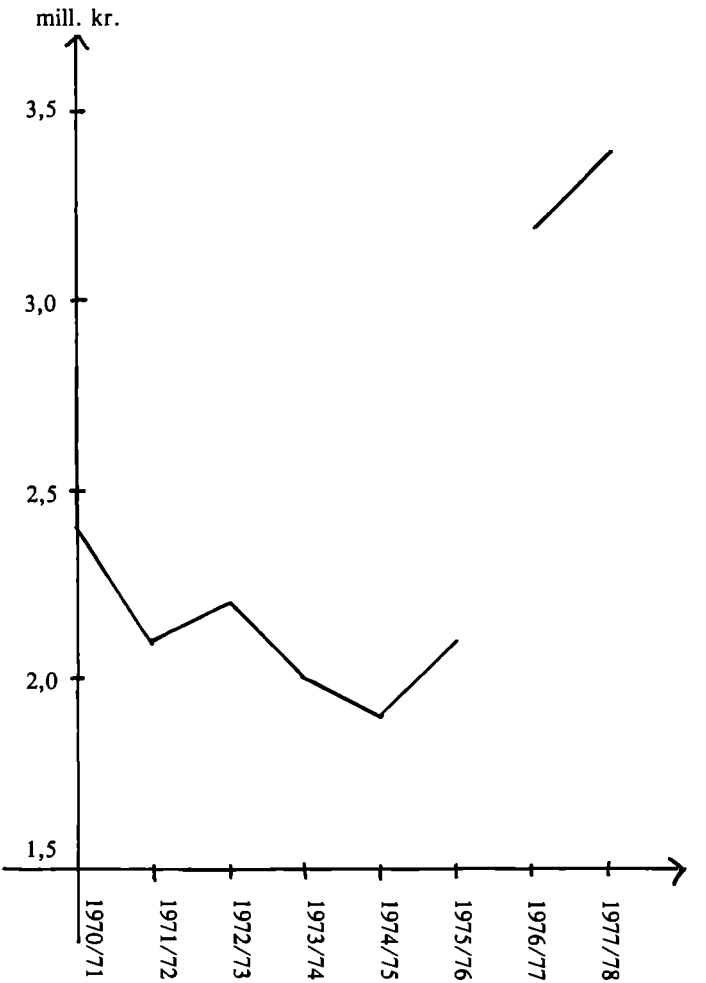

Fig. 3.
Kurven er fremstillet som en forstørrelse af børneteaterkurven på fig. 2 (se denne).

På fig. 3 er børneteaterkurven på fig. 2 fremstillet i forstørrelse, således at udviklingen bliver tydeligere. Fra finansåret 1970/71 har der været tale om en nedgang i tilskuddet målt i faste kr., indtil det når under 2 mill. kr. i 1974/75. Det er netop i denne periode, hvor antallet af børneteatre vokser eksplosivt. Først i de senere år — og specielt efter at opsøgende teatre i 1976/77 også bliver placeret på §16 i teaterloven — er der tale om stigninger på 200.000 kr. i faste 1970-kr. om året. Tendensen fra 1976/77 til 1977/78 vil med al sandsynlighed ikke holde for de følgende finansår. Der vil snarere være tale om en udjævning omkring 3,5 mill. faste 1970-kr.

Som disse grafiske fremstillinger, der ikke eksisterer i nogen officiel statistik, men er fremstillet specielt til denne artikel, viser, er der faktisk ikke noget at råbe hurra for. Det dokumenteres her, at teaterpolitikken *reelt* har fungeret konserverende og institutionaliserende. Og der er blevet givet støtte til andre teaterinstitutioner end de her omtalte. Det nye i dansk teater er blevet holdt hen på sultegrænsen.

En teatergruppes økonomi

BANDEN	1969/70	1973/74	1977/78
Samlet omsætning	159.200	511.900	924.500
heraf:			
Entréindtægter	97.100	229.600	314.000
Statstilskud	45.000	235.000	510.000
Kommunetilskud	0	10.000	10.000
Gager og spillepræmier/ diæter	122.200	399.400	702.400
Gager mv. i % af samlet omsætning	77%	78%	76%
Egendækning i %	61%	45%	34%

Kilde: Bandens sæsonregnskaber for 1969/70, 1973/74 og 1977/78.

Tabel 2 er fremstillet på grundlag af Teatergruppen Bandens sæsonregnskaber. Med henblik på at forstå hovedtendenserne i en sådan teatergruppes økonomi kunne andre grupper også være anvendt. Banden er her valgt som eksempel.

I 1969/70 var Banden en nystartet gruppe. Den havde 3 månedslønnede medlemmer og ellers løst ansat arbejdskraft. Tilskuddet var ringe: det var før teaterloven af 1970 og dens §16.

Bandens regnskaber viser, at lønninger mv. udgør en temmelig konstant del af den samlede omsætning gennem en længere årrække. Der er ikke tale om en løneksplosion eller lignende. Det er sandsynligvis den store anvendelse af levende arbejdskraft i forhold til maskineri i teatersektoren, der bevirker at lønomkostninger udgør denne konstante andel af den samlede omsætning. Og det vil ikke kunne lade sig gøre at rationalisere, som erhvervslivet ellers gør og dermed nedsætte lønomkostningerne.

Det ses endvidere, at der for Bandens vedkommende er tale om en stadig faldende egendækning. Det kan forudses, at denne egendækning vil falde yderligere for at stabiliseres på et lavere niveau. Dette hænger sammen med, at et teater ikke kan hæve priserne ubegrænset, uden at måtte regne med en kraftig nedgang i salget, idet teater

som produkt skal konkurrere på markedet med bevidsthedsvarer, som lader sig producere kapitalistisk, dvs. som produceres med merværdi og med indsættelse af maskineri og med arbejdsdeling.

Den enkelte gruppes økonomi antyder, at der med oprettelsen af en teatergruppe er sat nogle nogle økonomiske mekanismer i gang, som ikke kan ændres ved traditionelle foranstaltninger fra erhvervslivet. Det eneste alternativ til en øget produktionsstøtte er en nedlæggelse.

Nye betingelser

Det fremsatte lovforslag for børneteatre og opsøgende teatre ser ud til at sikre en forbedring for disse teatre i det første år (1980), og derefter ser det ud til, at tilskuddet vil holde trit med pristallets udvikling.

Der er grund til at pointere, at lovforslaget vil sikre, at nogle børneteatre og opsøgende teatre kan få anstændige økonomiske vilkår at arbejde under.

Denne økonomiske sikring betales med, at kommuner og amter, som skal involveres i støtteordningerne, vil få kraftige styringsmuligheder på denne del af teaterliveт, dels på egnsteatrene og ikke mindst vigtig på det kommende Det rejsende Børne- og Ungdomsteater, hvor der direkte skal oprettes en styrelse med amtskommunal dominans.

Perspektiverne i den geografiske decentralisering, der er tale om, er ikke muntre. Men kan dette betyde, at disse teatre vil arbejde indholdsmæssigt og formelt decentraliseret — dvs. i forhold til konkrete grupper i lokalsamfundet — så kan de dystre udsigter måske vendes til et nyt skridt fremad for denne den mest væsentlige del af det samlede danske teaterbillede.

I øvrigt skal jeg ikke her diskutere dette teaterlovforslag, som i øjeblikket er under behandling i folketinget, men skal henvise til Langsted, 1979 a.

De planlagte ændringer i teaterloven vil kræve organisatorisk sammenhold og nytænkning i de kommende år, og de vil kræve udvikling af nye måder at producere, distribuere og bruge teater på.

Litteratur

Børneteateravisen, nr. 1 ff., København 1972 ff.
Gårdmand, Vibeke, 1974, (red.): *Børneteater*, København.
Himmelstrup, Kaj, 1974: *Børneteatret og samfundet. Vilkår, principper og debat*, København.
Kristensen, Lis Vibeke, 1978, (red.): *Teater for børn*, Kulturministeriets Arbejdsgruppe om Børn og Kultur, København.
Langsted, Jørn, 1975: »Børneteater — modvind og kursændring. Skitser til børneteatrets kulturpolitiske stilling«, I: *Dansk pædagogisk tidsskrift*, nr. 3, s. 109-115.
Langsted, Jørn, 1976 a: *Dansk teaterlovgivning 1962-1976*, Del II, Institut for Dramaturgi, Århus.
Langsted, Jørn, 1976 b: »Hvor kan børneteatret gå hen?«, I: *Bixen*, nr. 5, s. 58-62.
Langsted, Jørn, 1978: *Dansk teaterdebat omkring 1968*, Gråsten.
Langsted, Jørn, 1979 a: »Nye tider for dansk børne- og ungdomsteater?«, I: *drama*, nr. 1, Oslo.
Langsted, Jørn, 1979 b: *Rapport. Om forskning om børneteater og opsøgende teater*, udgives af Ministeriet for kulturelle anliggender, København.
Langsted, Jørn, 1979 c: *Teaterlovgivning* I-III, udgives af forlaget Drama, Gråsten.

Team: »Det er bare noget vi spiller«, 1978

Teater som samvær og frigørelse

Af Henrik Lundgren

Om den kunstneriske udvikling i børneteatrenes forestillinger 1969 - 1979

»Slutningen af 60'erne var de store opdagelsers tid. Vi opdagede publikum ude i dagslyset, vi brød os vej ud af kældermørkets avantgardistiske krampetrækninger. Vi opdagede forbindelerne mellem verdens uretfærdigheder og vort svenske klassesamfund. Poesien og teatret var legitime våben i klassekampen. Og vi opdagede børnene.«

Det er Suzanne Osten, der gør situationen bag det svenske børneteater op i andet nummer af »Nya Teatertidningen«: Perioden efter 68 som den store opvågnen, hvor erfaringerne fra de eksperimenterende kropsteatre i kølvandet af Grotowski blev kædet sammen med en ny social bevidsthed. Grupperne i 60'ernes slutning var — selvfølgelig — et opgør med det etablerede teatermaskineri, stjerneræset og instruktørdiktaturet (afarter af den ekstreme individualisme, der havde haft kronede dage under det absurde). Men gennembruddet bestod i lige så høj grad i et selvopgør: en protest mod den selvtilstrækkelige indadvendthed, eksperimentet for eksperimentets skyld. »Vi opdagede publikum ude i dagslyset« — teatret blev ikke bare en tilnærmelse til børnene, det blev et regulært tilbud om *samvær*.

Vil man forsøge at beskrive den kunstneriske udvikling inden for det hjemlige børneteater i de ti år siden Børneteatersammenslutningens indstiftelse, må man nødvendigvis begynde her. Man kan påvise tendenser og optrække strømninger — mest overskueligt bliver det vel, hvis man opdeler i et *fantasiens* teater, sigtende mod den yngre aldersgruppe, og et *politisk* teater, sigtende mod de lidt større børn. Men en opdeling af denne art bliver kun en pædagogisk anskueliggørelse. Hvad der forbinder det fabulerende småbørnsteater og det samfundsanalytiske og -kritiske teater for de ældre årgange, er netop den nævnte holdning: at teatret er til for tilskuernes skyld — som en mulighed for samvær i respekt og solidaritet. Derfor kan man heller ikke tale løsrevet om æstetiske nyskabelser i det hjemlige børneteater: Stil og metode har konsekvent været afstemt efter sigtet og målgruppen.

Grundlæggende betydning fik dette i første omgang for det, man traditionelt betegner *skuespillere,* og som grupperne logisk har foretrukket at omdøbe børneteaterarbejdere. Selvfølgelig har man stillet alle mulige tekniske fordringer til disse spillere: de skulle ikke bare kunne sige replikker, synge og bevæge sig, de skulle helt også beherske alle tilgrænsende »genrer«, føre dukker, lave klovnenumre osv. Men mindst lige så vigtigt har fra starten været kravet til den nye børneteaterarbejder om at studere den omgivende virkelighed, formulere børnenes problemstillinger i et tilgængeligt scenisk sprog og videreføre debatten efter tæppefald. Børneteaterarbejderen må være meget af en forfatter, mere af en instruktør, mest af en forsker: Arbejdet har stillet krav om en journalistisk velorienterethed, en pædagogisk fremstillingsevne samt en socialpsykologisk nysgerrighed, hvis drivkraft for de fleste (og bedste) teatergrupper har været ønsket om at se de bestående samfundsforhold forandret.

Derfor siger man kun lidt ved at opsummere de rent håndværksmæssige landvindinger i løbet af perioden 69-79. Man har eksempelvis fået klovne- og kropsvirtouser som det nuværende Kaskadeteater; Jomfru Ane-teatrets spillere har været bannerførere i en rock-musikalsk udvikling osv. Men i sidstnævnte tilfælde er det netop ikke det musikalske udtryk som sådan, der har været bestemmende: Skuespillerne har anvendt beat'en til at nærme sig tilskuerne på disses egne præmisser — og til at udhæve kommentarerne i deres debatspil om atomkraft osv. Gevinsten rent skuespillermæssigt i de forløbne ti års børneteater har bestået i en stædig nysgerrighed, en skærpet lydhørhed, en voksende bevidsthed om samværssituationen med børnene. Allerede i midten af 70'erne lykkedes det skuespillere på Det lille Teater (»Peter«, »En-to-

mange«, »Kykelikyyy!«) at etablere et samspil med børnene, hvor tilråb blev opsnappet i farten og integreret i aktionen: Ingen ledende spørgsmål af typen »synes I ikke osse«, men en fuldkommen tvangfri dialog mellem scene og sal, hvor fællesskabet bestemte opførelsesforløbet fra gang til gang. Ray Nusselein har præsteret noget lignende med sit Paraplyteater, hvor de enkelte dukkespils-situationer konsekvent sigter mod en undersøgelsesproces sammen med børnene. Og siden 76 har Teaterbutikken på Vesterbro i København udviklet sin specielle teaterpædagogiske virksomhed, hvor det for skuespillerne ikke bare handler om at improvisere af hensyn til det spontane udtryk, men hvor improvisationerne primært formes ud fra de tilstedeværende tilskueres spørgelyst og erkendelsesglæde.

I forbindelse med denne omdefinering af skuespillerens rolle må man betragte den ændrede *forfatter*funktion i 70'ernes børneteater. I 69 drejede det sig endnu primært om færdigskrevne — ikke mindst svenske — tekster, f.eks. Sven Wernströms »Spillet om skolen«, der blev en af de første politiske debatskabende forestillinger herhjemme. Mønstre fra de svenske forfattere — Suzanne Osten, Margareta Garpe, Siv Wilderberg osv. — blev overtaget af bl.a. Ulla Dahlerup (der skabte en panorama over de forskellige ungdomsmiljøer i »Bare jeg var som de andre«, Det danske Teater 72), Ulla Ryum (magtspillet »Den store hønes sidste gok«, Fiolen 73) og Cecil Bødker (»Skyld«, Banden 72 samt familiestykket »Far, mor og børn«, Møllen 75). Men indplaceringen af forfatteren som en del af det dramatiske kollektiv har først fundet gradvis sted hen igennem 70'erne. Mon ikke Kaj Nissen er den, der er kommet målet nærmest i sit samarbejde med Team i Herning, senere videreført af Dueslaget i Ribe? Arbejdsprocessen bag »Det er bare noget vi spiller« (78) indledtes med, at forfatter og skuespillere aflagde besøg hos to klasser i den tilsigtede målgruppe. Børnenes forslag og ønsker blev i kollektivet bearbejdet til en synopsis. Derefter gik Kaj Nissen i gang med at skrive: Scenerne blev afleveret enkeltvis til skuespillerne, som derefter kritiserede og bearbejdede dem. Efter endt gennemskrivning blev eleverne på skolen atter inddraget i arbejdet for at de kunne fremsætte deres ændringsforslag i forhold til manuskriptet, ligesom de blev taget med på råd om opsætningens udseende og kostumer. Helt bogstaveligt stillede forfatter og skuespillere sig til rådighed for publikum i processen — selvfølgelig ud fra et ønske om at bearbejde, gennemlyse og problematisere det erfaringsmateriale, der var blevet dem overdraget.

Skal man fremdrage en tendens bag denne omlægning af skuespillerens og forfatterens roller i 70'ernes børneteater, går den i retning af at placere børnene i en samværssituation, hvor de udøver en reel medbestemmelse. Interessant i den forbindelse har det været at konstatere, hvorledes et par børneteaterfestivaler midt i 70'erne har præsenteret et panorama af forestillinger, omhandlende børns manipulerbarhed og umyndiggørelse: et udtryk for den økonomiske krise, som har betydet nedskæringer på daginstitutioner og uddannelse af unge til arbejdsløshed. Omslaget ligger ved de to festivaler i sæsonen 77/78, den første af disse sammenholdt med temaet »Det frigørende teater«. Som et forspil til dette kan man se to forestillinger fra henholdsvis 75 og 76, der begge drastisk omdefinerer *publikums* placering i opførelsessituationen. I »Ulveansigt« benyttede Rimfaxe børnene (i aldersgruppen 10-13 år) som bønder og små næringsdrivende i spillet om skipper Clement og den jyske bondebevægelse — skuespillerne overtog en art spørgefunktion, således at det blev børnenes demokratiske flertalsbeslutning, der afgjorde aktionen mod ordensmagtens repræsentanter, præsten, ridefogeden, herremanden osv. Tilsvarende var Fair Plays »Vi må videre« — et spil om erhvervsvalg — opbygget således, at det var publikum, der kom til at stå i kø bag skrankerne hos arbejdsanvisningen, socialkontoret osv. Karakteristisk

Det lille Teater: »Den gamle fortæller«, 1976 (foto Rigmor Mydtskov)

for begge disse forestillinger, der inddrog tilskuerne som direkte medagerende, var selvfølgelig, at de krævede mere end én lektions spilletid for at gennemføre de kollektive processer på forsvarlig måde.

Denne tilbøjelighed til at udvikle samværssituationen mellem teaterarbejdere og publikum i retning af en stadig større fordybelse har været den mest positive tendens i 70'ernes danske børneteater. Krisens *backlash* har ikke fået lov at reetablere »den fjerde væg«: Børneteatrets skuespiller er forblevet en fremstiller, der bevæger sig kommenterende ind og ud af en situation, i stedet for at overgive sig til illusionsteatrets kritikløse identifikation med rollen. Vejen til fordybelse i samværssituationen — *midlerne* til at bevidstgøre børnene om det sociale samspil, de befinder sig i — har imidlertid været forskellige inden for det poetisk-fabulerende og det politisk belærende børneteater.

Fantasiens teater var fra starten det hårdest belastede: En lang række af børnete-

atrene gik i arbejde i bevidst opposition mod den form for virkelighedsflugt, det etablerede eventyrteater repræsenterede. Man ville vise børnene, at den gode fe ikke ventede om det næste hjørne — at tryllestaven i reglen var et våben i de voksnes hænder til umyndiggørelse af børnenes kritiske sans og selvstændige handlekraft. Men (som Suzanne Osten bemærker i den ovenanførte artikel) forkærligheden for et »uanalytisk« enten-eller fik omkring 1969 grupperne til at forkaste myter og eventyr, progressive og reaktionære fabler *en bloc.* Den rolle, Klarateatern har spillet i Sverige ved at genopdage myterne og bruge dem til at give børnene »håb, energi og selvtillid«, har herhjemme været Det lille Teaters. Staffan Westerbergs H.C.Andersen-dramatisering »Den gamle fortæller« på scenen i Lavendelstræde (76) blev det vel nok fineste eksempel på, at eventyrene kan bruges til at vise verden som fortsat foranderlig, evig ung. Instruktøren har selv angivet formlen bag sit poetiske teater: »Virkeligheden er jo et resultat. Jeg tror, fantasien er et stykke på vej.«

Inden for det mere socialpolitiske betonede teater har udviklingen tilsvarende gået i retning af mere nuancerede synspunkter og fremstillingsmåder. En væsentlig del af tankegangen bag de første opsøgende grupper (Comedievognen, Banden, Fiolteatret) var netop, at det skulle være et bevidst asketisk teater, hvor det ydre apparat ikke kom til at skygge for den direkte meddelelse til børnene. Hos nogle af de mere politisk aktive grupper i 70'ernes begyndelse blev forenklingen rendyrket til en art agitpopteater. Team var vel nok den af grupperne, der tidligst forsøgte at finde veje til at integrere den politiske holdning i et mere nuanceret virkelighedsbillede: Den historiske udredningsproces i »Mysteriet om skolen« (74) og de kapitalistiske klovnenumre i »Et sturt, sturt nummer« (75) viste muligheden af at forene en stringent politisk analyse med et maksimum af scenisk vitalitet og visuelt raffinement. — Værdifuld for udviklingen af det politiske gruppeteater var børneteaterfestivalen i Holstebro 1977, hvor Volker Ludwig fremlagde den vestberlinske gruppe Grips' »emancipatoriske« børneteater-strategi, hvis formål er »at stimulere børnenes sociale fantasi, at give dem lyst til skabende tænkning« og at hjælpe dem til at formulere »nogle muligheder for problemernes løsning«. På samme festival angav Kim Nørrevig fra Udvalget for Børne- og Opsøgende Teater programmet for det »frigørende teater«, en række af de politisk orienterede grupper siden da har bestræbt sig for at realisere:

»*Frigørende* i denne sammenhæng betyder, *at* man vækker (frigør) publikums kritik over for de ting, der vises i forestillingen ... *at* teatret vækker (frigør) publikums harme eller glæde, uden at forbruge den i løbet af forestillingen ... *at* man ikke lader sig nøje med at beskrive en situation, men nøje analyserer dens sammenhænge og årsager, således at løsninger bliver mulige ... Hvis vi afstår fra at eje teatret, fra at være kunstens beherskere, og tilbyder teatret til dem, der skal se og høre på det, indfører vi en ændring. Denne ændring betyder, at vores tilskuere fra at være passive holder deres indtog på scenen. De er medforfattere, medinstruktører og medskuespillere...«

Dette frigørende teater i 70'ernes slutning står som den logiske konsekvens af de ideer om et scenisk samvær, børneteatrene skitserede i slutningen af 60'erne. Og at det i lige høj grad handler om en indre og en ydre frigørelse fremgår af en række af de opførelser, der blev vist på børneteaterfestivalen i Silkeborg 1979 — f.eks. Dueslagets »To halve med musik« og Bandens »6.c., Danmark, Verden«. Førstnævnte fokuserer på de underbevidste landskaber bag magtspillet i en gruppe, sidstnævnte viser den sociale fantasi bag nogle skolebørns aktion for at bevare en udsmidningstruet kammerat i klassen. I dette skæringspunkt mellem politisk analyse og skabende fantasi opererer det frigørende børneteaters fremadpegende eksperimenter anno 79.

Om børneteaterfestivaler

Af Anne Petersen og Bende Kallenbach

Den »årlige« BØRNETEATERFESTIVAL startede i 1971 i Herning. Siden da er der afholdt 8 festivaler rundt omkring i landet. Nykøbing Falster, Skårup, Nykøbing Mors, Sønderjylland, København, Holstebro, Odense og nu den 9. festival i Silkeborg.

Selve festivalformen har ændret sig nogle gange. I starten spillede man samlet på een skole, i hal eller lignende over en week-end, men efter festivalen i Skårup syntes man at disse koncentrerede festivaler ikke var gode. Man ville sprede selve weekenden ud på flere kommuner indenfor det enkelte amt, således at festivalen foregik i en mere afslappet form, hvor de enkelte børneteatre også havde mulighed for at se nogle af hinandens forestillinger.

Nykøbing Mors dannede så rammen om 4 små festivaler i henholdsvis Bedsted, Thisted, Hanstholm og Nykøbing Mors. Dette gentog sig i Sønderjylland og København, men med festivalen i Holstebro satsede man atter på at få denne afviklet i samme by, da det havde vist sig at planlæggerne langt bedre kunne koordinere forestillingerne og rykke hurtigt ud, hvis der opstod vanskeligheder, ligesom publikum havde givet udtryk for utilfredshed med den store spredning.

I Odense forandredes festivalens udseende igen. Her tilbød man kommunen et antal forestillinger over en uge, hvor grupperne skulle spille i børnenes eget miljø, på deres skole, i børnehaven, på fritidshjemmet etc. i ugens første 5 dage, samt som vanligt et week-end arrangement, hvor samtlige grupper spiller et stort antal forestillinger for alle interesserede (børn såvel som voksne).

Denne festivalform blev en stor succes, såvel publikummer som grupperne var yderst tilfreds med arrangementet, som nu gentages i Silkeborg, hvor man håber at succesen bliver fulgt op.

Formålet med disse festivaler for Samarbejdsudvalget vedr. børneteater og opsøgende teater og Børneteatersammenslutningen er:

AT spille i egne af landet, der traditionelt har været »underforsynet« med børneteater, sådan at det dels bliver vist for en masse børn, der får en umiddelbar oplevelse, og dels bliver vist for de lokale købere (lærere, teaterforeningsfolk, bibliotekarer etc.) der så kan se, hvad det er for en teaterform, de køber eller undlader at købe til børnene.

AT vise det samlede udbud af børneteater for offentligheden, som så får en bedre mulighed for at overskue det enorme spektrum af muligheder, børneteatrene rummer.

Forarbejdet til sådan en festival er, at Samarbejdsudvalget og Børneteatersammenslutningen i fællesskab fir.der den egn i landet, der gør mindst brug af børneteatret, for så derefter at rette henvendelse med anmodning om et møde med det pågældende amt/kommune, for der at redegøre for det nærmere projekt.

Hvis kommunen viser sig at være interesseret, kontaktes folk fra skolerne, bibliotekerne og teaterforeningerne for i samarbejde at planlægge det videre forløb.

Når kontakterne er oprettet, og tilskudet bevilget (heri indgår også et fast tilskud fra Ministeriet for Kulturelle anliggender) efter tilsending af budget til amt/kommune, går selve planlægningen af festivalen igang.

Først udsendes skema til alle børneteatrene, med spørgsmål om hvilke forestillinger de kan bidrage med til ugen og week-enden, samt hvilke krav de stiller til spillelokalet, el., mørklægning o.m.m.a. Når disse oplysninger er indkommet og sat i system, sendes lister ud til alle institutioner i kommunen hvor man ønsker forestillingerne vist.

Med alle de indhentede ønsker og oplysninger i hånden påbegyndes nu selve planlægningen af ugen. Der udarbejdes store skemaer hvor institutionernes ønsker og gruppernes krav indpasses. Der forsøges i vid udstrækning at tilgodese mindst 1 af de ønskede forestillinger, hvorefter de implicerde modtager besked.

Ind imellem dette, skal der udarbejdes oversigter over gruppernes overnatning og forplejning i ugens løb, der skal indhentes tilbud fra forskellige hoteller, feriebyer, spisesteder for at få dette til en rimelig pris.

Pressen såvel som Børneteatersammenslutningens egen avis (Børneteateravisen) orienterer i tiden op til festivalen publikum om »festivalforløbet«.

Der bliver ligeledes afholdt en del møder med den implicerede kommune for i fællesskab med denne at ordne de praktiske ting omkring, f.eks. lokaler til udstilling af børneteatrenes plakater, rekvisitter etc., kigge på hoteller, spisesteder, mødelokaler, som vi har bestilt, få aftaler om eventuelle busforbindelser til week-end-arrangementet, orientere brandvæsenet, politiet, se på parkeringsforhold, samt ikke mindst få forbindelse med nogle lokale folk der kunne tænke sig at medvirke til afviklingen af festivalen.

Endvidere skal der ses hvilken skole, der er egnet til »week-enden«; måle lokaler op, se på tekniske muligheder, samt gode trivselspladser for børn og voksne.

Når alt dette er bragt i orden planlægges selve week-enden. Denne adskiller sig ikke væsentligt fra tilrettelæggelsen af ugeforløbet. Også her er der tale om udarbejdelse af skemaer, indpasning af grupperne samt tilskuere i de enkelte lokaler, opstillingstid, spilletid og nedtagningstid, samt fordeling af forestillingernes alderstrin over dagen.

Alt forarbejdet burde nu være i orden, et »KÆMPE« puslespil skulle være løst, og »festivaldeltagerne« klar til at gå igang.

Personalet i Samarbejdsudvalget samt andre der igennem årene er blevet inddraget i arbejdet drager nu afsted til »byen«, hvor der oprettes et »sekretariat« hvor deltagerne kan henvende sig hvis der er problemer, og hvor interesserede kan få oplysninger om week-enden mm.

Mandag/fredag arrangementet, hvor der spilles ca. 70 forestillinger, går nu sin gang, og week-enden står for døren.

Skolen hvor festivalen skal løbe af stabelen invaderes af teatergrupperne samt arrangørerne. Der stilles kulisser op, sættes lys og lyd mm. Der oprettes information samt skiltning om hvilke lokaler de enkelte forestillinger spilles i, ligesom der opstilles en enorm »spilletavle« over forestillinger og tidspunkter.

Et sted mellem 15.000 - 20.000 mennesker forventes at besøge week-end festivalen, heraf halvdelen børn, børn i alle aldersgrupper. Ofte børn uden forhåndsviden om hvad der sker, hvad teater er, og sidst men ikke mindst, hvad de vil se.

Har tilrettelæggelsen tidligere på ugen været vanskelig, er den ikke mindre nu. Alt skal ganske enkelt fungere så godt som muligt. Mange børn glæder sig som til juleaften — endelig er dagen der, og STORT TEATER er kommet til byen. De styrter hen til informationsdisken for at få en billet til et eller andet »teater«, og her er det så, at de implicerede arrangører skal være opmærksomme, for ofte bliver de små — altså børnene — skubbet i baggrunden, og de voksne kommer afsted.

Der har i årenes løb været en del diskussion omkring betydningen af disse Børneteaterfestivaler, både for grupperne og den egn hvori disse afholdes.

Klart er det, at troen på at det kan gi' folk nogle gode oplevelser, nye erkendelser, sætte dem på sporet af en ny måde at se tilværelsen på, er festivalens mål.

Teatret er nærværende og relevant og foregår klods op og ned af den enkelte publikummer, som i høj grad oplever sig selv som deltager.

Nogle steder har det givet en god kontakt og gode samarbejdsmuligheder grupperne og de lokale folk imellem. Fritidslivet har fået tilført nye dimensioner med den øgede interesse for børneteatret, da teatret opleves som en genvej til at skabe sig erfaringer, et værdifuldt tilskud til en ofte noget uinspireret hverdag.

Børneteatrenes egentlige ønske var og er at kunne spille gratis for alle børn i hele landet. Men grundet børneteatrenes økonomiske situation (tilskuddene har indtil dato ikke været store nok) har dette ikke vist sig muligt.

Ønsket må derfor være, at der snarest etableres en ordning under hvilken børneteatrene sikres økonomisk, således at børn og unge må opleve et rigt blomstrende teaterliv.

Vester 60: »Jadekejseren og Dragekongen«, 1974/75

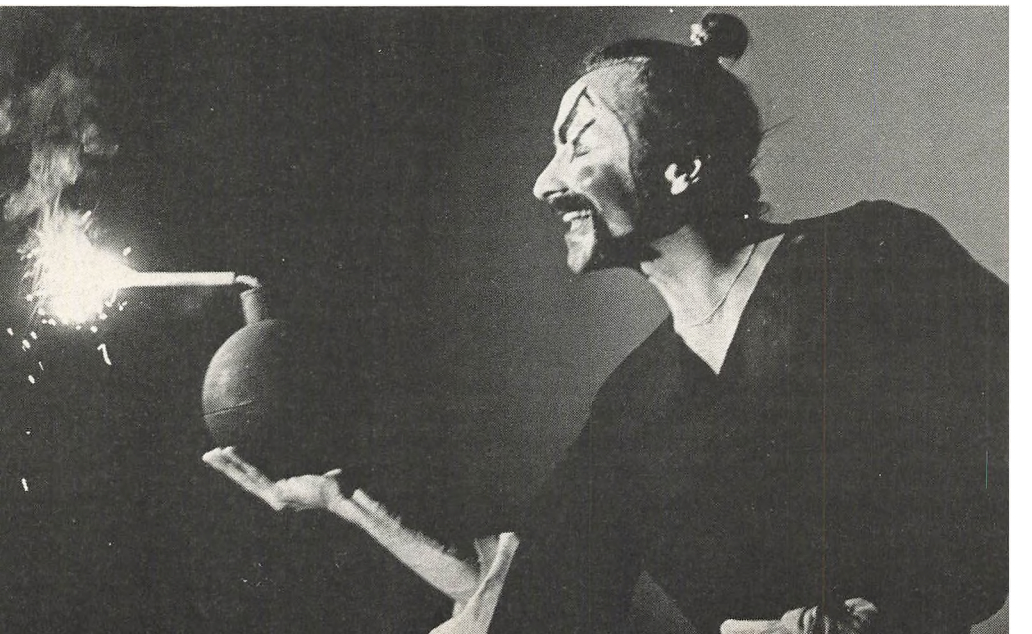

Alakazam's Trylle-Teater

»Der er magi overalt! I den måde vi opfatter på. I den måde vore øjne ser på ting og hændelser. Bemærker dét, i stedet for det andet. Udvælger dét indtryk og ignorerer andre. Magien skal erkendes. Børnenes øjne — og forældrenes med, for den sags skyld — kan åbnes, så de ser og oplever ting, de ellers er blinde for. Det er faktisk det, der sker i trylle-teater forestillingerne«.

Gennem nu snart 15 år har Alakazam'erne, som vi populært kaldes, kørt landet rundt og med højt humør ladet små handlingsforløb blive levende med trolderi. Vist, at det umulige er muligt. At der er »ukendte« dimensioner, man kan lære at kende.

Man kan vist kalde forestillingsrækken på »Det lille Teater« i København i 1966 for Trylle-Teatrets begyndelse. Et et-uges gæstespil (mens teatrets faste ensemble var i Norge) blev et halvt års tid senere fulgt op med måneders »udsolgte« huse.

Politiken skrev bl.a.: »Alakazam har den evne at kunne skjule, at han er en voksen pædagog. For det er han«. Og Information uddybede: »Ungerne får lov til at blande sig i det, der sker. Han går ind på deres tankegang, men finder altid tilbage. Om ikke før, så når spændingen og stilheden — lige før noget skal forsvinde eller dukke op — sænker sig over publikum. Han snakker med dem. Og der var flere gange tilløb til en virkelig dialog — ikke den sædvanlige teater-fidus-dialog — tværs over rampen. Faktisk er han en slags pioner.«

Pioner-ånden er over teatret. Der er så meget, der skal prøves. På egne præmisser. (Alakazam's Trylle-Teater er vitalt og søger ikke og modtager heller ikke direkte offentlig støtte: »Krykker til stadighed vil blot få benene til at degenerere, når man er rask!«). Men dog låner vi gerne øre til, hvad brugerne — børnene, ledsagende forældre, børnehave-, skole-, biblioteks-, erhvervs- og foreningsfolk og hvem, der nu ellers står som initiativtagere til og arrangører af børneteater-arrangementer, mener.

Udviklingen — og vel også brugernes tilfredshed og anbefalinger — medførte efterspørgsel på nye forestillinger, og forestillinger for flere aldersgrupper end de oprindelige.

»Tingene omkring os«, hvor de alleryngste opdager, at ting ikke altid er, som de først ser dem. Basisforestillingen »Alakazam's Trylle-Teater (I), er blevet forøget med nr. II. Og der arrangeres »Alakazam's Trylleklub« — en serie »lektioner«, hvor børnene opøver og kombinerer deres kreative talenter — problemløsninger og fingerfærdighed med både papir, saks og lim samt trylleri og dramatik. Endelig, for de store børn og unge, en ret usædvanlig forestilling med bl.a. demonstration af og snak om tankelæsning og tankeoverføring (Telepati), der giver anledning til mange fantasifulde og inspirerende diskussioner. Og igen erkendelse af, at »der er mere mellem himmel og jord...«, og at det uladsiggørlige kan lade sig gøre. Omend i en mere overført og jordnær betydning ligeså.

Alakazam'erne er katalysatorer, inspiratorer, igangsættere og *underholdere*. Udfordrer på fornøjelig vis til at tænke sig om to gange, ikke lade ulige være lige. Fordi der er konfetti i et glas nu, kan der godt være vand og levende guldfisk i glasset nu! (Og det er der!!) Og den lille drenge-figur kan godt blive større end figuren af kæmpen, eller kæmpen kan blive mindre end drengen ... og forsvinde! (Og alle kan se det!!)

I dansk børneteaters masse lykkes det for Alakazam's Trylle-Teater at være et frugtbart alternativ.

Børnebibliotekarer har omtalt Alakazam'ernes anlæg for at indgyde tillid og styrke individualismen og personligheden hos en gruppe børn, der modsat i en skoleklasse ikke kender hinanden, selvom begge grupper i dag kan være ret repressive. En vis generthed, tilbageholdenhed — eller det diamentralt modsatte — kan ofte være en hemsko for en forestillings forløb. Men det overvindes. Som Berlingske Tidende bl.a. skrev: »Alakazam har evnen til at få både børnene og også de voksne, der har fået lov til at følges med børnene, til at rives med af hans kunststykker og dertil hørende fortællinger. Dette indeholder tilmed pædagogik, som usmerteligt glider ned. Tillige har han en beundringsværdig evne til at bortjage frygt hos børn, for de »mærkelige« ting, der sker på scenen. En lille pige, som havde en indgroet rædsel for balloner gav sig til at græde; Men hende fik han så beroliget, at hun morede sig strålende. Han fik indgivet hende så meget mod, at hun kom op på scenen og tilmed hjalp ham med balloner!«.

Tilsvarende opleves ofte. »Senest ved en gade-forestilling. En vistnok tyrkisk dreng ville gerne frem og være med i spillet med solen, der forsvinder bag nogle skyer (og siden dukker frem fra en lille sky). Han ville deltage, men holdt sig tilbage, lidt usikker. Imidlertid tog handlingsforløbet og spændingen overhånd. Han sprang op og var med. Det var det rene trylleri at se forandringen. Selvtilliden var glædeligt dukket op, og resten af forestillingen var han på naturlig, lige fod med alle de øvrige.«

Alakazam's Trylle-Teater er en fest. Teater skal være fest. Ikke dagligdags i den grå, almene betydning. Derfor lægges også vægt på fantasifulde rekvisitter og kostumer. Et frisk pust skal det være. En oplevelse.

Alakazam'erne har ingen formålsparagraf for deres Trylle-Teater. Skulle en formuleres, bliver det nærmest en *efterrationalisering,* der måske alligevel ligger dem i baghovedet, og ubevidst bruges, når nye ting indøves: »Intet er umuligt. Når der trylles, gøres det umulige muligt. Hvad er virkelighed, og hvad er illusion? Magien eksisterer. Er overalt. Problemet er blot, at vore hjerner opfatter alt for begrænset. Hvad hjernen kan undfange, *er* muligt. Se selv ...!«

Teatret Artibus

Artibus startede i 1969 som en amatørgruppe i Ribe, men blev efter et par år proffessionel. Artibus skaffede sig en bus, tog sæderne ud af den og lavede den om til en rullende teatersal med scene på bagperronen. Gruppen har i dag to busser, hvori der spilles opsøgende børneteater overalt i landet. Disse busser giver mulighed for at komme i kontakt med børn, der sædvanligvis ikke har mulighed for at se børneteater på grund af manglende pladsforhold. Artibus' bus følger ofte en bogbusrute og spiller således på bogbussens holdepladser. I disse busser er der plads til 50-60 børn. Desuden spiller gruppen også i lokaler i børnehaver, teaterforeninger og på skoler.

Artibus: »Bertram og Bertha«, 1978/79

Artibus' repertoire dækker alle aldersgrupper, og vi spiller såvel småbørnsteater som ungdomsteater. I sæsonen 78-79 er repertoiret fx 2 forestillinger for de 3-7 årige, en for de 6-10 årige og en for de 10-14 årige.

Teatret er kollektivt ledet og består af 6 skuespillere, en adminstrator samt en civil værnepligtig.

Navnet Artibus betyder ikke som mange tror »kunst i bussen«, men derimod «ved hjælp af kunsten«. — Vi ønsker at spille teater ikke bare for teatrets skyld — men gennem teatret (kunsten) håber vi at kunne formidle et budskab til vore tilskuere.

Baggårdsteatret

Baggårdsteatret blev oprettet allerede i 1962 i Svendborg. Initiativtagerne var en gruppe af teaterinteresserede, der på fritids- og amatørbasis ønskede selv at udtrykke sig med teatret som sprog. Det var åbent for alle, og følgelig har mange mennesker i tidens løb stået på Baggårdsteatrets scene. Teatret blev indrettet i en lagerbygning i en baggård. Heraf navnet.

Om repertoiret dengang er det vanskeligt at sige noget generelt. Da de skiftende amatører selv satte deres præg på det blev det meget varieret. Men mest karakteristisk var det nok, at man spillede det store teater, som var oppe i tiden. Men også eksperimenter med ny dansk dramatik blev forsøgt.

I 1976 skete der en radikal ændring med teatrets struktur, idet en gruppe professionelle blev ansat, som følge af en mindre bevilling fra kulturministeriet. Denne gruppe udgør sammen med nogle nyansatte stadig teatrets kerne.

Tidligere havde teatret været opbygget som en forening, nu er det en selvejende institution, hvor de ansatte i fællesskab træffer alle beslutninger angående teaterdriften. (Bortset fra tilskuddene).

I øjeblikket er der 10 ansatte. Bortset fra en teknisk specialist og en militærnægter, er resten både skuespillere og administratorer. For at imødegår enhver mistanke, om at det følgelig må være en rodebutik, kan vi oplyse at de forskellige opgaver varetages på skift i en længere periode ad gangen.

Siden 1976 har Baggårdsteatret både spillet stationært og opsøgende børne- ungdoms- og voksenforestillinger. Den stationære virksomhed, som nu foregår om vinteren i sommerteatret »Rottefælden« i Svendborg, er tilknyttet den landsdækkende abonnementsordning med tilhørende rabatordninger.

Med hensyn til repertoiret har vi forsøgt at spille stykker med aktuelt indhold. Foruden at efterstræbe en stor underholdningsværdi, har vi ønsket at vække debat med voes forestillinger.

Baggårdsteatret har tillige været et sted i lokalsamfundet, hvor andre grupper har kunnet hente støtte i form af materiel og vejledning til selv at udtrykke sig med teatret som form. Og ofte har teatret optrådt i forbindelse med andre arrangementer i lokalsamfundet.

Baggårdsteatret har længe udført opgaver, som er naturlige for et egnsteater, og vi håber, at konkret økonomisk anerkendelse fra kommune og amt kan udvirke, at Baggårdsteatret i henhold til den nye teaterlov kan opnå status som et egnsteater.

Teatergruppen Banden

Teatergruppen Banden blev startet i 1969 og er således et af de ældste gruppeteatre i Danmark. Bandens målsætning var — og er — at give alle uanset bopæl og social status mulighed for at opleve teater. Som følge deraf er vi et opsøgende teater, der turnerer over hele landet. Helt fra starten har Banden været et samfundskritisk teater, men i løbet af de 10 år er den politiske holdning blevet mere konsekvent, således at vi nu laver vore forestillinger og vores aktiviteter i øvrigt ud fra en socialistisk livsholdning. De emner og problemer, vi behandler i vores stykker, er aktuelle og det er vores mål, at de skal gribe ned i de ting, der netop nu optager de mennesker, vi spiller for.

Inden for de sidste par år er vi teatermæssigt begyndt at satse meget på musikteater — i første omgang i vore voksenstykker, men det er en udvikling, vi ønsker at fortsætte også inden for børneteater.

Banden er bosat i København og har som følge deraf de fleste af sine forestillinger placeret på Sjælland, men vi turnerer på Fyn og i Jylland i alt 8 uger om året. Normalt har vi 4 forestillinger på repertoiret pr. sæson. Vores publikum finder vi primært i skolerne, men også i fritidshjem, biblioteker og klubber (for voksenteatrets vedkommende i teater- og andre foreninger).

Banden er kollektivt ledet, det vil sige at alle afgørelser træffes af gruppens medlemmer i fællesskab, og den kollektive ledelse er også den kunstneriske ledelse.

Vi modtager produktionsstøtte fra staten over teaterlovens §16: Denne støtte udgjorde for sæson 78/79 390.000 kr., hvortil kom et senere supplerende tilskud på 125.000 kr. Disse 125.000 kr. var vores andel af en ekstrabevilling på 1 mill. kr. over §16 der blev skaffet til veje for at sikre gruppeteatrenes videre liv. De alt for få midler, der stilles til rådighed for gruppeteatrene har betydet, at disse teatre har balanceret på kanten af loven de sidste 3 år, idet vi ikke kan øge vore indtægter gennem prisforhøjelser, fordi vore aftagere (især skolerne) også arbejder under alt for stramme økonomiske betingelser. Dette betyder alt i alt, at vi år for år oparbejder et stadigt stigende underskud.

Fra 1. august 1979 nedsætter Banden sig som egnsteater i Odense. Vi har gennem det sidste år ført forhandlinger med kommunens kulturforvaltning og er nået til enighed om en aftale, der for os at se er så fornuftig, at den bør kunne danne eksempel for fremtidige etableringer af egnsteatre. Efter 10 år som opsøgende teater går Banden over til noget nyt, dog vil vi stadig bibeholde en begrænset turnevirksomhed.

Bandens medlemmer sæson 1978/79 er:

Thomas Breck, tekniker. Vigga Bro, skuespiller. Hans-Henrik Clemensen, skuespiller. Claus Jensen, skuespiller. Anne Josephsen, regnskabsfører. Eva Hartvig Jørgensen, skuespiller. Gunther Mansdotter, skuespiller. Lene Vestergård Petersen, skuespiller. Michael Ramløse, administrator/musiker.

Banden: »Nu kalder de mig samspilsramt«, 1974/75 (foto Henrik Nielsen)

Bådteatret

Jes Kølpin, Leonardo Petersen, Ivar Hedegård — tre arkitektstuderendes afgangsprojekt fra Akademiet var indretning af en teaterbåd.

Tegnebrættet fængede og i august 1972 indledte Bådteatrets bestyrelse forhandlinger med DSB om køb af pram nr. 51 og udsendte en introduktionsbrochure, hvorfra følgende sentenser er hentet:

Tankerne på Bådteatret er det samme, der har skabt småteatrene, det opsøgende teater og debatteatret. Det ligger i forlængelse af den tendens, der er til spredning og decentralisering af kulturelle aktiviteter. Det er et mobilt teater, der også er inspireret af cirkus.

Danmark har betinget og gjort transport på søen til et naturligt bindeled mellem de forskellige landsdele. Her kommer vi sejlende med et småteater, smider trosserne i land og er i stand til at spille aftenens forestilling i en af Danmarks over hundrede havne.

Efter en del tovtrækkeri forelå skibsskødet i februar 1973, og prammen havde skiftet ejer for 15.000 kr. — det svarer til 1 kr. pr. kg jern.

Bådteatret i Frederiksholm Kanal, 1977

Bådteatret kom ikke helt til at se ud som projekteret! Og forklaringen må søges i de økonomiske forhold: Den planlagte ombygning var budgetteret til 205.000 kr. — Kulturministeriet støttede projektet med 10.000 kr. af tipsmidlerne; det strakte end ikke til købet af selve prammen!

Men Danmark fik sin første og eneste teaterbåd. — Ganske vist måtte man fravige sine oprindelige tanker, nemlig at Bådteatret skulle være på farten de otte af årets måneder. Prammen fik sit første tilholdssted ved Asiatisk Plads, hvor den lå i årets ti måneder og var på farten i to. Prammen er født uden motor, og bugsering er en dyr affære.

Her producerede Bådteatret sin første børneforestilling. Efter en uges forestilling krævede direktøren for Statens Skibstilsyn det nye Bådteater lukket med politiets mellemkomst, — prammen havde ikke været til hovedeftersyn og blev straks beordret på værft. Det betød store økonomiske tab, men Bådteatret overlevede.

Bådteatret har i årenes løb været ude i voldsom bølgegang — der skal ikke meget »skvulp« til for at slå et stramt budget baseret på små tilskud istykker — men hver gang er det lykkedes at manøvrere udenom de økonomiske skrær.

Tilskudsskema

1972	Tipsmidlerne	10.000 kr.
1973/74	Tipsmidlerne	50.000 kr.
1974/75		0 kr.
1975/76	Kulturministeriet	100.000 kr.
1976/77	Kulturministeriet	183.000 kr.
1977	Tipsmidlerne, til dækning af værftsreparationer	75.000 kr.
1977/78	Kulturministeriet	250.000 kr.
1978	Kulturministeriet, extraordinært tilskud	109.000 kr.
1978/79	Kulturministeriet	270.000 kr.
1979	Kulturministeriet, extraordinært tilskud	100.000 kr.
Statslån til anskaffelse af teknisk udstyr, i alt		140.000 kr.
Andre tilskud:		
1976/77	Københavns Amt	15.000 kr.
1977/78	Københavns Amt	15.000 kr.
	Helsingør Kommune	10.000 kr.
1978/79	Københavns Amt	30.000 kr.
	Helsingør Kommune	10.000 kr.
	Odense Kommune	15.000 kr.

Der er også blevet lavet teater.
17 produktioner er løbet af stabelen i Bådteatrets seksårige eksistens:
15 børneforestillinger, som er blevet spillet i bådens last og
2 voksenforestillinger — kirkespillene — som er blevet rundt om i landets kirker.

I sommeren 1976 flyttede Bådteatret residens fra Asiatisk Plads til Frederiksholms Kanal, hvor båden stadig ligger fortøjret bortset fra turne-månederne maj og juni.

Bådteatret er en selvejende institution med kollektiv ledelse; alle ansatte har lige stor indflydelse på teatrets drift, og alle får lige meget i løn.

Bådteaterkollektivets målsætning er at formidle kunstneriske oplevelser, der animerer til selvstændig tænkning, aktiv handling og afdækker de undertrykkende mekanismer i samfundet.

Vores forestillinger bliver som regel til i et snævert samarbejde med skuespillergruppe, forfatter, instruktør og scenograf. Bådteatret har gennem årene arrangeret efter- og videreuddannelseskurser, ofte som et led i arbejdsprocessen med en forestilling.

Fra Vordingborg til Odense ad søvejen

Efter 5 år på søen med et varieret udbud af børneforestillinger for børnehave- og skolebørn og gæstespil af lokale kunstnere, aftenarrangementer for voksne, er det næsten lykkedes Bådteatrets stab at erhverve sig sætterskippereksamen. Vi er blevet uddannet først hos Marinehjemmeværnet og senere af danske bugseringsselskaber og nu ved vi hvor vandene er smulte.

Det er lykkedes os at skabe cirkus i de havne vi lægger til og Bådteatret planlægger fremover at udvide vores sommerturneer i juni/juli/august til danske feriebyer med teater for børn og voksne i lasten.

Teatergruppen Cassiopaja

Teatergruppen Cassiopaja startede i januar 1975. Vi har lavet opsøgende børne- og ungdomsteater, som vi har turneret rundt med i hele landet. Gruppens medlemmer har haft forskellige teatermæssige baggrunde, hvilket har resulteret i, at vi har produceret både rene danseforestillinger samt forestillinger blandet med ord, dans og mime. For de mindre børn har vi valgt at spille eventyrstykker af mere underholdende art, mens vi for de større børn har lavet forestillinger med forskellige problemer fra børnenes hverdag.

For eventyrstykkernes vedkommende har vi selv dramatiseret gamle folkeeventyr, mens de andre stykker er blevet til i samarbejde mellem gruppen og forfatteren. Vi har arbejdet så kollektivt som muligt mht. instruktion, fremstilling af kostumer, rekvisitter og kulisser samt lys og lydteknik.

Vi har lagt vægt på at improvisere med børnene gennem vores spil, og vi har opnået yderligere kontakt ved at snakke med dem efter forestillingen og lade dem gå rundt og kigge på vores ting bagefter.

Sideløbende med vores teaterarbejde har vi for at videreudvikle vores teknik og for at få inspiration taget på studierejser til Frankrig og Indien i 1975, 1976 og 1978.

Cassiopaja: »Comedie i det blå«, 1978

Comedievognen

For 11 år siden, i 1968, startede Benny E.Andersen og Kirsten Ewaldsen et af landets første opsøgende børneteatre, Comedievognen. Benny og Kirsten havde tidligere produceret børneteater på Det lille Teater bl.a. med »Lille Trine Trille og Tigrene« (rent dukketeater til båndoptager).

Benny havde nogle ideer om at bryde kukkasseteaterformen og bruge børnenes spontane reaktioner i spillet. Dette medførte at kravene til de medvirkende voksede, idet man nu ikke længere kunne »nøjes« med at være en god dukkefører, men også måtte ud i et møde med børnene. For at opnå kontakt med børnene skar man ned på børnetallet til forestillingerne. Dette skabte forudsætningerne for den fortættede atmosfære, som er gruppeteatrenes kendemærke i dag.

Inden forestillingerne kom på turné, blev de præsenteret i »Comediehuset«. Det var derfor ret naturligt, at den opsøgende virksomhed kaldte sig »Comedievognen«.

Under meget primitive forhold kørte »Vognen« derudad. Administrationen var i forretningsførerens soveværelse, mens halvdelen af en lejlighed og et kælderlokale udgjorde resten af faciliteterne. Målet var jo, at hele landet skulle dækkes med børneteater, hvorsomhelst og nårsomhelst. Det altafgørende var, at børnene skulle se teater i deres eget miljø.

Og ideen slog an. Der blev større og større efterspørgsel (bl.a. pga. Dansk Skolescenes lukning), og på få år steg de ansattes antal fra 6 til 24 medlemmer.

Comedievognen præsterede et år at spille næsten 700 forestillinger.

I 1972 ønskede Benny E.Andersen at trække sig tilbage fra sin stilling som leder og overlod styrelsen til alle.

Hermed var landets første kollektivt ledede teater en realitet. Samtidig holdt en række folk op, og Comedievognen bestod nu af 10 mennesker, der fortsatte linjen fra 1968, hvor Comedievognen udviklede sig fra rent dukketeater til et teater med både børne- ungdoms- og voksenforestillinger.

I disse år udviklede der sig også en voksende bevidsthed om indholdet og det budskab, teatret giver. Comedievognen havde et indre krav om at forholde sig kritisk til den virkelighed, som børnene lever i, dog uden at miste det underholdende element.

I kraft af de stigende tilskud, blev Comedievognens arbejdsbetingelser bedre og bedre, og det påvirkede selvfølgelig kvaliteten.

Da der ikke fandtes (og findes) nogen decideret børneteateruddannelse, har Comedievognen gennem årene set det som en af de vigtigste opgaver at afholde interne uddannelseskurser.

For at udbrede kendskabet til børneteatret har Comedievognen afholdt de såkaldte Comedievognskavalkader, som på en weekend kunne samle op til 5000 børn og voksne. Disse kavalkader har siden udviklet sig til de årlige børneteaterfestivals, hvor alle børneteatre deltager.

Comedievognen har været på gæstespil i Sverige, Norge, Færøerne, England og Tyskland ligesom vi har arrangeret gæstespil for udenlandske grupper herhjemme.

Efter at have turneret i 11 år var det et naturligt ønske at prøve kræfter med en stationær scene, sideløbende med den opsøgende virksomhed.

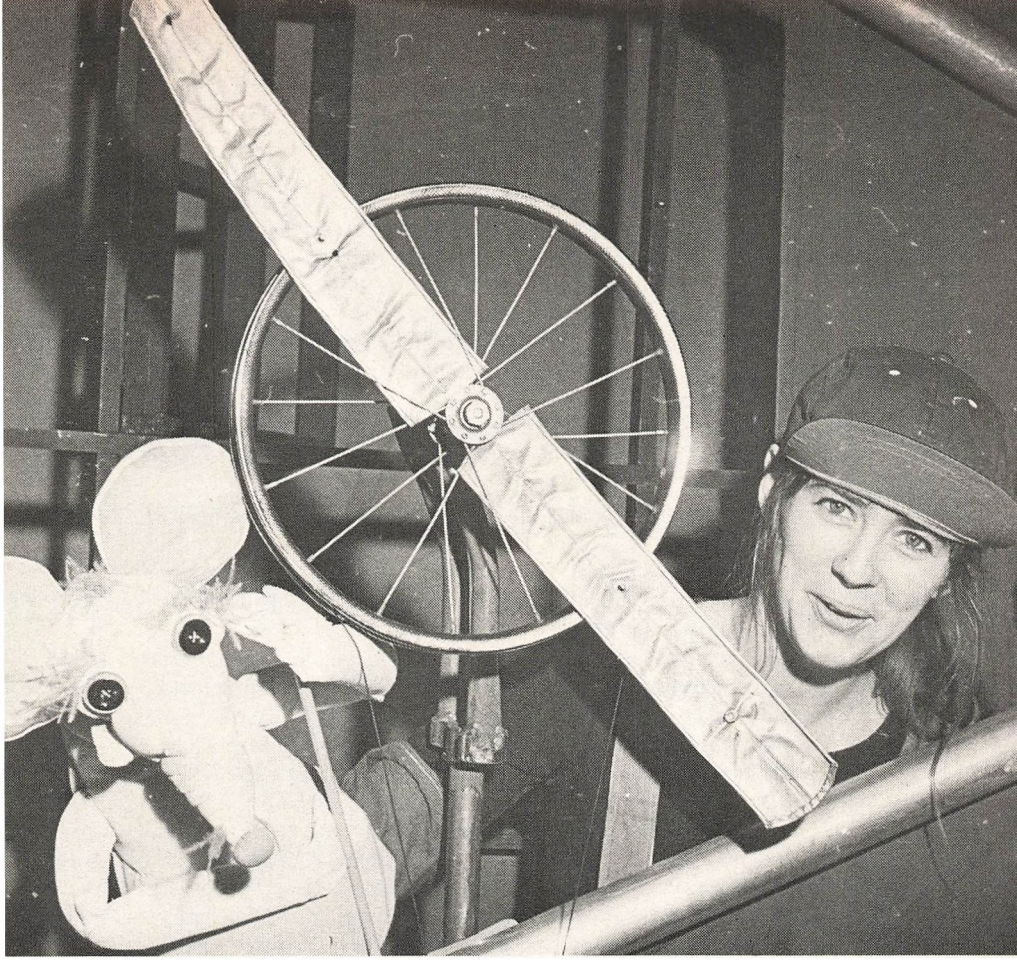

Comedievognen: »Fuld kraft frem«, 1978/79

16. januar 1979 blev Comedievognens stationære scene indviet på Borups Allé 148, Frederiksberg.

Teatret kalder vi »Garagen«.

Her er det meningen at give institutioner samt forældre med børn mulighed for at se de forestillinger, som Comedievognen har turneret med.

På længere sigt ønsker Comedievognen at producere forestillinger specielt til »Garagen«, ligesom Comedievognen ønsker at invitere andre teatergrupper, indenlandske som udenlandske, til at gæstespille i teatret.

Comedievognens medlemmer i sæson 1978/79:
Flemming Nordenhof, administrator/regissør, (1/8 1978). Peter Manscher, administrator/forretn.fører, (1/8 1977). Ulla Koppel, skuespiller, (1/8 1978). Lars Stagis Hansen, skuespiller, (1/1 1978). Max Hansen, skuespiller, (15/5 1976). Eva Mannov, skuespiller, (1/6 1976). Hanne Tvestmann, skuespiller, (1/4 1976). Hanne Wilner, skuespiller, (25/1 1969). Bo Bertram, skuespiller, (15/8 1968). Bolette Bernild, skuespiller, (10/4 1968).

Det lille Teater

Det lille Teater oprettedes i 1966 med det formål at spille stationært teater for børn i børnehavealderen. Teatret blev det første faste teater for børn her i landet. På det tidspunkt var gruppeteatertanken endnu ikke nået hertil, det var derfor naturligt organisatorisk og strukturelt at lægge teatret op ad et af de eksisterende små teatre, f.eks. det gamel Fiolteater i Fiolstræde, hvor vi hentede mange gode råd.

I de første ti år fungerede teatret således mere traditionelt med en bestyrelse og med Vibeke Gårdmand, der havde været initiativtager til teatret, som daglig leder. I 1976 kollektiviseredes teatret.

Teatret har 80 pladser og spiller to daglige forestillinger med en ugentlig lukkedag. Det er fortrinsvis institutioner, der besøger teatret. Publikum er i alderen fra 3 år og opefter.

Derfor har det legende og fantasifulde element også været et karakteristisk træk ved teatrets forestillinger.

Da vi startede vidste vi ikke hvad det var for et teater, vi ville lave, kun at vi ikke ville kopiere voksenteatret, således som Skolescenen havde gjort det, og at vi måtte eksperimentere os frem i nær kontakt med børnene.

Allerede den første forestilling, en marionetforestilling af Kaj Matthiessen, i sig selv en fantastisk fornyelse i forhold til det mere traditionelle børneteater, viste at det var nødvendigt at bygge forestillingerne op så åbent og levende som muligt med mulighed for improvisationer for at børnene ikke skulle blive gjort til passive tilskuere. På den måde udvikledes en form, som kom til at præge ikke alene Det lille Teaters linje, men mange andre efterfølgende børneteatres. Dengang var det faktisk en stor fornyelse. I dag synes alle det er en selvfølgelig måde at lave teater for småbørn på.

Nævnes skal det også, at teatret gennem årene har haft en lang række spændende gæstespil og gæsteinstruktører fra andre lande, f.eks. Staffan Westerberg fra Sverige, Ctibor Turba fra Tjekkoslovakiet, Claude og Colette Monestier fra Frankrig og mange andre. Disse udenlandske gæstespil og -instruktører var vores måde at stå i lære på og lade os inspirere.

Efterhånden som vi fandt en form, blev vi naturligvis samtidig mere og mere bevidste om indholdet af det teater, som vi ønskede at formidle til børnene. Fra starten var det klart at alle havde villet et teater med antiautoritært indhold og form, i hvert fald var det vigtigt for os at afmystificere teatret. Vi ville gerne medvirke til at bevare børnenes følsomhed, og det fandt vi først i 1973 et mere velformuleret udtryk for hos D.G.Cooper i »Familiens død«, dér hvor han siger: »...at ethvert barn indtil familieindoktrineringen passerer et vist punkt og underskoleindoktrineringen begynder i det mindste potentielt er kunstner, visionær og revolutionær«. Disse muligheder hos børnene ville vi gerne være med til at stimulere.

Teatrets økonomi var fra starten baseret på nogle private menneskers garanti. Forestillingerne blev til på basis af periodisk ansættelse af spillere, scenografer, musikere og andre som uddannede sig i arbejdssituationen og gennem private kurser; i mange år modtog de ligesom administratorer og teknikere blot symbolske lønninger. Tilskudene fra det offentlige er gradvis steget fra sæson til sæson, men det er dog først i de senere år, at teatret har været i stand til at betale Skuespillerforbundets mindsteløn. Teatret modtager størstedelen af sit tilskud fra Kulturministeriet, ca. en fjerdedel fra Københavns Amt.

Sideløbende med den kunstneriske og økonomiske udvikling har teatrets fysiske rammer undergået en stor forandring i løbet af disse 13 år. Fra at rumme teatret på 70m² har det været muligt lidt efter lidt at inddrage så megen plads, at teatrets areal i dag måler henved 500m². Det har været et stort arbejde sideløbende med teatervirksomheden at skulle bygge om og indrette i så mange år. Men teatret fremstår i dag som et velfungerende apparat omkring gruppens arbejde. Ombygningen er udført af nogle af teatrets egne folk, men især er der gjort en meget stor indsats af en lang række militærnægtere, uden hvem det ikke havde været muligt.

Efter en kollektiv periode på 3 år med en spredning hvor der er blevet sat nødvendige spørgsmålstegn ved målsætning, idé, arbejdsmetode, struktur, praktiske vilkår, personalets sammensætning etc., står teatret nu over for en samling, som vi håber vil føre til en fortsat kunstnerisk udvikling.

Det lille Teater: »Den gamle fortæller«, 1975/76 (foto Rigmor Mydtskov)

Dryadeteatret

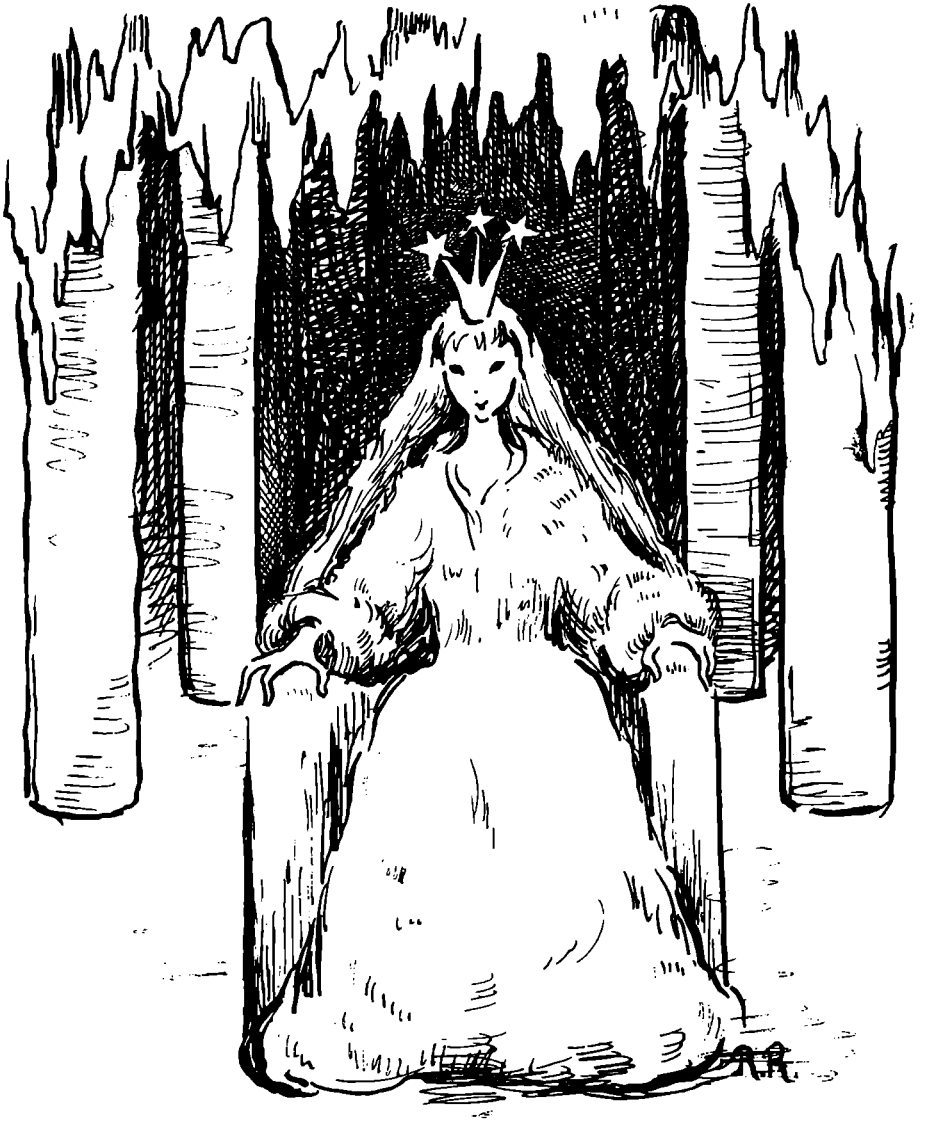

Dryadeteatret: »Snedronningen«, 1975/76

Efter mange års arbejde i en Rudolf Steiner børnehave, hvor jeg daglig fortalte eventyr, legede sanglege og meget ofte spillede dukketeater, oplevede jeg børnenes glæde ved at være i den verden, hvor de er nærmest.

Eventyrene rummer en livsvisdom, og jeg vil citere et stykke fra Rudolf Steiners foredrag om deres oprindelse og tydning:

»Derfor kan vi ikke gøre barnet nogen større velgerning for dets sjæl, end når vi lader det, der bringer menneskets dybe røder sammen med tilværelsens dybe rødder, virke på barnets sjæl. Fordi barnet endnu kan virke medskabende på sin egen udformning, fordi det endnu må frembringe de formende kræfter for sin vækst og for udfoldelsen af alle sine anlæg, derfor fornemmer det en så vidunderlig næring for sin sjæl i eventyrets billeder, hvor det selv er rodfæstet og hænger sammen med tilværelsen. Og fordi mennesket, selv når det hengiver sig til det rationalistisk-forstandsmæssige, alligevel aldrig kan løsrives fra tilværelsens rødder, og fordi det netop når det mest må være hengivet til livet, på det intimeste hænger sammen med alle tilværelsens rødder, derfor vender det — når blot det har et sundt og retlinet gemyt — i enhver livsalder glad tilbage til eventyret. For der findes ingen livsalder, ingen menneskelig situation, som ville kunne fremmedgøre os for det, der strømmer ud af eventyret. Vi ville mangle det dybeste af, hvad der hænger sammen med menneskenaturen, hvis vi ikke mere havde sans for det, der er så uforståeligt for forstanden med hensyn til meningen med denne menneskenatur, men som udtrykker sig så ligetil og selvfølgeligt i eventyrene med deres primitive, ligefremme og selvfølgelige eventyrstemning.« (Eventyrdiktning i lys av åndsforskningen, to foredrag. Norsk Antroposofisk Forlag, Oslo 1956. Stykket her gengivet efter et indlæg om eventyrenes oprindelse og billedsprog i det danske tidsskrift Therapeion, organ for kunstterapi).

Dryadeteatret er et dukketeater, og starten skete d. 1/11. 1973. Forinden havde jeg i træ skåret prosceniet, som forestiller et hult træ, hvor der bor en Dryade, hun er træets fe og anslår eventyrstemningen.

Jeg startede sammen med koncertsangerinden Solveig Borries. Solveig lavede de første pentatone melodier til stykkerne, og hendes datter Charlotte, dengang 14 år, angav tonen med sit frimodige humør.

Da Solveig og Charlotte flyttede til udlandet, kom Niels Secher til teatret med et væld af nye melodier og dejlige kulisser, nu fik prinserne, nisserne og andet godtfolk de rette omgivelser. Niels der er organist og læser teologi, har fra barn haft sit eget dukketeater, og han fik flere af sine studiekammerater med i gruppen. Langsomt voksede efterspørgslen efter forestillinger, men transportudgifterne truede med at vælte økonomien, indtil Hans Henrik Hansen, fritidspædagog, dukkede op, købte et folkevognsrugbrød og kørte land og rige rundt med teatret. Nu har han genoptaget sin læsning, men har stadig tid til at føre bogholderiet for os. Hans arbejde som skuespiller og chauffør er overtaget af Anne Hauder, der læser historie og var med fra teatrets start.

Vi er et turnerende teater, der tager ud til børnehaver, biblioteker, skoler, fritidshjem, hospitaler og plejehjem. Vi bruger ikke bånd, men lægger vægt på den levende kontakt. Tilskuerne føler og snakker med dukkerne, og de får svar. Der er to dukkeførere, og een som står for musik, lys og dekorationsskift. Forestillingerne varer ca. 1 time, og vi spiller for højst 100 tilskuere. Efter forestillingen plejer vi at tale med børnene og de voksne om, hvad vi har oplevet.

Til vort arbejde hører mange prøver. I pauserne og medens vi rejser, aftaler vi de kunstneriske og praktiske aktiviteter og fordeler arbejdet imellem os, efter hvad hver især kan. Transportvogn lejer vi efter behov, lokaler låner vi, min mors kælder er god til prøver, telefonen betaler vi, og skuespillerne lønnes pr. gang. Vi arbejder for tiden på at organisere gruppen som en selvejende forening.

Dueslaget: »Gerd Hansen«, 1976/77

Teatergruppen Dueslaget

Et tilbageblik

Teatergruppen Dueslaget blev stiftet den 17. august 1972, og i vedtægterne fra dengang hedder det bl.a. citat: »... at man via teatret vil skabe debat om menneskelige og samfundsmæssige spørgsmål.«

Teatret startede i de år, hvor Danmark blev indlemmet i EF og hvor »Cirkus Klistrup« alias Fremskridtspartiet så dagens lys, det var i en periode hvor modsætningerne i samfundet blev trukket lidt klarere op end hidtil, en udvikling der forøvrigt er fortsat siden. Teatret har siden sin start været ledet kollektivt.

Produktionerne fra dengang var meget direkte i sit udtryk, en form som skabte nogle positive, og nogle enkelte gange negative, diskussioner publikum imellem, og teatret og publikum imellem. Lige fra starten har vi forsøgt at være aktuelle, f.eks. i forhold til EF-valget (»Alt dette for kun«), Glistrups start, vi har behandlet emner såsom røvrending, vold, ungdomsarbejdsløshed, ejendomsretten, kommunikation, organiseringens nødvendighed, rollespil blandt mennesker mm.

Opfordringer til at deltage i støttearrangementer, hyggeaftener i pensionistforeninger, 1. maj arrangementer, kursusoplæg mm. har vi ikke siddet overhørig, dette er en side af teaterarbejdet, som har haft vores store forkærlighed lige siden starten.

Vore produktioner er i mange tilfælde skrevet af gruppen selv eller i samarbejde med instruktøren. Researchen har indgået heri, som en meget vigtig del, og for-/efterbehandlingsmaterialer er blevet fremstillet, hvis dette er fundet relevant i forhold til emnet/stykket. I de seneste år, er de mennesker vi spiller for, nemlig publikum, indgået i den skabende fase, dvs. at stykkerne er blevet til i et snævert samarbejde med børn og unge, som således tildels har bestemt forestillingernes indhold. Teatret har så at sige stillet sig til rådighed for disse grupper.

Fremtiden

For os er fremtidens teater, et teater hvor mange udtryksformer kobles sammen. Hvis dette skal lykkes, kræver det, at teatergrupperne fremover åbner sine porte for andre skabende kunstnere, således at der kan skabes nye spændende produktioner, hvor flere udtryksarter arbejder sammen. Udvekslingen af ansatte grupperne imellem, har også været for ringe, men det ser ud som om, det for flere gruppers vedkommende er fundet nødvendigt at ændre på dette forhold, for at teatret skal udvikle sig sundt, det teater som er kendt videnom, som et spændende dansk gruppeteater.

Verden forandrer sig.

Menneskene forandrer sig.

Gid teatret må forandre sig i lighed hermed.

Fabula Teatret

Efter flere års turnevirksomhed i Skandinavien med egne numre, engagementer på Det kgl. Teater i København og på Det norske Teater i Oslo samt arbejde som koreograf og instruktør ved forskellige teatre i København skabte Birthe Olrik Fabula i 1969 Fabula Teatret, hvis mål det var at oprette et mimeteater på et kunstnerisk plan underbygget af musik, lyd, lys og dias, således at disse udtryksformer samledes til en professionel helhed.

Teatret drives på idealistisk basis og har, selv om det intet tilskud har fået i de sidste 3 år fra ministeriet for kulturelle anliggender, kunnet klare sine økonomiske forpligtelser (herunder gager, drift mv.) da vores produktioner sælges godt.

I de senere års børneforestillinger har vi foruden det mimiske også tekster i stykkerne, hvilket medfører dialoger med børnene, således at de aktiveres mest muligt. Desuden »spiller« børnene med i disse forestillinger.

For ungdommen opfører vi rene mimeproduktioner med lys- og lydeffekter — og de medvirkende er også her skolet i mime corporel.

Fra en beskeden start i 1969 er Fabula Teatret vokset støt og har i de forløbne 10 år haft 17 premierer.

Vi ønsker i fremtiden at arbejde videre for et børne- og ungdomspublikum med et program som stadig fornyes og tilgodeser både det morsomme, det fængslende og det pædagogiske. Desuden vil vi også gerne udbrede kendskabet til kunstarten mime corporel som er international og ikke hæmmet af sprogbarrierer.

bula: »Klovnen, Løven & Troldmanden«, 1971/72

Lidt om Fair Play — før og nu

Fair Play startede sit teaterarbejde i februar 1972, gruppen samledes for at lave en ungdoms- og voksenforestilling om idræt og politik. Denne forestilling spillede vi rundt omkring i mange idrætsklubber og foreninger, og ingen i gruppen fik løn for sit arbejde, en uholdbar situation på længere sigt, da flere i gruppen havde familie og børn, og teaterarbejdet opslugte al fritiden.

Igennem dette første år diskuterede vi muligheden for at arbejde professionelt med teatret, da vi anså det for vigtigt at lave nogle kvalitativt gode forestillinger med et aktuelt og virkelighedsnært indhold. Vi besluttede at springe ud i det, og gik i gang med produktionen af opsøgende børne-, ungdoms- og voksenteater.

I tre år kørte vi rundt uden nævneværdig støtte, vi havde lokaler i en nedlagt butik på Vesterbro i København, nogle kummerlige arbejdsforhold. I januar 1975 flyttede vi til Bøsserup ved Nykøbing Sj., dette for at få en lokal tilknytning til egnen. I Bøsserup arbejdede vi i to år, med en del problemer, bl.a. manglende kommunal opbakning.

I marts 1977 rykkede vi til Holbæk hvor kommunen havde stillet hovedbygningen på en gammel gård til vores rådighed.

Her i Holbæk har vi nu arbejdet i to år, og har opnået en god kontakt med lokalbefolkningen, hvilket har medført at vi bliver brugt meget som Holbæk egns- og brugsteater, dette ved mange forskellige lejligheder. Med denne gode kontakt og støt-

Fair Play: »Det store Frikvarter«, 1974/75

te fra lokale folk, kan vi blot sige, at vi bliver i Holbæk, og fortsætter arbejdet på at blive anerkendt som egns- og brugsteater i Holbæk.

Struktur og økonomi

Fair Play er en selvejende institution med kollektiv ledelse, vi er 8 fastansatte, (det er for lidt), 6 spillere og 1½ administrator. Derudover en hel del løstansatte igennem sæsonen, instruktører, forfattere, musikere og teknikere. Gruppen har siden januar 1975 udover at arbejde sammen også boet sammen.

Vores økonomiske støtte var i 78-79:

Statsstøtte	270.000 kr.
Kommunal støtte	54.000 kr.
Amtskommunal støtte	o kr.
Underskudsdækning stat	90.000 kr.
I alt	414.000 kr.

Vores økonomiske støtte forventet i 79-80:

Statsstøtte (i perioden 1-7 - 31-12-79):	190.000 kr.
Kommunal (forventet):	100.000 kr.
Amtskommunal (forventet):	150.000 kr.
I alt	440.000 kr.

Arbejdsmetoder

Det hele starter med at vi må finde frem til et relevant og aktuelt emne at behandle. Igennem spillesæsonen har man gerne høstet nogle erfaringer, både hos målgruppe og aftagere, og udfra det har vi så fået nogle ideer til emner til nye forestillinger. Den første tid, i produktionsperioden, går så med at komme tættere ind på målgruppen og lære den at kende. Udfra samtaler og improvisationer med målgruppen, og andre for hvem emnet er relevant, kommer der så nogle ting frem som kan afprøves. Udfra det får vi så efterhånden en forestilling op at stå.

Vi bruger sjældent færdige manuskripter, men skriver selv forestillingen under opbygningsfasen. Vi har efterhånden en økonomi der tillader at vi har instruktører tilknyttet på alle forestillingerne, og denne er også med i skriveprocessen i samarbejde med gruppen.

Det er meget vigtigt for os at have nært samarbejde med målgruppen og konsulenter af forskellig art under arbejdsprocessen, naturligvis for at forestillingen skal tage sit udgangspunkt i den virkelighed målgruppen lever i.

Filuren

Spiren til »Filuren« blev lagt, da Bodil Lindorff i 1965 startede en børneteaterskole, for derigennem at give børn i og omkring Århus en mulighed for i praksis at arbejde med teater.

Denne børneteaterskole fungerede indtil 1975, og sideløbende hermed, dannedes i 1971 den selvejende institution, »Bodil Lindorffs børneteater Filuren«, og dette tea-

ter har nu i 8 sæsoner spillet både stationære forestillinger i lokalerne i Århus, suppleret med opsøgende forestillinger overalt i landet.

I 1976 forlod Bodil Lindorff Filuren og overlod teatret til skuespilleren Finn Hesselager, som indtil da, havde arbejdet meget med børne- og ungdomsteater på Svalegangen i Århus.

I dag er Filuren et af de få børne- og ungdomsteatre, der både råder over lokaler til stationære forestillinger og som arbejder på landsbasis med opsøgende forestillinger. Fra sæsonen 1979/80 vil teatret på baggrund af en stor ombygning af de nuværende lokaliteter i endnu højere grad end tidligere satse på stationære forestillinger.

Filuren har ikke nogen endeligt nedskrevet målsætning. Den vi har, findes imellem os, og er altid på vej et eller andet sted hen imod en formulering, som vi selvfølgelig kan forsøge, at fastholde ved særlige lejligheder.

Dette er sådan en lejlighed, og vi vil derfor starte med at sige, at vi forsøger at lave børneteater, der giver udtryk for en solidaritet med børnene og deres udvikling, både psykisk og socialt. Vi forsøger, at åbne og engagere sindene hos såvel vores børnepublikum som hos os selv, og skabe en levende, nær kontakt, som ellers kan være svær, at finde og udvikle i denne medie-fjernstyrede verden.

Vi laver ikke nødvendigvis teater, der fungerer som lærestof eller som skal være meningsbærende i snæver forstand, men er snarere ude efter oplevelser, der enten er umiddelbare eller betydningsmættede, og som ikke altid kan beskrives i få ord eller i ord i det hele taget, alt efter hvilket publikum, vi spiller for.

Vi laver gerne eventyrlige og fantastiske forestillinger med skær af mystik, fordi vi mener, at tilværelsen er eventyrlig og fantastisk, og ikke altid forklarlig, og vi mener, at vi på den måde kan nære børnenes dybe og stærke interesse og kærlighed til livet.

Disse få — og indimellem store ord, må stå for vores målsætning denne gang. En anden dag vil ordene måske falde anderledes, selvom tanken bagved vil være den samme.

Fiolteatret: »Den store Hønes sidste Gok«, 1973/74

Fiolteatret

Fiolteatrets børneteater startede i sommeren 1970 med forestillingen »Narrespil« af Kaj Himmelstrup.

Ideen var ikke ny, idet teatret tidligere skulle have deltaget i Dansk Skolescene med stykket »Færinger Frænder«. Da Skolescenen krakkede blev det imidlertid ikke til noget i den omgang.

Først da teatret i december 1969 flyttede til bygningen på Halmtorvet fik vi mulighed for, at realisere vores ønsker om også at lave opsøgende teater.

Vi havde mange ønsker: fra børne- og ungdomsteater over arbejdspladsteater til alderdomsteater, men det første, der blev sat i gang var børneteatret.

Det startede med noget, vi kaldte »Gårdteater«. Baggrunden var, at mange børn specielt i brokvartererne i København, var uden feriemuligheder i sommerperioden. Vi mente, at vi som teater på Vesterbro havde en særlig forpligtelse til også at være med til at løse den slags problemer, og vi lavede forestillinger, der kunne opføres i

baggårdene på Vesterbro og Nørrebro. Forestillingerne var gratis og vi fik et minimalt tilskud fra Københavns kommune og fra enkelte fagforeninger.

Gårdteaterforestillingerne blev senere solgt på skoler, men da de var lavet specielt til opførelse udendørs til et bredt publikum, opstod naturligvis ønsket om at lave forestillinger mere målrettet efter de særlige krav man måtte stille til opførelserne på skolerne. Fra sæsonen 71/72 lavede vi derfor ud over »Gårdteatret« stykker, der udelukkende var henvendt til skolepublikum. Det første stykke var »Hold om mig« af Marie Garbe og Suzanne Osten.

Samtidig begyndte vi, som andre grupper, at spille stykker som blev skrevet til teatret, på baggrund af de erfaringer vi gjorde, og for i højere grad at ramme de problemer, der var aktuelle, for netop de børn vi spillede for.

Ønsket om aktualitet og mere gennemarbejdede forestillinger, betød, at vi efterhånden måtte bruge mere tid på forarbejde og prøver — vi inddrog pædagoger og elever i forarbejdet. Og dette sammenholdt med stadig strammere økonomi medførte, at vi i 1975 besluttede kun at producere 2 børneteaterforestillinger pr. sæson. Samtidig måtte vi opgive gårdteatret.

Vi står altså nu i en situation, hvor vores produktion af børneteater er begrænset af de meget stramme økonomiske vilkår.

Det betyder, at de få eksperimenter, vi trods alt stadig foretager, udelukkende sker på bekostning af rimelige arbejdsforhold for de medvirkende, hvorfor man meget må håbe at børneteatrenes økonomiske problemer løses, idet det både vil medføre, at tidligere aktiviteter kan genoptages, og at de mange nye ideer, vi nu har, kan føres ud i livet.

Fønix Teatret

Den 21. februar 1975 opstod Fønix Teatret af resterne af det nedlagte Joker-Teater. Da Jokeren gik konkurs, var vi tre venner som *ville, vovede* og *håbede* på, at vi sammen skulle kunne arbejde videre med et mime-teater.

Vi, det var musiker og lydtekniker Henrik Lausen og det svenske mime- og forfatterpar Gunnar Malmgård og Elisabeth Ericson.

Det var et vovet og anstrengende forsøg at få fugl fønix på vingerne — og det er ikke løgn at sige, at det har kostet blod, sved og tårer at etablere sig som en ny foreteelse i dansk teaterverden.

Vore forestillinger er ikke af den traditionelle form, selvom vi benytter os meget af den klassiske grundmimeteknik. Det er svært at sætte en eksakt betegnelse på det, vi arbejder med; i starten foretrak vi at kalde det for »teater næsten uden ord«.

Musik, lyd, lys, dia-billeder, dukker, masker, kostumer og rekvisitter er vigtige ingredienser i vore stykker. Måske er vi mest inspireret af det tjekkiske mime-teater, hvilket er ganske naturligt, idet Gunnar Malmgård er uddannet hos Ladislav/Fialka på Divadlu na Zabradli i Pragh.

Vi har for det meste arbejdet med børneteater og spiller gennemsnitlig 250 forestillinger pr. år. De fleste i Danmark, men vi medvirker også ved Nordiske Kulturuger, festspil, seminarer og eksperimental-projekter i Norge og Sverige. Vi har desuden stor erfaring i at spille for døve og forstandshandicappede børn og voksne.

Fønix Teatret: »Maximiliam«, 1977

Vore børneforestillinger har tilfælles, at de vil formidle et poetisk farvestærkt og fantasiæggende budskab. Forestillingerne vil mere end blot aktivere i øjeblikket — de skal også være impulsgivende til lærere og elever om, hvordan man med små midler kan lege med rytme og musik, mimisk fremstilling og samspil. »Skyggebrillerne«, vor nyeste forestilling, herom skrev Anette Winding i Mini-Politiken:

... På en måde sker der ikke ret meget, og det er lige netop derfor det er så godt. Vi andre, også de helt voksne, kan godt blive lidt småkuldret af at forsøge at følge med i alt det, der altid sker i verden, på gaden, i fjernsynet, — overalt. Hvordan må det så ikke være at være et ret nyt menneske, der slet ikke er vant til den fart, det hele foregår med? Men stykket er bestemt ikke kedeligt. Det er sådan, at børnene virkelig bliver optaget af det, der sker. Det er en vidunderlig teaterforestilling for mindre børn (og bestemt også for voksne) ...

»Liv og dukken« (5-9 år) var vor første forestilling, vi har spillet den ca. 700 gange. Derefter kom »Soldat OOH« (16 år og opefter) og »Rum uden tag« (9-13 år). »Mim« (14 år og opefter), »Hvordan vi gør det«, »Maximiliam« (4-7 år) og »Skyggebrillerne« (4-7 år) havde premiere på Thorvaldsens Museum i hhv. 1977 og 1978.

De to ungdomsforestillinger »Soldat OOH« og »Natalbum« kan præsenteres som et fællesprogram. Dette helaftens-program havde premiere på Søllerødscenen i marts 78.

»Natalbum i dagslys« kan nærmest beskrives som et collageprogram. Det ene afsnit handler om kristendommen, det andet om vold, reklame og militarisme.

Det er nødvendigt at betragte stykket med samme åbne sind, som så man på et maleri eller lyttede til et musikstykke. Vi har modtaget de mest forskellige analyser af forestillingen, en dreng, som har været bundet til sin kørestol hele livet, sagde efter at ha' set »Soldat OOH«:

»Så godt er der aldrig nogen, der har beskrevet min situation, min indelukkethed, og min angst«.

Det gav os noget at tænke over.

Vi appellerer til følelserne, vi vil more, irritere, oprøre og måske forbavse.

»Natalbum i dagslys« er oftest blevet vist for de 16-20 årige, for mange har det været deres første kontakt med nonverbal teater. Det er et kolossalt spændende arbejde at spille for dem. Først har de været forvirrede — bagefter er tankerne, analyserne og sammenhængen kommet.

Vi har ingen organiserede diskussioner af forestillingerne, i store grupper tør de generte aldrig sige noget, selv om de gerne vil. Oftest sker der dog det, at medens vi går og pakker sammen, kommer nogle, alene eller i mindre grupper, og da begynder de at fortælle og spørge. Således har vi opdaget, at vor måde at spille engageret teater fungerer bedst.

Fønix Teatret fik i »året« 77/78 80.000 kr. i statsstøtte, men det er alligevel svært at klare sig og gøre alt det, som vi vil og ved vi kan. Vi har hverken fast scene eller prøvelokale — vi vil selvfølgelig gerne ha' det — men det er igen det der med pengene...

Heldigvis har vi nogle gange haft mulighed for at samarbejde med gæsteinstruktører, dukkemagere og scenografer, hvilket altid er vældig inspirerende.

Vi har haft hjælp af Poul Valjean som instruktør i Natalbum, Jo Møller har syet kostumer for os, Hertha Kåh har lavet dukker, Jaromir Wesely har tegnet lysbilleder og lavet dukken Iliam, Henning Nielsen har lavet masker. Foto: Jørgen Bo.

Fønix Teatrets faste kerne er nu Gunnar Malmgård, Elisabeth Ericson, Henrik Lausen og Birthe Loksø.

Gruppe 38's Børneteater

Gruppe 38's Børne- og Ungdomsteater blev startet i 1973. Baggrunden var at lave teater der tog sit udgangspunkt i børn og unges egen virkelighed, hvor teaterarbejderen naturligvis skulle besidde kendskab til børns og unges vilkår.

Teatret lægger stor vægt på et bredt lokalt arbejde i Århus kommune og amt, og virker som opsøgende teater over hele landet, da vi ser det som en væsentlig opgave at være med til at decentralisere det samlede teaterudbud.

Efter mange og lange diskussioner i indkøringsperioden, nåede vi frem til Gruppe 38's Børneteaters målsætning:

— at lave opsøgende børneteater for et publikum, der normalt ikke får nogen teateroplevelse.
— at give børnene denne teateroplevelse i deres eget miljø. Legepladser, boligkarreer, institutioner, biblioteker, gader o.lign.
— at give forestillingerne et indhold som børnene kender fra deres hverdag. Forholdet mellem børn og voksne, stærk og svag, rig og fattig, vold og kærlighed.
— at lave forestillinger, som er sjove, iderige, fantasifulde og med holdninger, der sætter tingene i perspektiv, skaber visioner og giver børnene forståelse af et større sammenhæng.

— at udføre teaterpædagogisk virksomhed i børneinstitutioner, ungdomsklubber, skoler og i egne lokaler.
— at have et højt kvalitetskrav til alt hvad vi laver.
— at vise børnene respekt og tillid, vise at man solidariserer sig med dem.

Starten var, som for andre teatre, særdeles vanskelig. Ikke så meget med ideer og afsætning af produktioner, men først og fremmest en pinagtig ringe økonomi, der betød dårlige produktionsvilkår og en skammelig udnyttelse af teaterarbejderne. Flere var nødt til at have jobs ved siden af, og hvad det betød af afsavn på nattesøvn, familieliv og anden virksomhed kan enhver vist forestille sig.

Det er klart at sådanne vilkår, i det lange løb, er uholdbare. Så da Århus kommune og Teaterrådet i nogle år havde afvist vore ansøgninger om driftstilskud, satte vi alt på et brædt — enten fik vi støtte, eller vi måtte lukke. Takket være Århus kommune og en aktiv støtteforening, lykkedes det at få 70.000 kr. til driften, af kommunen. Det var en kolossal opmuntring at få, og da teaterrådet senere har bevilget afdrags- og rentefrit lån samt driftstilskud er situationen p.t. noget bedre.

Fremover forsøger vi at fastholde gruppeteaterideen, dvs. ikke at specialisere os i enkelte discipliner i teatret, men deltage i mange forskelligartede arbejdsprocesser og beslutninger.

På det lokale plan (Århus kommune) bliver vi brugt meget, både af kommunen, af enkeltpersoner, institutioner, læreanstaler osv. og vi finder det umådeligt vigtigt at udbygge dette lokale arbejde til gavn for alle parter.

Vi vil et åbent teater, et teater der ikke er sig selv nok.

Holstebro Børneteater

I efteråret 1971 etablerede Comedievognen en »afdeling« i Holstebro. Kommunen stillede en ejendom vederlagsfrit til rådighed for gruppen, og fra denne »afdeling« arbejdedes der på lokalt plan med en række børneteateraktiviteter. Da der imidlertid var et voksende behov efter opsøgende børneteater på landsplan, måtte Comedievognen allerede i 1972 forlade Holstebro.

Bag dette initiativ stod der en række af Holstebros borgere med borgmesteren i spidsen, og man prøvede nu at få et lokalt børneteater op at stå med Benny E. Andersen som leder.

I foråret 1973 etableredes så Holstebro Børneteater som en selvejende institution. Initiativtagerne havde allerede i 1972 søgt Ministeriet for kulturelle anliggender om statsstøtte, men først i sæsonerne 1975/76 og 1976/77 opnåedes der en beskeden støtte fra staten.

Starten var derfor hovedsagelig baseret på støtte fra Holstebro kommune, men da denne støtte også var af beskedent omfang, måtte teatret bruge for mange kræfter for at overleve økonomisk, og i sommeren 1976 forlod Benny E. Andersen teatret. Bestyrelsen prøvede dog at få teatret til at køre videre, men i begyndelsen af 1977 måtte man indstille driften.

I efteråret 1977 afholdtes der børneteaterfestival i Holstebro, bl.a. med bestyrelsen som initiativtager. Samtidig arbejdede bestyrelsen videre med tanken om at etablere et børneteater igen, og endelig den 1/8-78 startede Holstebro Børneteater i dens nuværende skikkelse med både stats- og kommunetilskud, der gør det muligt at producere kunstnerisk forsvarlige børneforestillinger. Teatret modtager i sæsonen 1978/79 kr. 175.000 i statstilskud og kr. 300.000 i kommunetilskud.

Holstebro Børneteater er som tidliger nævnt en selvejende institution med en bestyrelse, der dels består af byrådsmedlemmer, dels af repræsentanter for kulturelle institutioner i kommunen, men der arbejdes med at ændre institutionsformen til at være en selvejende institution med fælles ansvarlig ledelse.

Teatret tilstræber dels at være et egns-børneteater, dels at alle forestillinger bliver til i et løbende samarbejde med børn, pædagoger, forældre, forfattere, instruktører og scenografer, således af forestillingerne kan blive meningsfulde, hvad både form og indhold angår. Ligeledes tilstræber teatret at udvide sine aktiviteter for også derigennem at blive en mere integreret del af denne egn, hvori teatret bor og lever.

Holstebro Børneteater spiller for øjeblikket sine forestillinger som opsøgende børneforestillinger, men fremover er der tanker om at lave stationære forestillinger, hvis det lykkes at finde egnede lokaler, hvad der er begrundet håb om.

Høje-Tåstrup Børneteater

er et forholdsvis ungt teater, som så dagens lys i 1975. Det er barn af teaterforeningen Høje-Tåstrup Teater og har til huse i Fritidscenteret i Tåstrup.

Med stadigt stigende offentlig tilskud har det været muligt de sidste to sæsoner at have en fast tilknyttet stab af spillere, teknikere og administrativ personale. Og i takt med de øgede bevillinger er antallet af spillede forestillinger steget støt — såvel stationært som på turné.

Høje-Tåstrup Børneteater har især manifesteret sig som æventyrteater i den forstand, at idé og titel som regel har været hentet fra æventyr, som så er bearbejdet af yngre dramatikere og forskellige instruktører. Men der har også været plads til debatoplæg som f.eks. Hatten af for de voksne.

I sæson 1978-79 har samarbejdet med instruktøren Gunnvør Nolsøe skærpet den daglige gruppes bevidsthed over for gruppeteaterarbejdet. Man har således i langt højere grad end tidligere arbejdet kollektivt — både hvad angår produktion af forestillinger og i praktiske daglige funktioner og beslutningsprocesser.

Gruppen på Høje-Tåstrup Børneteater agter derfor i næste sæson selv at skrive et stykke for de mindste og i tæt samarbejde med forfatteren Charlotte Strandgaard og Gunnvør Nolsøe at lave et stykke om børn og skilsmisse for de 10-16 årige.

Holstebro Børneteater: »Lazarillo«, 1978/79 (foto Jørgen Borg)

Høje Taastrup Børneteater: »Hans Klodsmajor«, 1978/79

Jytte Abildstrøms Teater: »Tobias og Englen«, 1975/76

Jytte Abildstrøms Børneteater

Et mindre tilbageblik. Hvordan begyndte vort børneteater?

En interesse begynder ikke pludseligt men gennem mange år, hvor man hører om dukketeater — og så en dag sker det, at man står i en kirkekrypt i London sammen med en klub af engelske Punch og Judy fans, som havde inviteret mr. Philpott til at fortælle, hvordan han og hans kone arbejder med hånddukker i deres lille dukketeater. Tilfældet — nemlig en artikel i en turistbrochure — bragte mig til stedet — og næste dag var jeg med i hans kælder midt i London for at se hans lille teater og alle hans klude, masker, dyr og hoveder — kigge i dukkebøger — høre om alle de dukkefolk, han korresponderede med rundt om i verden. Jeg gik ud og købte bøger og materialer med hjem, hvor jeg kastede mig ud i noget, jeg aldrig havde prøvet før. — Jeg forvandlede et køkken på Sct. Hans Torv til værksted og talte vidt og bredt om denne forunderlige verden, som jeg ellers kun kendte fra mine barndomsoplevelser i Tivoli og på Bakken.

Jeg fik en forhenværende pianistinde til at gå med til at vi mødtes to gange om måneden, og jeg mødte en malerinde, som ligeledes gik med, — og de første år var vi et helt år om at lave en lille dukkekomedie på 12 minutter.

Vi fortsatte vore opsætninger i en kælder — rejste til vor ven i London og fik gode råd, og jeg opsøgte dukkefolk i Oslo og Stockholm, og vore lyster voksede og stykkerne vi spillede voksede, vi kom hvor man ønskede det, og pludselig en dag — efter vi i fire år havde spillet ca. 100 forestillinger pr. år — sad vi sammen i en bil og blev enige om at sætte en annonce i avisen — »fører til dukker søges«. Der kom 23 mennesker, og af dem er de to stadig på teatret. Nu voksede forestillingernes størrelse og udtryksformer, og en dag sagde nogle venlige mennesker til mig, at jeg burde søge støtte — det gjorde vi så, og siden har vi gået mange nye veje og knyttet så mange til os, som vi mener vi kunstnerisk og økonomisk kan forsvare.

Vore tanker er med skønhed og humor at give børnene en kunstnerisk oplevelse — idet dukketeater har utrolig mange muligheder, som ikke findes i almindeligt »skuespil-teater«, som vi da forøvrigt også dyrker sammen med børnene. Vi har også gennem årene holdt mange foredrag og med glæde konstateret, at folk rundt omkring også har taget dukketeatret til sig — da det også i pædagogisk sammenhæng har utrolig mange muligheder.

Kaskade Teatret: »Gøglerne Kommer«, 1978

Kaskadeteatret

Kaskadeteatret blev grundlagt i april 1977 i Århus under navnet Jan Torp's Teater med det formål at være et turnerende teater for hele landet med forestillinger for børn, unge og voksne, samt formidle gæstespil med fortrinsvis udenlandske teatre og arrangere kurser om emner, der har tilknytning til teatrets arbejdsform.

Initiativtagerne til teatrets start var Jan Torp og Torkild Lindebjerg. Sidstnævnte spillede oprindelig på Holstebro Børneteater og kom herfra til Odin Teatret, hvor Jan Torp i en årrække havde arbejdet med børneteater, gadeteater samt organisation, og hvor deres samarbejde, der senere videreførtes på Kaskadeteatret, startedes.

Fra april 1977 og året ud var det et privat teater med Jan Torp som leder. Grunden hertil var blandt andet, at det økonomiske grundlag for teatrets start var et privat banklån på kr. 20.000, der sammen med anden privat kapital blev anvendt til udbetaling på en bus samt de øvrige omkostninger ved produktionen af teatrets første forestilling »Gøglerne kommer«, der havde premiere i juni 1977. Teatret havde på dette

tidspunkt ikke egne lokaler, så det meste af prøvearbejdet foregik ved Mosegård Strand med de tidlige badegæster som interesserede tilskuere og administrationen ordnedes fra Jan Torp's stue, medens fremstillingen af rekvisitter fandt sted i baghaven.

I november 1977 flyttede teatret ind i de lokaler, der også i dag danner rammen om teatrets arbejde. Lokalerne i Montanagade 15, nær Århus centrum, er lejede og indeholder på to etager prøvesal, administration og værksted på i alt ca. 280 m².

Januar 1978 var teatrets økonomiske og arbejdsmæssige forhold stabiliseret i tilstrækkelig grad til at den private virksomhed kunne overdrages til en selvejende institution med kollektiv ledelse. Ved samme lejlighed skiftede man navn til Kaskadeteatret. Teatret bestod på det tidspunkt af i alt 3 personer.

I marts 1979 — præcis 3 år efter teatrets start — er situationen på Kaskadeteatret således: 4 spillere, 1 kontormedarbejder og 1 militærnægter. Transporten klares med to busser og de to spillerhold opfører omkring 30 forestillinger om måneden. Teatret har ikke modtaget driftstilskud fra staten i sæson 78/79. Fra kommunen har teatret fået kr. 51.000 til dækning af lokaleudgifter.

Månedslønnen er i marts 1979 ca. kr. 4.500,-

Teatrets største problem: at få råd til prøvedage.

Foruden den landsdækkende aktivitet i Danmark, har Kaskadeteatret arbejdet en del i udlandet med såvel forestillinger som seminarieaktivitet. Dette har været muligt, fordi hovedvægten i teatrets forestillinger ikke er lagt på teksterne, men i langt højere grad på en fysisk gennemarbejdet udførelse af en teaterform, hvor latter og fantasi er vigtige elementer.

Udenlandsturneerne har i 1977 ført teatret til Göteborg, hvor man afholdt seminar for svenske grupper, samt til Italien hvor teatret spillede på en festival. I 1978 havde teatret en turne rundt i forskellige italienske byer samt en turne til Østrig og Tyskland, hvor teatret spillede og underviste på festivaler. I 1979 skal teatret spille en række forestillinger på Festspillene i Bergen samt deltage i en festival i Italien.

Som børneteater er Kaskadeteatret lidt specielt: forestillingerne kan tage temmelig mange tilskuere, og man foretrækker faktisk at have mindst et par hundrede stykker. Noget andet der skiller teatret ud, er at de fleste af teatrets forestillinger kan spilles for både børn og voksne.

Marionetteatret i Kongens Have

I sommeren 1966 startede kunstmaleren Helgo Jørgensen sine Mester-Jakel-spil i Kongens Have. Han stillede sit teater op en gang eller to om ugen, og spillede for hvem der kom forbi.

Året efter fik teatret fast stade under halvtaget ved legepladsen, og der opførtes nu Mester-Jakel-forestillinger hver onsdag mellem kl. 15 og 16. Gruppen spillede dengang under navnet Marionetspillernes Selskab af 1948.

I 1970 stillede boligministeriet pavillonen nr. 21 til rådighed. Den var blevet indrettet specielt til marionetteater — med sceneåbning ud mod havesiden. Teatret kunne nu for alvor etablere sig.

I mellemtiden havde Helgo Jørgensen trukket sig tilbage — over 80 år gammel. Med ham gled også Mester-Jakel-traditionen ud, og teatret skiftede til et repertoire, der mere lå på linje med de børneteatre, der var vokset op rundt omkring, dvs. teaterforestillinger produceret til og for børn.

I dag besøges teatret af ca. 50.000 børn og voksne i løbet af en sæson.

Der er siddepladser til ca. 200 — men da ståpladserne er uendelige, adgangen gratis og haven offentlig, kan der enkelte dage være op til 700 publikummer til en forestilling. Det kan være svært for vores lille scene på ca. 2½ × 1 meter at hamle op med. Og på sådanne dage er der mange, der hverken kan høre eller se — og flere der bliver jokket på. Men de fleste dage går det dog fredeligt med gennemsnitligt ca. 300 mennesker pr. forestilling.

Alle aldersklasser er repræsenteret blandt publikum — dog overvejende børnehavebørn og voksne. Vi forsøger da også at lave vores forestillinger, så de kan ses på alle alderstrin.

Teatret drives alene på offentlige tilskud — ligeligt fordelt mellem staten på den ene side og amt og kommune på den anden.

Teatret har åbent fra 1. juni til 31. august. Der spilles kl. 14 og 15 hver dag undtagen mandag. Alt efter tilskuddets størrelse vises to eller tre nye forestillinger pr. sæson.

Marionetteatret: »Op Med Kuløren«, 1978

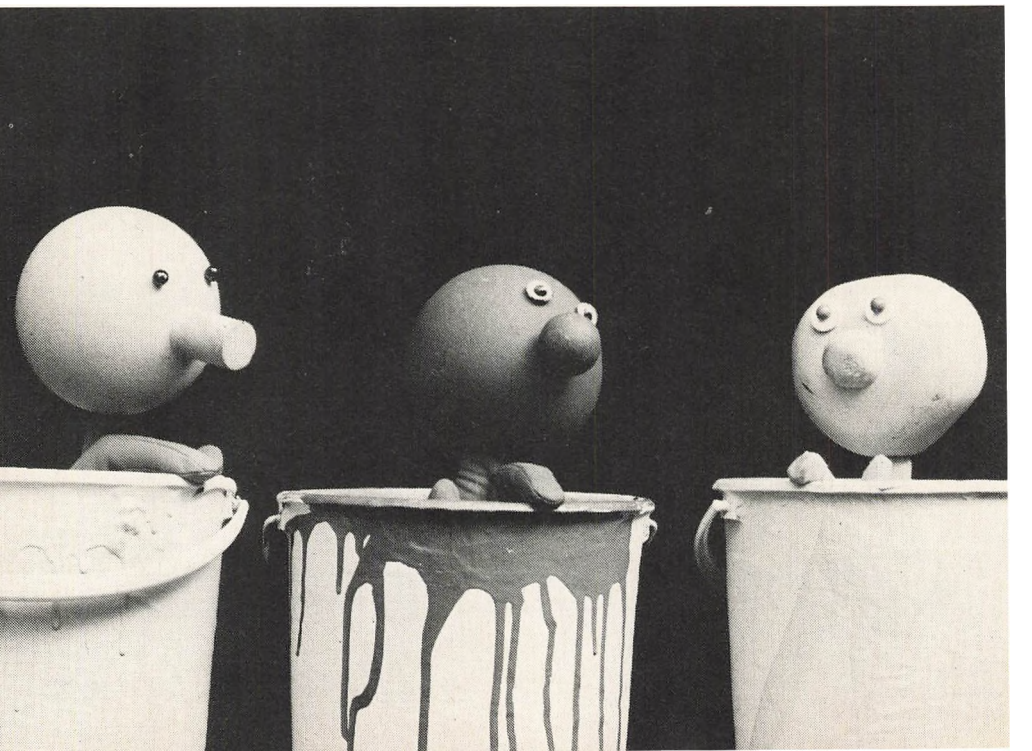

Det Ny Musikteater

for børn og unge

Det Ny Musikteater — for børn og unge — blev oprettet i foråret 1977 på initiativ af skuespiller Christian Lange, der nu er musikteatrets leder.

Det Ny Musikteater er økonomisk understøttet af kulturministeriet.

Det Ny Musikteater er en selvejende institution med bestyrelse bestående af cand. jur. Peter Neergaard, kapelmester Peter Ernst Lassen, operasangerinde Gurli Plesner.

Musikteatret er både opsøgende og stationært:
Musikteatret lægger stor vægt på begge funktioner: at kunne udbrede de musikdramatiske produktioner til hele landet, så alle får muligheden for at se forestillingerne. Især har musikteatret lagt stor vægt på, at Mozarts »Tryllefløjten« skulle kunne opføres overalt, så så mange som muligt kunne få mulighed for at stifte bekendtskab med denne form for musikdramatik, nemlig opera. Faktisk har det vist sig, at »Tryllefløjten« har banet vej for mange nye opsøgende steder i hele landet for teater.

Ligeledes lægger teatret vægt på, at så mange som muligt også får muligheden for at kunne komme »i teatret«, hvorfor musikteatret gennem sine 2 sæsoner hele tiden også har haft stationær scene i København på Frederiksberg. Musikteatret arbejder ihærdigt på at få sine helt egne lokaler og dermed fast scene på Frederiksberg.

Det Ny Musikteater har en struktur der betyder, at alle medvirkende i og omkring en forestilling engageres til det og det arbejde, og så vidt muligt kun til det de er engageret til: instruktør engageres til at være instruktør, regnskabsdame, skuespillere, sangere, musikere, koreografer, scenografer etc. ligeledes.

Det Ny Musikteater lægger stor vægt på den kunstneriske side af forestillingerne, samt at præsentere et så varieret repertoire som muligt inden for den musikdramatiske linje. Ligesom vi lægger stor vægt på at kunne udgive de musikdramatiske forestillinger på LP-plade og Cassette, som pædagogisk materiale (»Tryllefløjten«, »Carmelos Drømme« og »Orla Frøsnapper« kan nu fås).

Hvorfor oprettedes Det Ny Musikteater:

a) børn og unge i hele landet skal have muligheden for at etablere en første kontakt, i en så tidlig alder som muligt, med den musikdramatiske verden i en form der specielt henvender sig til dem.
b) musikteater kan være den form for teater, der nærmer sig børnenes fantasi mest. Det indeholder muligheder for pantomime, dans, dukker, skuespil, sang, rytme, budskab, trylleri, tekst, tone etc.
c) gennem b kan der opnås en total teateroplevelse. Denne oplevelse kan være opera, operette, musical, sangspil, vaudeville ... i et: Musikteater.

At synge lige så spontant som vi taler, er ikke hvad den sædvanlige sangundervisning lærer os i skolen. »Du brummer« — »Du piber« — »Du synger ikke rent« ... nej, jeg kan vel ikke synge! Men rundt om os i hele verden synger menneskene. De mindste talesynger for at fæstne oplevelserne fra deres omgivelser — børn synger i leg, voksne i arbejde, kærlighed, kamp, fest, glæde og sorg.

Der eksisterer ikke nogen dybere tradition for musik og sang i Danmark, set i forhold til mange andre lande. Og personlig udøvelse deraf foregår helst i enrum, hvor ingen kan høre det ... ofte er det et tilfælde, at man som ung falder over et eller andet stykke musik — det være sig klassisk o.l. — som da kan vende op og ned på ens mening og interesse. Og erfaringen har nu vist, at hvis man præsenterer eks. en klassisk tekst og musik på en helt naturlig og uhøjtidelig måde, som for eksempel med Mozarts »Tryllefløjten« og Rossinis musik og sang i »Orla Frø-snapper«, ja, så kan det faktisk være lige så spændende som den gængse moderne musik.

Musikteatret er ikke en foranstaltning for at vænne det yngre publikum til at gå i operaen eller til musicals etc. som voksne.

Det er vigtigt i sig selv — det er vigtigt at give det unge publikum muligheden for at opleve den musikdramatiske verden så tidligt som muligt, ligesom musikteatret vil udfordre publikums fantasi, før den bliver ødelagt af færdigbygget kultur.

At udfordre børnenes fantasi — at vise teater for disse alderstrin — er et stort ansvar. Udførelsen og valget af repertoiret er et stort ansvar og ligeledes budskabet i det valgte repertoire.

Men at der er behov for decideret musikdramatisk teater kan ikke betvivles, ligesom den pædagogiske betydning af musikteatrets repertoire heller ikke kan betvivles, nu erfaret gennem mere end 580 forestillinger på 2 sæsoner.

Paraplyteatret

Teater for børn fra 3 - 8 år

En paraply er noget børn hygger sig under og noget gamle bruger til at forsvare sig med. Paraplyen er en meget gammel konstruktion. Den kan ligne et hus, en gravid mave, en jordklode eller bare være paraply.

Det begyndte i 1968. Under navnet »Felix og Ray« dannede Ray Nusselein en selvstændighed i Comedievognen. Året efter — i 1969 — blev teatret selvstændigt under navnet »Ray Nusseleins børneteater«.

I 1972 bedredes teatrets økonomiske forhold så meget at det blev muligt at leje de lokaler i Rådhusstræde hvor teatret stadig har til huse. Samtidig fik teatret sit nuværende navn »Paraplyteatret«. Der blev desuden råd til ansættelse af en deltidsadministrator og i 1973 til ansættelse af Biba Schwoon i en blandingsfunktion som dramaturg, forfatter og instruktør.

Den foreløbig sidste ændring i teatrets struktur skete i 1975, da det blev omdannet til selvejende institution med kollektiv ledelse. Ved samme lejlighed formulerede vi formålsparagraffen:

»Paraplyteatrets formål er på ikke-kommercielt grundlag at drive teater der forsøger at ophæve grænserne mellem teater og publikum som først og fremmest består af børn. Paraplyteatret skal med sin virksomhed oplyse børn om dem selv og den sammenhæng de fungerer i. Teatret behøver ikke at låse sig fast i gængse forestillingsnormer og udtryksformer.«

Paraplyteatret må nok — som »enmandsteater« — betragtes som atypisk i det samlede børneteaterbillede.

Fra starten var teatret baseret på én mands arbejdskraft til administration, scenografi, manuskript og som spiller. Senere er teatret vokset til et fast team med en heltids- og to deltidsansatte foruden de løst tilknyttede, som f.eks. når økonomien har tilladt det — en ekstra spiller til en enkelt »tomands«-produktion om året.

Fordelen ved enmandsteatret er bl.a. muligheden for en meget tæt kontakt med publikum.

Men økonomisk har det indtil nu ikke været en fordel for et teater i hovedsagen at være baseret på en enkelt spiller. Basisudgifterne (f.eks. husleje, administration, transport, PR og dele af produktionsudgifterne) er stort set de samme hvadenten teatret beskæftiger en eller flere spillere. Men statstilskuddet til Paraplyteatret har endnu ikke været tilstrækkeligt til at beskæftige heltidsansatte forfattere, instruktører eller hjælpere til fremstilling af scenografi og dukker, eller til en fast tilbagevendende produktion hvert år for to spillere.

Paraplyteatret: »Vil du ikke godt«, 1977/78

Den voldsomme udnyttelse af det lille personale til indtjening af den nødvendige egenindtægt har betydet at mange af de erfaringer vi har gjort de sidste ni år ikke har kunnet udnyttes.

Vi har haft og har stadigvæk ideer om at børneteater kan være andet og mere end en færdig forestilling der spilles inden for en timestid.

I dag er der kun sjældent mulighed for at udbygge samværet med de børn der udnytter forestillingens kontaktmuligheder fuldt ud. Det er alt for ofte nødvendigt at drage videre til næste spillested med det samme.

Paraplyteatrets forestillinger har altid bestået af en »ramme« der fyldes ud med forskellige spil som så kædes sammen gennem samtaler med de børn der overværer forestillingen. Med en ramme-forestilling kan man tage et emne op fra forskellige synsvinkler eller tage forskellige emner op i den samme forestilling.

Ud fra den betragtning at det er begrænset hvad børn ser af teater mens de er børn, mener vi, at vi på den måde giver dem flere muligheder for at »være med« i en forestilling.

Vi tager i vores forestillinger udgangspunkt i børnenes egen hverdag og prøver at tage de forskellige emner op på en sådan måde at børnene ikke bare ser dem — men også har en mulighed for at »gennemleve« dem. De kan under forestillingen kommentere, stille forslag, holde om, skælde ud, reagere på nogle af de ting som de ellers ville føle sig for bange, afmægtige, generte til at reagere på.

I de samtaler der foregår med børnene mellem de forskellige spil inden for »rammen« ligger der allerede en bearbejdelse af forestillingens temaer inden for selve forestillingen. Derved giver hver forestilling også materiale til nye forestillinger og der er samtidig en mulighed for at tilpasse forestillingernes endelige udformning til de forskellige børn vi spiller for.

Den type dukker som Paraplyteatret oftest arbejder med giver identifikationsmuligheder for alle børn, uanset køn og miljø.

Vi producerer normalt en ny forestilling hvert år, men viderefører også produktioner fra tidligere år. Teatrets mest efterspurgte forestilling stammer oprindeligt fra 1971. Den har udviklet sig sammen med børnene og ændres stadig løbende. (»Paraplyteatret nr. 1 og 2«.)

Oplysning om børneteater er en vigtig del af teatrets virksomhed. Hvor det kan lade sig gøre arrangerer vi forældreaftener i tilslutning til forestillingerne for børn. Det giver børnenes forældre lejlighed til at overvære den samme forestilling som børnene har set om dagen og for at diskutere børneteatrets påvirknings- og oplevelsesmuligheder.

Rimfaxe Teater

Rimfaxe Teater, er en kollektivt ledet, selvejende institution. Vi har lokaler i Roskilde, hvor vi prøver at opnå status som egnsteater. Alle beslutninger træffes på mandags-møder, hvori alle teatrets medlemmer deltager. For nuværende består personalet af 6 spillere, 1 instruktør samt 2 administratorer. Endvidere arbejder vi jævn-

ligt med gæstespillere og teknikere i det omfang vores økonomi tillader det. Disse gæster har naturligvis fuld stemmeret i de produktioner de deltager i.

Rimfaxe Teater har som navn eksisteret siden 1969, som en udløber af Christianshavns gruppen. De første 3 år blev fortrinsvis brugt til at lave såkaldte Work-shops og gadeteater, nogle gange med 5 og andre gange 50 medvirkende. Det, at man aldrig vidste hvor mange der ville møde op hvornår, gjorde at 2-3 personer i begyndelsen af 1972 kort og godt fyrede resten, udfra ønsket om at bruge teatret som teater.

Ved en let fordrejning af kendsgerningerne, kunne man sige at det medførte et skulderklap fra vores kulturministerium på 60.000 kr. Man havde dog før modtaget mindre summer i form af projektstøtte. Det mest mindeværdige var nok et mindre beløb til et gadeteater-stykke om den 3. verden, der havde som formål at samle penge til Angolas frihedsbevægelse. Dette endte med indkøb af en Land Rover. I gruppens ånd håber vi, at den stadig har sit virke i Angola.

I sommeren 1972 blev så de første 2 forestillinger lavet. På dette tidspunkt havde vi øvelokaler og kontor i Spillehuset i København, dengang brugt af 4 grupper. Vi vil gerne officielt takke Teatergruppen Banden der hjalp os med mange gode råd, frimærker og kaffe.

Efter udelukkende at have spillet turneforestillinger nogle år, opstod ønsket om et mere lokalt tilhørsforhold, vi ville gerne gå mere i dybden med de ting vi lavede. En anden ikke uvæsentlig ting, var at vi aldrig spillede i det område hvor vi holdt til og producerede vores forestillinger. Københavns kommunes tilskud til teater på skoler og lign. var forsvindende små, og mange år efter, husker vi næsten kun gratis prøveforestillinger. Vi kontaktede flere kommuner på Sjælland der evt. kunne være interesseret i at få en teatergruppe fast tilknyttet. Vi var efterhånden blevet flere og bedre teaterarbejdere, så vi turde stille krav om at vi på ingen måde ville have dårligere vilkår end dem vi flyttede fra.

Rimfaxe: »Hyp alle mine Heste«, 1974/75

Vi husker stadig en frokost med en overvægtig borgmester fra sydsjælland, der tilbød os en ruin af en gård, som det ville have taget 100 teaterarbejdere 2 år at gøre beboelig for ikke at tale om den livsopgave det ville have været, at få stedet anvendeligt som teaterlokale.

Vi husker også at interessen for hvor meget kommuneskat vores omsætning ville indbringe, var meget større end de teatertilbud vi kom med. Den samme borgmester kom senere meget i avisen, siddende ved et svømmebassin, men med meget dårlige anmeldelser fra de fleste kritikere.

Til sidst lykkedes det at komme i kontakt med nogle folk i Roskilde, som syntes det var en god ide, at få en gruppe fast tilknyttet. Så i 1975 flyttede vi ind i Ungdommens Hus, hvor vi stadig er. Vi har et godt samarbejde med kommune og amt og får støtte fra begge.

Teatrets målsætning er bl.a. at lave et håndværksmæssigt godt teater, som har indflydelse på kulturpolitikken i landet, at bruge teatret som spejl for de omgivelser og sammenhænge der styrer vores hverdag. At modvirke den mere og mere passive holdning vores publikum udsættes for via film og TV. At teater er tilgængelig for alle og som sådan har noget at sige til alle.

Teatrets arbejdsmetode

Den daglige styring, valg af stykker og bearbejdelsen af disse, sker altsammen kollektivt. Når vi selv skriver stykkerne bliver alle bedt om ideer til emnevalg, de bliver så bearbejdet til de mest hensigtsmæssige er tilbage. Derefter jævnfører vi med vores budget, der ofte er den endelige afgørelse beskåren. En anden ting ved vores arbejdsmetode er uddannelse. Vi prøver hvert år at lave et mindre kursus, før sæsonen starter og har endvidere løbende undervisning individuelt hele året. Kurset og så vidt muligt den individuelle undervisning betaler teatret. Vi betragter det som en gavnlig og nødvendig investering, til fremme af kvaliteten i vores forestillinger. Vi søger naturligvis penge til det hver gang, men finder det også rimeligt at uddannelsespengene overvejende gives til grupper med mindre tilskud.

Teatergruppen Skifteholdet

I 1974 besluttede den i 1972 startede gruppe at den også gerne ville spille børneteater. Vi kontaktede et antal mennesker, og efter en del møder gik vi i gang med arbejdet på Rødhætte og ulven, et manuskript, som den oprindelige gruppe tænkte sig at få på deres repertoire.

Der var i starten ingen økonomi at opbygge en børneteatergruppe med, vi lånte fra Skifteholdets voksengruppe, havde arbejde samtidig med vi spillede og søgte naturligvis støtte til driften.

Skifteholdet: »Ska' du skubbe«, 1977/78

Da vi havde premiere på Rødhætte og ulven den 19.3.74 var vi syv spillere i gruppen, som alle havde arbejde og/eller studier ved siden af. Dette gav mange problemer når vi skulle spille, specielt når vi skulle på turne af længere varighed. Alle spillere skulle kontaktes før arrangøren kunne få endelig besked, og efterhånden blev forestillingen Rødhætte og ulven solgt så meget, at denne amatørvirksomhed blev en bremse for salget. Vi gennemdrøftede mulighederne for at blive professionelle, og blev til sidst enige om at reducere gruppen til 4 spillere, som fremover skulle eksistere sideløbende og med samme formål, som den eksisterende voksengruppe. Således startede vi i 1975 som et professionelt børneteater, ved navn Teatergruppen Skifteholdet og med en målsætning som lyder:

Teatergruppen Skifteholdet er et opsøgende teater, som kommer overalt i Danmark. — Vort teater har ikke kun til formål at underholde. Vi ser det som vort formål at formidle kendskab til forskellige befolkningsgruppers forhold og rejse diskussion om samfundsmæssige spørgsmål. — Vore stykker er derfor lavet af — eller i nært samarbejde med — repræsentanter fra den gruppe mennesker, stykket handler om.

Sofieteatret

Sofieteatret er et kollektivt ledet opsøgende og stationært teater. Vores teater ligger bogstavelig talt midt ude i pløjemarken og tanken om at lave teater et så atypisk sted er da også modnet ganske langsomt og i takt med et naturligt behov for at tage del i et lokalsamfund og bl.a. være medydende til at »landet« stadig kan være attraktivt for børn og unge og ikke bare et sted hvor det gælder om at komme væk fra såsnart man kan klare sig selv. Vores tilknytning til Djursland startede i 1970 hvor vi begge arbejdede ved de etablerede teater- og fjernsyns-institutioner på ca. tiende år. Trangen til nye udfordringer var stor og voksede i og med at vi fik indsigt i det samfund vi havde slået os ned i. I 1976 lavede vi vores første stykke i et lille værksted i vores private bolig. Det var ment som et tilbud til landbobørn og vi havde ikke gjort ret meget ud af den salgsmæssige side af sagen. Ikke destomindre fik vi ved mund-til-mund-metoden solgt det for os svimlende antal af 87 forestillinger og det gav os mægtig blod på tanden til at fortsætte. Siden har det udviklet sig meget hurtigt. Vi flyttede — 5 km — til en nedlagt landejendom med større pladsforhold. Vi har nu værksted og prøvelokale,

Sofieteatret, 1979

hvor vi periodevis spiller stationære købte forestillinger med plads til mellem 80 og 100 tilskuere alt efter forestillingens omfang.

Vores arbejdsmetode har hovedsagelig været bestemt af at det vi ville lave ikke fandtes på tryk. Derfor har vi selv måttet bygge vores tekst op ud fra materiale, samlet gennem interviews, aviser, tidsskrifter, alm. oplysning osv. Teksten er så enten fremkommet ved et oplæg fra en skrivende medarbejder eller gennem improvisationer og gennem hele perioden med kontakt til det publikum vi vil henvende os til.

Derudover sker der i løbet af en sæson en tilpasning af forestillingen indenfor de rammer vi har fastlagt.

Vores mål med teatret er at bruge dette som et stykke værktøj til at vise sider af vores samfund der har indflydelse på vores liv og dagligdag.

I de tre år vi har eksisteret har vi først nu fået driftstilskud, hvilke vil sætte os i stand til at lave nogle lokale aktiviteter så som dramaundervisning, samt tilbyde os selv og vore lokaler til lokale initiativer.

Team Teatret

»Verden er en verden,
der kan ændres«

Team Teatret har spillet komedie i Herning de sidste 11 år. Teatergruppen er den ældste professionelle, kollektivt arbejdende i Danmark, og da den blev dannet i januar 68 var det på ruinerne af kulturcentret »Vestergade 58« i Århus.

Det var dels ønsket om at skabe en teatergruppe, der arbejdede udfra kollektive principper, dels ønsket om at skabe et alternativ til det eksisterende teater, der var drivkræfterne i Teams dannelse. Det grundlag bygger Team stadig på.

Århus kommune ønskede ikke at støtte disse tanker, men det gjorde heldigvis Herning kommune, som på opfordring af Teaterforeningen for Herning og Omegn og Det kulturelle Samråd sikrede Team'et et driftstilskud. Med den lokale opbakning var vejen for statsstøtte også banet. Én gang har Team opnået støtte fra Ringkøbing amt, men derudover har amtsrådets flertal gang på gang afvist teatrets ansøgning med mere eller mindre klare politiske begrundelser

Det var i den forbindelse støtteforeningen »Hjælp Team« opstod i foråret 77. »Hjælp Team« er nu omdannet til en kulturpolitisk forening med navnet »Altea«, der står for alternativ teater, og har fået et bredere kulturpolitisk sigte.

Hvad er et egnsteater?

Team Teatret har i flere år defineret sig selv som et egnsteater. Vores opfattelse af dette begreb, som blir mere og mere udbredt, bunder i en art forpligtelse til at kende sin egn. Det betyder ikke, at et egnsteater udelukkende skal spille stykker, som direkte beskæftiger sig med egnens historie og specielle problemer. Team kan sagtens spille Holberg eller Brecht i Ringkøbing amt. Men valget af stykke og måden at gribe det an

på kan kun falde heldigt ud, hvis vi kender vores publikum og vores egn med dens særpræg, dens rødder og historiske udvikling.

En ikke uvæsentlig del af egnsteatrets arbejde, sådan som vi opfatter det, ligger i at påtage sig opgaver, som ikke har tilknytning til forestillingerne, men som folk på egnen beder teatret om at udføre. Vi har haft stor succes med en såkaldt udenomsgruppe, som tog ud til foreninger og lignende med et underholdningsprogram, der var sammensat til den specielle lejlighed. Andre eksempler på dette serviceprægede arbejde, Team har påtaget sig, er undervisning i dramatik under AOF og for DATS og Herning Højskole, instruktion af lokalrevy, konsulentvirksomhed ved skoler, foredrag og oplæsning.

I øvrigt er alt vores arbejde præget af, at vi solidariserer os med de undertrykte i samfundet, og at vi ønsker at oplyse om og skabe debat om, hvordan tingene hænger sammen, og hvordan de kan ændres.

Stationært teater uden scene

Team Teatret er et arbejdskollektiv med 14 medlemmer. Det er organiseret som et andelsselskab med begrænset ansvar (Amba). Alle teatrets faste medlemmer udgør selskabets aktive andelshavere, som kollektivt og suverænt leder teatret. Derudover består selskabet af en kreds af passive andelshavere, hvis økonomiske indskud — andelskapitalen — skal medvirke til etablering af et kulturhus i byen. Desværre er denne fond langtfra tilstrækkelig til at redde os ud af vores akutte hus-problem. I skrivende stund er vi ved at flytte ud af den teatersal, som kommunen har lejet til os af en privatmand. Hvor vi fremover skal spille teater, er endnu ikke afklaret.

Team: »Et Stuurt, Stuurt Nummer«, 1975

Teaterbutikken

Teaterbutikken er et egns/lokalteater på Vesterbro. Teaterbutikken åbnede i december 1976 med premiereforestillingen »Rundt på gulvet«. Forinden var der gået to år med udformning af ideen, at dygtiggøre os ved studiekredse om Vesterbro, undervisning, skuespiltræning og etablering af en kvalificeret gruppe til at arbejde ud fra Teaterbutikkens ide.

Det er afgørende at børn er aktive og ikke blot passive modtagere af teater. Det er vigtigt at børn selv er skabende og får mulighed for at udtrykke sig om deres livssituation, og den virkelighed som omgiver dem. Derfor arbejder Teaterbutikken med kulturformidling i en bredere forstand end almindelige opfattelse, og med et virkefelt som er større end normalt for børne- og ungdomsteater.

I det stationære teater på Gasværksvej, spiller vi teater både for Københavnere og publikum ude fra forstæderne. Vores forestillinger tager alle udgangspunkt i en konkret virkelighed, og de problemer som er relevante for publikum og unge i Københavnsområdet. Forestillingerne laves efter langt forarbejde. Hvis vi laver en forestilling om f.eks. ungdomskriminalitet opsøger vi de miljøer hvor unge har de problemer tæt inde på livet. Forestillingen laves i samarbejde med de unge på den måde, at den bygger på deres erfaringer og oplevelser, og deres forslag til hvad det skal handle om.

Det specielle ved Teaterbutikkens forestillinger er at teaterformen er medspilsteater. Salen bliver aktivt inddraget i handlingen undervejs. Den konfronteres med en problemstilling. Publikums forslag til løsning af problematikken bliver afprøvet, og det får selv konsekvensen af forslaget at mærke på dets egen krop. Det publikum Teaterbutikken henvender sig til, er ikke vant til at gå i teater. Her er medspilsformen den bedste metode i forhold til mere traditionelt teater. Stivheden ved at komme i teater opløses med det samme, og publikums engagement i forestillingen bliver øget ved deltagelse i forestillingen. Forestillingen kommer tæt på virkeligheden.

Udover at spille forestillinger har Teaterbutikken et teaterværksted, som henvender sig til børn og unge i kvarteret. Her kan man lave teater og deltage i mange andre aktiviteter, f.eks. med video. Teatret og værkstedet hænger sammen på den måde, at det tema vi arbejder med i værkstedet bruger vi i fores forestillinger og omvendt. F.eks. hvis teaterbutikken skal lave en forestilling om børns og unges forhold til alkohol. Parallelt med at forestillingen bliver produceret i teatret, vil vi i værkstedet arbejde med temaet. Børnenes erfaringer med alkohol, vil blive samlet op ved at børnene laver stykker, laver tv-program osv. om alkohol. Dette materiale vil blive brugt i den professionelle forestilling. Vort teaterværksted er sikkerheden for at vore forestillinger ikke vil fjerne sig fra den virkelighed vort publikum har.

Hver sommer og efterårsferie tager Teaterbutikken ud og spiller teater for og med børn og unge i gårde og parker og legepladser på Vesterbro og det øvrige København. Hvert år arrangerer Teaterbutikken i samarbejde med en række vesterbroinstitutioner en kæmpe fastelavnsfest med optog, tøndeslagning, musik og teater for alle aldersgrupper. Vi har selv spillet vore forestillinger, og har haft gæstespil fra andre grupper.

Teaterbutikken: Nansensgade gadefest, 1977

Teaterbutikken arrangerer dilettantkomedie hvor vesterbroere under vejledning af Teaterbutikken spiller teater.

Grupper af unge arbejdsløse og en gruppe sukkersyge børn, har ligeledes lavet teater om deres egne problemer under vejledning af Teaterbutikken. Alle disse aktiviteter, der ligger ud over hvad man normalt forstår ved et stationært børne- og ungdomsteater, bruger Teaterbutikken til at komme i kontakt med børn og unge og voksne der normalt ikke kommer i teater.

Teaterbutikkens funktion som egns- og lokalteater perspektiviserer egnsteatertanken, som i de sidste år er dukket op i kulturdebatten, fra ikke blot at være en administrativ ramme for tilskud til at være et levende kulturtilbud for en lokalitets befolkning.

Teatergruppen Turnus

blev startet i 1970. De første år bestod gruppen af pædagoger, der ville lave børneteater, og som ved Albertslund kommunes hjælp fik sit eget sted at være: ladebygningen fra den nedlagte Albertslund-gård: Stensmosegård.

Efterhånden kom dog flere og flere professionelt uddannede teaterfolk med, og fra midten af 70'erne var gruppens spillere udelukkende professionelt uddannede — hovedsageligt fra Statens Teaterskole. Foruden børneteater spillede man nu også ungdoms- og voksenstykker. Laden blev bygget om, således at den nu bestod af scene samt opholds- og administrationslokaler. Dette foregik med støtte fra kommunen, som vel efterhånden betragtede Turnus som dens lokale børneteatergruppe — et samarbejde som stadig udbygges, dog for relativt beskedne midler. De fleste af Turnus' børne- og ungdomsstykker købes nu på forhånd i et vist antal til Albertslunds kommunale institutioner. Gruppens spillesteder er imidlertid hele landet, dels af lyst, dels — og ikke mindst — af økonomiske grunde, og i de senere år har Turnus forstærket sit samarbejde med teaterforeninger, biblioteker og visse børne- og ungdomsinstitutioner (f.eks. Ungdomsringen).

Turnus: »Rosa — Mit store Guldkorn«, 1976

Turnus har arbejdet på traditionel vis med børne- og ungdomsstykker, skrevet af en forfatter og iscenesat af gruppens faste instruktør. I den senere tid er der imidlertid satset mere på selvproducerede stykker. For disse har der været to væsentlige udgangspunkter: en grundig research og improvisationsteknikken. Som et eksempel kan tages Turnus-stykket »Hej« (3-5 år og 5-8 år). Spillerne etablerede et samarbejde med nogle børnehaver og fik herigennem afprøvet og korrigeret sine egne ideer samtidig med at børnene gav masser af impulser til spillet. Centralt i det endelige stykke står dialogen med børnene. Deres ideer tages op undervejs og spillerne improviserer efter børnenes direktiver.

Fra sæson 77/78 har en del af Turnus forsøgt at skabe en anden slags ungdomsteater, hvor formålet dels har været at komme den passive tilskuerrolle til livs og dels at tage udgangspunkt i de unges helt egen verden; at bruge teatrets udtryksformer som basis for eventuelt at forandre deres egen situation. Turnus kommer mere end een gang til samme ungdomsgruppe. Inden den første gang aftales emnet med lederen, lærerne og eventuelt også eleverne. »Spillestedet« får herefter tilsendt materiale til forhåndsbearbejdning. Spillerne ankommer med en bagage af lysbilleder, båndinterviews, hørespil mv. — alt lavet sammen med børn i research-fasen. I løbet af de tre gange arrangementet ofte strækker sig over gennemarbejdes nu det valgte tema ved hjælp af øvelser, lege, spil osv. Det konkrete resultat, det være sig en film, et bånd el.lign. indgår i bagagen som baggrundsmateriale til næste »forestilling«.

Bag alle disse aktiviteter, som altså også omfatter en omfattende turnerende voksenteatervirksomhed, ligger en ret veldefineret struktur. Administrationsgruppens 1½ kvinde har hver deres definerede arbejdsområder, således også spillergruppen. Til den *daglige* varetagelse af kommunikationen de to grupper imellem har spillergruppen to »indpiskere«, som også sørger for »disciplinen« i deres gruppe. Disse to vælges ved fællesmødet, som holdes hver 14. dag. Her tages stilling til alle større fælles problemer.

Det lyder stift og lad os derfor ikke glemme, at det der holder sammen på det hele er en fælles *lyst* til at lave teater og en *tro* på, at det *nytter* noget. Det som udtrykkes så højfornemt i vor målsætningsparagraf:

»Det er gruppens målsætning gennem teatret at skabe en nuanceret debat om samfundsmæssige forhold og at inspirere til en forståelse for den tid, vi lever i«.

Teatergruppen Vester 60

Teatergruppen Vester 60 spiller udelukkende opsøgende teater — for børn og voksne over hele landet.

Gruppen blev dannet i 1971. Det der bragte os sammen var vores lyst til at lave teater. Vi lavede vores første to stykker til foreningen BRIS. Derfor var det naturligt, at vi tog på turné. Stykkerne blev brugt i forbindelse med møder, som fandt sted over

Vester 60: »Svendsens Store Nummer«, 1976/77

hele landet. Denne funktion har vi forsøgt at bevare. Vores forestillinger henvender sig til bestemte målgrupper og kan indgå i bestemte sammenhænge, f.eks. undervisning, forældrearbejde på skoler eller fagforeningsarbejde.

Vi er blevet så glade for at være opsøgende, at vi ønsker at blive ved med det. Vi synes, det er inspirerende at spille for folk i deres vante omgivelser — på skoler, i baggårde, i beboerforeninger osv. Vi vil også gerne spille for mennesker, der ikke ellers kommer i teatret, måske fordi de bor langt fra et teater, eller fordi de af andre grunde ikke føler nogen tilskyndelse til det.

Vi har lavet stykker, der foregår under fjerne himmelstrøg, og stykker fra Nørrebro, eventyrstykker, farce og hverdagsrealisme. Fælles for vores bestræbelser med stykkerne har været, at vi ønsker at underholde, at udnytte teatrets muligheder i spændende og morsomme forestillinger. Derfor har vi også alle årene satset på at dygtiggøre os. Vi forsøger at få regelmæssig undervisning i bl.a. dramatik og brugen af stemme og krop og arrangerer kurser i sminkning mm.

Men vi vil også gerne med vores stykker være med til at skærpe opmærksomheden over for samfundsudviklingen. Vi vil skyde hul i fordomme, ægge til debat og stillingtagen og inspirere til handling. Vi føler det nødvendigt, at personerne i vores stykker er »hele« mennesker, som man er i stand til at tage stilling til og føle med, og at det, de oplever, kan sættes i forhold til oplevelser og situationer, tilskueren selv kender.

Efter vores forestillinger taler vi næsten altid med publikum. Vi lægger megen vægt på de erfaringer, vi herigennem får, og der er altid i gruppen en løbende diskussion af, hvad der er godt, og hvad der er dårligt ved vores forestillinger, hvad der kan forstås og hvad der mangler. Mens vi spiller det ene stykke, opstår derfor ideen til og behovet for det næste.

Denne kontinuitet i vores arbjde har været mulig, fordi vi fra starten satsede på at skabe en fast sammentømret gruppe. Vi har forsøgt at skabe et arbejdskollektiv, hvor vi accepterede hinandens forskelligheder, men hvor vi samtidig kunne kritisere hinanden på en solidarisk måde. I dag har over halvdelen af Vester 60's medlemmer været med fra starten.

Det er klart, at det er svært at finde færdige manuskripter, der lige passer ind i, hvad vi er nået frem til, at vi gerne vil lave. Derfor har vi med én undtagelse skrevet vores stykker selv. For at ramme præcist og fortælle noget væsentligt tager vi kontakt med det publikum, stykket skal henvende sig til. F.eks. samarbejdede vi et helt år med tre grønlændere fra Unge Grønlænderes Råd, da vi lavede »Kalâtdlit Nunât — et spil om Grønland«. »Hold da helt ferie« er blevet til på baggrund af vores ophold i to ungdomsklubber. Vi spillede billard, lavede dramatik og snakkede og tog interviews. Bagefter kom nogle af ungdomsklubbens medlemmer hen hos os og så på prøver og kom med kritik.

Vores arbejdsområde spænder vidt. Det, publikum ser, er kun toppen af isbjerget. Vi er sammen ansvarlige for alle sider af gruppens arbejde og fordeler opgaverne mellem os efter lyst, evner, kræfter og behov for nye udfordringer. Foruden at vi alle er spillere, passer vi kontor, laver regnskaber, syr kostumer og laver scenografi, kører bilen, gør rent, deltager i organisatorisk arbejde, laver PR osv. Vi har som oftest instruktører udefra. Det har hver gang været både inspirerende og lærerigt. Desuden har vi engageret folk til at lave scenografi, plakater eller musik, når tidspresset har været for stort.

Vester 60 har kollektiv ledelse af alle gruppens medlemmer. Vi har ingen bestyrelse. Vi føler denne struktur nødvendig for at lave netop det teater, vi gerne vil lave.

Ø-Gruppen

Bornholms børne- og ungdomsteater

er hjemmehørende i Rønne. Gruppen er halvandet år gammel og driver opsøgende børne- og ungdomsteatervirksomhed på Bornholm og det øvrige land. Gruppen spiller med dukker — skuespillere — masker og en kombination af disse ting. Gruppen finder det vigtigt at spille forskellige genre af teater for at give børnene en alsidig oplevelse og inspiration til selv at udfolde sig.

Ø-Gruppen er en selvejende institution med en bestyrelse, hvor en spiller skal være repræsenteret. En anden af spillerne er vores kunstneriske leder og alle beslutninger om repertoirevalg foretages kollektivt af gruppen ligesom andre ting besluttes kollektivt på vores ugentlige møder.

Vi startede i januar 1978 med 2 produktioner, hvoraf den først var en dukkemime forestilling og den anden »Dukkernes oprør« var en kombination af dukker og mimiker.

Ø-Gruppen: »Myreliv«, 1978/79

»Skabet« var en dukketeaterforestilling på 15 min. som blev lavet til et undervisningsforløb i dukketeaterteknik for børn og voksne.

»Myreliv« er en dukketeaterforestilling som er lavet til undervisning, det kan være som en del af et emnearbejde for den største gruppe i børnehaverne samt børnehaveklasser og 1. og 2. klasser.

»Bobo og Bambino« er en klovneforestilling som vi spiller som en familieforestilling.

Ø-Gruppen startede sommeren 1978 en forhåbentlig tilbagevendende virksomhed på Hammershus ruiner. Et stykke med ca. 50 medvirkende. Titlen var »En nat i historien« og var et historisk spil bygget op omkring æventyr-sang-og-musik.

Til sommeren 1979 har gruppen fået tilskud fra amtet til spillet som har fået titlen »Skygger på murende«. Det er skrevet af Terje Nordberg og komponist på stykket er Bent Peder Holbech. Instruktion, regi og scenografi foretages af Ø-Gruppen.

Til sæson 79-80 har vi planlagt 2 nye stykker, hvoraf det ene er et ungdomsstykke.

Gruppen består på nuværende tidspunkt af 5 medlemmer: Iben Højlund Jensen, Marianne Andreasen, Elsemargrethe Madsen, Søren Hauch-Fausbøll og Hans Nørregaard.

Vi bor foreløbig i Rønne kommunes nedlagte administrationsbygning, men lejemålet gælder kun til juni 79, men vi håber på at finde faste lokaler idet vi bl.a. kunne tænke os at etablere en stationær scene i Rønne.

Repertoireoversigt over BTS' medlemmer

Sæson 1964/65 til 1978/79

Denne fortegnelse over Børneteatersammenslutningens medlemmers repertoire omhandler sæsonerne 1964/65 til og med 1978/79 (eller tidsrummet 1.juli 1964 til 30.juni 1979 for at følge teateråret).

Fortegnelsen er delt op sæson for sæson, indeholdende gruppens navn, forestillingens titel, forfatter, instruktør, scenograf og musik. Desværre har det ikke været muligt at indhente alle disse oplysninger fra alle grupper, ligesom der mangler følgende grupper: Svalegangen, Jomfru Ane, Møllen, Alakazams Trylleteater, Teatergruppen Masken, Dukketeatret Pin Pon, Esbjerg børneteater i fortegnelsen. I de tilfælde hvor f.eks. forfatter, instruktør med videre ikke er oplyst til redaktionen, er andre forhåndenværende oplysninger medtaget, f.eks. aldersgruppe og premieredato.

Redaktørerne tager med tak imod enhver rettelse eller tilføjelse der måtte fremkomme fra teatergrupperne, idet vi ønsker at gøre repertoirefortegnelsen så fuldstændig som muligt. Når disse rettelser og tilføjelser foreligger vil vi offentliggøre en redigeret liste, enten som supplement til denne bog, eller gennem Børneteateravisen.

SÆSON 1964/65:

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Heldige Hans og den lykkelige bissekræmmer
Forfatter - Paulette Møller
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenograf - Hertha Kåh

SÆSON 1965/66:

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Karius og Baktus
Forfatter - Thorbjørn Egner og Paulette Møller
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Hertha Kåh

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Mester Jakel Komedie
Forfatter - Helgo Jørgensen
Instruktør - Helgo Jørgensen
Scenografi og dukker - Helgo Jørgensen

SÆSON 1966/67:

Det lille Teater
Titel - Karuseller går
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og marionetter - Kaj Matthiessen
Musik - Benny E. Andersen

Titel - Hipsi-Hapsi
Forfatter - Kjeld Iversen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og marionetter - Kaj Matthiessen
Musik - Benny E. Andersen

Titel - Alakazam I
Forfatter - Henri og Ann Alakazam

Titel - Fantasihatten
Forfatter - Staffan Westerberg
Instruktør - Staffan Westerberg
Scenografi og marionetter - Staffan Westerberg
Musik - Lasse Werner

Titel - Lille trine trille og tigrene
Forfatter - Benny E. Andersen
Instruktør - Benny E. Andersen
Scenografi og dukker - Kirsten Ewaldsen
Musik - Benny E. Andersen

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Den lille by
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Jytte Abildstrøms teater

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Mester Jakel-Komedie
Forfatter - Helgo Jørgensen
Instruktør - Helgo Jørgensen
Scenografi og dukker - Helgo Jørgensen

SÆSON 1967/68:

Comedievognen
Titel - Flyv så mand, 9.2.1968
Forfatter - Comedievognen og Kjeld Iversen
Instruktør - Kjeld Iversen og Benny E. Andersen
Scenografi - Majken Jacoby

Titel - Felix og Ray, 9.2.1968
Forfatter - Ray Nusselein og Comedievognen
Instruktør - Ray Nusselein
Sceongrafi - Ray Nusselein og Comedievognen

Titel - Lille Trine Trille, 12.2.1968
Forfatter - Benny E. Andersen
Instruktør - Benny E. Andersen
Scenografi - Kirsten Ewaldsen

Titel - Fyrtøjet, 24.4.1968
Forfatter - H. C. Andersen
Instruktør - Benny E. Andersen
Scenografi - Karl Henrik Jensen

Det lille Teater
Titel - Ole Knokkelrod
Forfatter - Gunnar Iversen
Instruktør - Susanne Tvermoes
Scenografi og dukker - Susanne Tvermoes
Musik - Benny E. Andersen

Titel - Puff
Forfatter - »Kimære« og Staffan Westerberg
Instruktør - Bertel Torne
Scenografi og marionetter - »Kimære«

Titel - Alakazam II
Forfatter - Henri og Ann Alakazam

Titel - Kig i nøglehullet
Forfatter - Staffan Westerberg
Instruktør - Staffan Westerberg
Scenografi og marionetter - Staffan Westerberg
Musik - Bent Hesselmann

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Det magiske tårn
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Jytte Abildstrøms teater

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - En troldkomedie
Forfatter - Helgo Jørgensen
Instruktør - Helgo Jørgensen
Scenografi og dukker - Helgo Jørgensen

SÆSON 1968/69:
Comedievognen
Titel - Hapsi-Hipsi
Forfatter - Kjeld Iversen
Instruktør - Kjeld Iversen
Scenografi - Majken Jacoby

Titel - Papirkurven
Idé - Kjeld Iversen og Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Papegøjen
Forfatter - Benny E. Andersen, Tine Schmedes og Claus H. Jensen
Instruktør - Benny E. Andersen
Scenografi - Tine Schmedes og Claus H. Jensen

Titel - Guld tudsen
Forfatter - Kjeld Iversen
Instruktør - Benny E. Andersen
Scenografi - Ole Brun Rasmussen

Det lille Teater
Titel - Fodring forbudt
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og marionetter - Kaj Matthiessen
Musik - Freddy Fræk og Ole Christiansen

Titel - Handsjup
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen
Musik - Thomas Puggård Müller og Troels Jensen

Titel - Kejserens nye klæder
Idé - Miguel Quenon
Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Thue Thuesen og Vera Kamis

Titel - Kefka og den forsvundne bold
Mimeforestilling af - Milan Sladek og Eduard Zlabek
Musik - Erik Johnsson

Titel - Den hæse drage
Forfatter - Benny Andersen
Instruktør - Erwin Piplits
Scenografi og marionetter - Erwin Piplits
Musik - Benny Andersen og »Beefeaters«

Titel - I maven over byen
Forfatter - Staffan Westerberg

Instruktør - Staffan Westerberg
Scenografi og marionetter -
Staffan Westerberg
Musik - Lasse Werner

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Mester Jakel på fisketur
Forfatter - Helgo Jørgensen
Instruktør - Helgo Jørgensen
Scenografi og dukker -
Helgo Jørgensen

Titel - Den flyvende hund
Forfatter - Jan Lööf
Instruktør - Adelheid Knaup
Scenografi og dukker -
Adelheid Knaup

Marionetteatret
Titel - Trylleskoven
Forfatter - Marionetteatret
Instruktør - Marionetteatret
Scenografi og dukker - Marionetteatre

Titel - Blomsterbal
Forfatter - Marionetteatret
Instruktør - Marionetteatret
Scenografi og dukker - Marionetteatre

Titel - Prinsessen på ærten
Forfatter - H. C. Andersen
Instruktør - Marionetteatret
Scenografi og dukker - Marionetteatret

Titel - Det er ganske vist
Forfatter - H. C. Andersen
Instruktør - Susanne Tvermoes
Scenografi og dukker -
Susanne Tvermoes

Paraplyteatret
Titel - Felix og Ray
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Peter, Pernille og edderkoppen
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Det gulternede dyppedyr
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Dukkefesten
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Må ikke forstyrres
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Manipulation med handsker og
ting
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Team Teatret
Titel Hjælp! Hvad er det dog
der sker, 1.1.68
Forfatter - Nanna Sonne
Instruktør - Team
Scenografi - Team

SÆSON 1969/70:
Teatret Artibus
Titel - Kaptajn Tykvom
Forfatter - Morten Dankert og
Uffe Jensen
Instruktør - Morten Dankert og
Uffe Jensen
Scenografi - Morten Dankert og
Uffe Jensen

Teatergruppen Banden
Titel - Spillet om skolen
Forfatter - Sven Wernstrøm
Oversættelse - Jesper Jensen og
Hanne Lindorff
Instruktør - Hanne Lindorff
Scenografi - Banden

Titel - Cirkus Milli
Forfatter - Ulf Steen Hansen
Instruktør - Troels II Munk
Scenografi - Bjørn Righter og
Lissen Dirckinck Holmfeld

Comedievognen
Titel - Den mystiske pakke
Forfatter - Kjeld Iversen
Instruktør - Kjeld Iversen
Scenografi - Hanne Wilner og
Jakob Mendel

Titel - Hovsa og Tralle
Forfatter - Ester Nagel
Instruktør - Ester Nagel
Scenografi - Ester Nagel

Titel - Joakim vil hjem
Forfatter - Kjeld Iversen og
Kirsten Ewaldsen
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Anton i Fløjtemosen
Forfatter - Helle Ryslinge og
Tom Nagel Rasmussen
Instruktør - Helle Ryslinge og
Tom Nagel Rasmussen
Scenografi - Helle Ryslinge og
Tom Nagel Rasmussen

Titel - Et soul eventyr
Forfatter - Gitte Valling og
Lars Jensen
Instruktør - Gitte Valling og
Lars Jensen
Scenografi - Gitte Valling og
Lars Jensen

Titel - Helten Viktor
Forfatter - Kirsten Ewaldsen
Instruktør - Ellen Andersen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - Den bestøvlede kat
Forfatter - Preben Major Sørensen
Instruktør - Birgitte Livbjerg
Scenografi og dukker -
Birgitte Livbjerg
Musik - Bent Hesselmann og
Lasse Lunderskov

Titel - Flødehesten og Bullebom
Diasshow af - Stuart Fox
Musik - Michael Schou, Steffen
Richter og Niels Pontoppidan

Titel - Løven og buret
Forfatter - Claude & Colette Monestier
Scenografi og marionetter -
Claude & Colette Monestier
Musik - Francois og C. Simonovic

Titel - Sluk lyset tante
Idé - Gitte Zehngraff
Instruktør - Peter Thorsboe
Scenografi og marionetter -
Mogens Lehn
Musik - Maria Stenz

Titel - Teater i hatten
Forfatter - Staffan Westerberg
Instruktør - Staffan Westerberg
Scenografi og marionetter -
Staffan Westerberg
Musik - Bent Hesselmann og
Peer Frost

Fabula Teatret
Titel - Aspekter
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Må jeg være med
Forfatter - Paulette Møller
Instruktør - Paulette Møller, Jytte
Abildstrøm og Hertha Kåh
Scenografi - Hertha Kåh

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - De 5 små trolde
Forfatter - Halfdan Rasmussen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker -
Kaj Matthiessen

Musik - Bent Hesselmann

Titel - Pot, Pyt og Pakkenellike
Forfatter - Finn Pape
Instruktør - Adelheid Knaup
Scenografi og dukker - Adelheid Knaup
Musik - Pierre Dørge og Theodor

Titel - Den mystiske kiste
Forfatter - Ole Bruun Rasmussen
Instruktør - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker - Ole Bruun Rasmussen
Musik - Klaus Nordsø, Aske Bentzon og Mikkel Nordsø

Titel - Cirkus Sjov
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen
Musik - Freddy Fræk og Ole Christiansen

Team Teatret
Titel - Hjælp! Nu er de der igen, 27.11.69
Forfatter - Nanna Sonne
Instruktør - Team
Scenografi - Team

SÆSON 1970/71:
Teatret Artibus
Titel - Dr. Hrmpfz
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Teatergruppen Banden
Titel - Hva'behar'
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Hanne Tvestmann
Scenograf - Nina Schiøtz

Titel - Vi skal jo allesammen leve
Forfatter - Sven Engelbrechtsen, Bo Schiøler, Dorrit Willumsen og Hans Hansen
Instruktør - Hanne Lindorff
Scenografi - Nina Schiøtz og Ellen Vadstrup

Titel - Hatten af for de voksne
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Anne Grete Nissen
Scenografi - Ellen Vadstrup

Comedievognen
Titel - Jakobo
Forfatter - Jakob Bentsen og Bo Bertram
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Jakob Bentsen og Bo Bertram

Titel - Bruno og Bertas Besynderlige Butik
Forfatter - Bolette Bernild og Tom Nagel
Instruktør - Bolette Bernild og Tom Nagel
Scenografi - Bolette Bernild og Tom Nagel

Titel - Tissemyren Fnys
Forfatter - Claus H. Jensen og Helle Ryslinge
Instruktør - Claus H. Jensen og Helle Ryslinge
Scenografi - Claus H. Jensen og Helle Ryslinge

Titel - Husk dit forklæde
Forfatter - Kirsten Ewaldsen
Instruktør - Kirsten Ewaldsen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Høre-være-se
Forfatter - Kjeld Iversen
Instruktør - Kjeld Iversen
Scenografi - Majken Jacoby

Det lille Teater
Titel - Hvor mange gange skal jeg sige det?
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen

Scenografi og dukker -
Kaj Matthiessen
Musik - Bent Hesselmann og
Peer Frost

Titel - Ali Baba og de 40 røvere
Forfatter - Agner Mykle
Instruktør - Vibeke Gårdmand
Scenografi og dukker - Anni Hedvard
Musik - Lasse Lunderskov og
Steen Claësson

Titel - Tudehornet
Forfatter - Jean-Loup Temporal
Instruktør - Jean-Loup Temporal
Scenografi og dukker -
Janine Antonucci og
Jocelyne Houssain
Musik - Boris Vian, André Georget og
Jean-Claude Vannier

Titel - Hvorfor er hesten gul?
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og marionetter -
Kaj Matthiessen
Musik - Niels Ringling

Titel - Teater på line
Forfatter - Claude & Colette Monestier
Scenografi og marionetter -
Claude & Colette Monestier

Fabula Teatret
Titel - Flyvemaskinen som tabte halen
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fiolteatret
Titel - Narrespil
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Knud Dietmer
Aldersgruppe - 6-10 år

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Røg i køkkenet
Forfatter - Birte Falkenberg
Instruktør - Christoffer Bro, Carlo og
Alfredo Colombaioni
Scenografi - Jean Voigt

Titel - Julekomedie
Forfatter - Birte Falkenberg og
Dan Voigt Lønholdt
Instruktion - Poul Valjean og
Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Hertha Kåh og
Dan Voigt Lønholdt
Musik - Gunnar Møller Petersen

Titel - Alle gode gange tre
Forfatter - Tjarli Christensen og
Dan Voigt Lønholdt
Instruktion - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Tjarli Christensen og
Dan Voigt Lønholdt
Musik - Fuzzy

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Halløj i haven
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker -
Kaj Matthiessen

Titel - Mester Jakel som soldat
Forfatter - Sandra Holm
Instruktør - Birgitte Livbjerg
Scenografi og dukker -
Birgitte Livbjerg

Titel - Prinsen af Siam
Forfatter - Jean-Loup Temporal
Instruktion - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker -
Ole Bruun Rasmussen

Team Teatret
Titel - Jens eller underkastelsen,
12.2.71
Forfatter - Ionesco
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Titel - Skyklapper, 16.2.71
Forfatter - Allan Rune Petterssen
Instruktør - Team
Scenografi - Team

SÆSON 1971/72:

Teatret Artibus
Titel - Åhh
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Brilleaben
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Røde Elmer
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Teatergruppen Banden
Titel - Bim Bam Busse
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Scenografi - Birgitte Livbjerg

Titel - Det er beat det er dejligt
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Arne Skovhus
Scenografi - Banden

Titel - Skyld
Forfatter - Cecil Bødker
Instruktør - Harry Katlev
Scenografi - Nina Schiøtz

Comedievognen
Titel - Marsboens motorstop
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Jens Chr. Schmidt
Scenografi - Comedievognen

Titel - Trine Trille og Tissemyren
Forfatter - Benny E. Andersen og Claus H. Jensen
Instruktør - Kirsten Ewaldsen
Scenografi - Marie Møller og Claus H. Jensen

Titel - Hvor blev mufledyret af?
Forfatter - Bolette Bernild og Jakob Mendel
Instruktør - Bolette Bernild og Jakob Mendel
Scenografi - Bolette Bernild og Jakob Mendel

Titel - Det kan du selv være
Forfatter - Ove Kirketerp og Comedievognen
Instruktør - Ove Kirketerp og Comedievognen
Scenografi - Ove Kirketerp og Comedievognen

Titel - Der var et yndigt land (Mirakuland)
Forfatter - Kirsten Ewaldsen og Comedievognen
Instruktør - Jens Christian Schmidt
Scenografi - Comedievognen

Titel - Den fantastiske by ved havet
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Madsens mus
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - Alice i eventyrland
Forfatter - Sandra Holm
Instruktør - Birgitte Livbjerg
Scenografi og dukker - Birgitte Livbjerg
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Aldrig plads ingen farver
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi og marionetter - Ray Nusselein

Titel - Cirkus i byen
Forfatter - Maria Stenz, Søren Danielsen m.fl.
Instruktør - Det lille Teater
Scenografi og dukker - Det lille Teater

Musik - Lasse Lunderskov

Fabula Teatret
Titel - Flyvemaskinen, løven og troldmanden
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Filuren
Titel - Supernuser, Pokerprinsessen og Kongemand Bill puster med mel i munden
Forfatter - Bjarne Thorup
Instruktør - Bjarne Thorup
Scenografi - Bjarne Thorup

Titel - Jorden rundt i 46½ minut eller noget i den retning
Forfatter - Filuren
Instruktør - Bjarne Thorup
Scenografi - Filuren

Titel - Albert
Forfatter - Ole Lund Kirkegaard
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Ole Lund Kirkegaard

Titel - Alfredo, Bobo og mig
Forfatter - Ole Lund Kirkegaard
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Filuren

Titel - Hold om mig
Forfatter - Suzanne Osten o.a. og Filuren
Instruktør - Hanne Lindorff
Scenografi - Filuren

Fiolteatret
Titel - Flødeulven
Forfatter - Siv Widerberg
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Fiolteatret
Aldersgruppe - 6-10 år

Titel - Maskinen
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Nina Schiøtz
Aldersgruppe - 6-10 år

Titel - Hold om mig
Forfatter - Susanne Osten og Maria Garbe
Instruktør - Annelise Gabold
Scenografi - Fiolteatret
Aldersgruppe - 6-10 år

Titel - Vi er så flinke
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Arne Skovhus
Scenografi - Nina Schiøtz
Aldersgruppe - 6-12 år

Titel - Eventyrspil
Forfatter - Elsa Gress
Instruktør - Hanne Lindorff
Scenografi - Naja Salto
Aldersgruppe - 6-10 år

Titel - Erasmus, en collage
Forfatter - Ludvig Holberg
Instruktør - Arne Skovhus
Scenografi - Nina Schiøtz
Aldersgruppe - 14-18 år

Titel - Hjælp tyven
Forfatter - Siv Widerberg og Göran Palm
Instruktør - Kari Haldor
Aldersgruppe - 10-18 år

Titel - Alice i underverdenen
Forfatter - Klaus Hagerup
Instruktør - Hanne Lindorff
Scenografi - Nina Schiøtz
Aldersgruppe - 14-18 år

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Stjernetegn
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Hans Chr. Molbech

Titel - Gøglernes indtog
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Romano Colombaioni og Jytte Abildstrøms teater

Scenografi - Hans Chr. Molbech
Musik - Poul Valjean

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Der var engang ...
Forfatter - Claus Weeke
Instruktør - Claus Weeke
Scenografi og dukker -
Birgitte Livbjerg
Musik - Musikpatruljen,
Skousen og Ingemann

Titel - Hvor blev træet af?
Forfatter - Ole Bruun Rasmussen
Instruktør - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker -
Ole Bruun Rasmussen
Musik - Ole Stjerndorff

Titel - Livet i legetøjsæsken
Forfatter - André Hellé
Instruktør - Erwin Piplits
Scenografi og dukker -
Erwin Piplits
Musik Toni Michelmeyr

Paraplyteatret
Titel - Paraplyteatret nr. 1
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Team Teatret
Titel - Undtagelsen og reglen, 11.11.71
Forfatter - Bertolt Brecht
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Turnus
Den skizofrene gud
Premieredato - 4.2.72

Teatergruppen Vester 60
Titel - De voksnes børn
Forfatter - Vester 60
Instruktør - Rudi Hassing
Scenografi - Vester 60
Musik - Anni Brinkløv

SÆSON 1972/73:
Teatret Artibus
Titel - Hattebutikken-Hovsa og Tralle
Forfatter - Ester Nagel
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Skomagerbutikken-Hovsa og
Tralle
Forfatter - Ester Nagel
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Teatergruppen Banden
Titel - Drømmen om Balder
Forfatter - Kaj Nissen
Instruktør - Line Krogh
Scenografi - Svend Wiig-Hansen,
Vibeke Glarbo, Steen Krarup og
Günther Rossen

Titel - Dur' han
Forfatter - Kaj Nissen
Instruktør - Jens Christian Schmidt
Scenografi - Banden

Titel - Slå mig ikke
Forfatter - Hans Hansen,
Jesper Jensen, Karen Schmidt,
Cecil Bødker, Per Schultz
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Kirsten Vesterborg

Titel - Prometheus
Forfatter - Kaj Nissen
Instruktør - Harry Katlev
Scenografi - Jane Wessely og
Annette Hansen

Bådteatret
Titel - Den mekaniske dukkes
forvandling
Forfatter - Finn Rye Petersen og
Ulla Koppel
Instruktør - Finn Rye Petersen og
Ulla Koppel
Scenografi - Finn Rye Petersen og
Ulla Koppel

Comedievognen
Titel - Billedbogen
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Aben Osvald
Forfatter - Egon Mathiesen
Instruktør - Kirsten Olesen
Scenografi - Comedievognen

Titel - På opdagelse i nougatjunglen
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Annelise Gabold
Scenografi - Comedievognen

Titel - Ballade i stalden
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Far, mor og børn
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Bolette Bernild

Titel - Mit hjerte banker
Forfatter - Bo Schiøler
Instruktør - Kirsten Ewaldsen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - Fjerde banan til venstre
Forfatter - Torben Jetsmark og Henning Nielsen
Instruktør - Torben Jetsmark
Scenografi og masker - Birgitte Livbjerg
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Ping pong pandekage er en landeplage
Forfatter - Knud Holst
Instruktør - Birgitte Livbjerg
Scenografi og dukker - Birgitte Livbjerg
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Kanonfotografen
Forfatter - Ib Spang Olsen
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Scenografi og marionetter - Ib Spang Olsen, Nulle Øigaard og Hanne Wilhardt
Musik - Lasse Lunderskov

Teatergruppen Dueslaget
Titel - Alt dette for kun
Forfatter - Dueslaget og Henning M. Nielsen
Instruktør - Henning M. Nielsen
Scenografi - Dueslaget
Musik - Dueslaget

Fabula Teatret
Titel - Månestøv på hjernen
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fair Play
Titel - En collage om idræt
Forfatter - Bo Schiøler og Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - Den store Bastian
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Filuren
Titel - Balladen om Mikkelsborg
Forfatter - Torben Nielsen
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Filuren

Titel - Orla Frøsnapper
Forfatter - Mogens Ahrenkiel efter bog af Ole Lund Kirkegaard
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Ole Lund Kirkegaard

Titel - Aura for lavre
Forfatter - Karen Lis Ahrenkiel o.a.
Instruktør - Karen Lis Ahrenkiel
Scenografi - Karen Lis Ahrenkiel

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Prinsessens fødselsdag
Forfatter - Finn
Instruktør - Per Nielsen og Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Hans Chr. Molbech

Titel - Det lille gys
Forfatter - Poul Valjean og Dan Voigt Lønholdt
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Henrik Asser og Tove Schøler Christensen

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Op med kuløren
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen

Titel - Støv og skæmt
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen

Titel - Cirkus PiP
Forfatter - Erwin Piplits
Instruktør - Erwin Piplits
Scenografi og dukker - Erwin Piplits
Musik - Gerald Florian

Paraplyteatret
Titel - Den grimme ælling
Forfatter - H. C. Andersen, bearbejdet af Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi og dukker - Ray Nusselein

Titel - Aldrig plads – ingen farver
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein
Musik - Cornelis Vreeswijk

Titel - Paraplyteater nr. 1 / Paraplyteater for voksne
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Para-teater-ply
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Parasolen
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Rimfaxe Teater
Titel - Trylletøflerne
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Peter Mcdermot

Titel - Rabatten er blød
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Rimfaxe

Team Teatret
Titel - Grænsen, 10.1.73
Forfatter - Namiki Gohei III
Instruktør - Aleksander Jockwed
Scenografi - Team

Vester 60
Titel - Den lige vej
Forfatter - Bo Schiøler og Vester 60
Instruktør - Torben Christiansen
Scenografi - Vester 60

SÆSON 1973/74:
Teatret Artibus
Titel - Appelsinbutikken - Hovsa og Tralle
Forfatter - Ester Nagel
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Tralles fødselsdag - Hovsa og Tralle
Forfatter - Ester Nagel
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Hjælp der ligger en elefant under min seng
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Teatergruppen Banden
Titel - I kongens og lovens navn
Forfatter - Arne Skovhus og Banden
Instruktør - Arne Skovhus
Scenografi - Nina Rasmussen

Bådteatret
Titel - På en øde ø boede en million
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi - Kaj Matthiessen

Titel - Av – Godaw
Forfatter - Finn Rye Petersen og Ingrid Dahl
Instruktør - Finn Rye Petersen og Ingrid Dahl
Scenografi - Finn Rye Petersen og Ingrid Dahl

Comedievognen
Titel - Skidt med det skidt
Forfatter - Ove Kirketerp og Britta Matthiesen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Ove Kirketerp og Britta Matthiesen

Titel - Rend og Hop
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Cirkus Rummel
Forfatter - Comedievognen og Bo Schiøler
Instruktør - Comedievognen og Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Da uret gik i stå
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Sælen Sofus
Forfatter - Claus H. Jensen og Jakob Mendel
Instruktør - Claus H. Jensen og Jakob Mendel
Scenografi - Claus H. Jensen og Jakob Mendel

Titel - Din Klovn
Forfatter - Jakob Bentsen
Instruktør - Jakob Bentsen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Fumlefirmaet fixer alt
Forfatter - Niels Andersen, Claus H. Jensen og Jakob Mendel
Instruktør - Niels Andersen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Signe og Delle
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - Troldmanden fra Oz
Forfatter - Torben Hellborn
Instruktør - Det lille Teater
Scenografi og dukker - Finn Simonsen
Musik - Bent Clausen og Anders Gaardmand

Titel - Paraplyteatret II
Forfatter - Ray Nusselein

Titel - Sørøverskibet dødens pølse
Forfatter - Benny Andersen
Instruktør - Søren Danielsen
Scenografi og dukker - Finn Simonsen o.a.
Musik - Lasse Lunderskov

Dryadeteatret
Titel - Hans der vinder prinsessen
Forfatter - Hakon Rostrup
Instruktør - Hakon Rostrup
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup,

Solveig Borries og Hakon Rostrup
Musik - Solveig Borries

Titel - Et nissespil
Forfatter - Hakon Rostrup
Instruktør - Hakon Rostrup
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup, Solveig Borries og Hakon Rostrup

Titel - Et forårsspil
Forfatter - Hakon Rostrup
Instruktion - Hakon Rostrup
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup, Solveig Borries og Hakon Rostrup
Musik - Solveig Borries

Titel - Tryllesaksen
Forfatter - Hakon Rostrup
Instruktør - Hakon Rostrup
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup, Solveig Borries og Hakon Rostrup
Musik - Solveig Borries

Teatergruppen Dueslaget
Titel - Det var ikke med vilje
Forfatter - Dueslaget
Instruktør - Dueslaget
Scenografi - Dueslaget
Musik - Dueslaget

Fabula Teatret
Titel - Lille gudinde
Forfatter - Peter Yne
Instruktør - Peter Yne

Fair Play
Titel - Hvem lugter?
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - Nato, det er osse os
Et samarbejde mellem Vester 60, Fiolteatret, Skifteholdet, Røde Lue og Fair Play

Titel - Tistu, drengen med de grønne fingre
Forfatter - Fair Play, efter en bog af Maurice Druon
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - Tænk på noget andet
Forfatter - Bo Schiøler og Fair Play
Instruktør - Connie Skovvart
Scenografi - Fair Play

Filuren
Titel - Pigen i Aspen
Forfatter - Steffan Göethe
Instruktør - Aleksander Jockwed
Scenografi - Filuren

Titel - Botafogo
Forfatter - Lubomir Feldek
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Barbara Freud-Magnus

Titel - Maskinen
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Filuren

Fiolteatret
Titel - Det halve kongerige
Forfatter - Siv Widerberg
Instruktion - Kim Nørrevig
Scenografi - Billedfabrikken
Aldersgruppe - 5-12 år

Titel - Hjælp
Forfatter - Gruppen Glæde og Sorg
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Alderstrin - 11-16 år

Titel - Den store hønes sidste Gok
Forfatter - Ulla Ryum
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Alderstrin - 6-11 år

Titel - Den ny by
Forfatter - Siv Widerberg
Instruktør - Hanne Lindorff
Alderstrin - 11-16 år

Titel - Er det bare sådan

Forfatter - Maud Backérus og
Kirsten Österlin
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe - 6-11 år

Gruppe 38's børneteater
Titel - Ballade i Jordbærbedet
Forfatter - Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 3-7 år

Titel - Røg i skorstenen
Forfatter - Janet Nyholm
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 3-7 år

Titel - Sebastian
Forfatter - Janet Nyholm og
Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 6-10 år

Titel - Man får en sofa i hovedet
Forfatter - Janet Nyholm
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 4-8 år

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Lasse, lille Lasse
Forfatter - Thomas Winding
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Hertha Kåh

Titel - Kakkelovnen er Lysegrøn
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - De tre Syndebukke
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker -
Kaj Matthiessen

Titel - Polka i gade krydset
Forfatter - Erwin Piplits
Instruktør - Erwin Piplits
Scenografi og dukker - Ulla Kaufmann

Titel - Ej blot til skrot
Forfatter - Morten Grue og
Mette Benthien
Instruktør - Morten Grue og
Mette Benthien
Scenografi og dukker - Morten Grue
og Mette Benthien

Paraplyteatret
Titel - Paraplyteater nr. 5 – cirkus
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Paraplyteater nr. 2
Forfatter - Ray Nusselein og
Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og
Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein og
Biba Schwoon

Rimfaxe Teater
Titel - Hyp alle mine heste
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Rimfaxe
Scenografi - Rimfaxe

Titel - Virkelyst
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Rimfaxe
Scenografi - Rimfaxe

Teatergruppen Skifteholdet
Titel - Rødhætte og Ulven
Bearbejdelse - Avi Sagild
Instruktion - Avi Sagild
Scenografi - Billedfabrikken

Team Teatret
Titel - Ikke til at få has på, 5.4.74
Forfatter - Ester Nagel
Instruktion - Ester Nagel
Scenografi - Team

Turnus
Titel - Den blå vogn
Forfatter - Bo Schiøler
Scenografi - Ulf Nielsen og
Ann-Britt Christensen
Aldersgruppe - 14 år og op

Titel - Ret ryggen, ti stille
Forfatter - Ellen Faurschou
Aldersgruppe - 5-10 år

Titel - Eventyret om vores
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Kaj Himmelstrup
Aldersgruppe - 6-12 år

Titel - Teaterleg
Aldersgruppe - 3-7 år

Titel - Hvorfor vil du ikke tro mig?
Forfatter - Bjarne Buur
Aldersgruppe 3-10 år

Titel - Mishandlet
Forfatter - Efter bog af Torben Lange,
bearbejdet af Günther Mansdotter
Aldersgruppe - 14 år og opefter

Teatergruppen Vester 60
Titel - Jadekejseren og Dragekongen
Forfatter - Vester 60
Instruktion - Rita Nygaard
Scenografi - Vester 60
Musik - Søren Larsen og
Michael Olaf Rasmussen

Titel - Legetøjshesten der begyndte at
tale
Forfatter - Vester 60, efter børnebogen
Latipak af Ole Finding
Instruktør - Vester 60
Scenografi - Vester 60

SÆSON 1974/75
Teatret Artibus
Titel - Skraldespanden
Forfatter - Paul Andre Sagel
Instruktør - Paul Andre Sagel
Scenografi - Paul Andre Sagel

Titel - Klaver spil mer'
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Det lystige lysthus
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Verdens største løgnhals
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Marius, hop af
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Nymalet
Forfatter - Paul Andre Sagel
Instruktør - Paul Andre Sagel
Scenografi - Paul Andre Sagel

Teatergruppen Banden
Titel - Nu kalder de mig Samspilsramt
Forfatter - Charlotte Strandgaard
Instruktør - Jens Christian Schmidt
Scenografi - Kirsten Vesterborg

Titel - Gi' et bud
Forfatter - Johannes Møllehave
Instruktør - John McEwan
Scenografi - John McEwan

Titel - Det kan aldrig ske i Danmark
Forfatter - Banden
Instruktør - Litten Hansen
Scenografi - Banden

Bådteatret
Titel - Bløp, blop og blå bolde
Forfatter - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen
Instruktør - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen
Scenografi - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen

Titel - Det levende træ
Forfatter - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen
Instruktør - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen
Scenografi - Ingrid Dahl og
Finn Rye Petersen

Comedievognen
Titel - Bastian blir borte
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Da oldemor var lille
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Titel - De driller mig
Forfatter - Ove Kirketerp og
Kirsten Cenius Vemmer
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Ove Kirketerp og
Kirsten Cenius Vemmer

Titel - Hjemme hos os
Forfatter - Bo Schiøler
Instruktør - Jens Chr. Schmidt
Scenografi - Comedievognen

Titel - År 2002
Forfatter - Bo Schiøler og
Comedievognen
Instruktør - Bo Schiøler
Scenografi - Comedievognen

Titel - Mordet på fremtiden
(Her Stinker)
Forfatter - Niels Lund
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - 1 - 2 mange
Forfatter - Det lille Teater
Instruktør - Maria Stenz
Scenografi og marionetter -
Finn Simonsen o.a.
Musik - Aske Bentzon

Titel - Skræk har store øjne
Forfatter - Ctibor Turba og
Jan Kratochvil
Instruktør - Ctibor Turba og
Jan Kratochvil
Scenografi - Ctibor Turba og
Jan Kratochvil

Titel - Postaltmuligmanden Peter
Forfatter - Torben Jetsmark
Instruktør - Torben Jetsmark
Scenografi og kostumer -
Susanne Harder
Musik - Lasse Lunderskov

Dryadeteatret
Titel - Den tykke kat
Forfatter - Dansk folkeeventyr,
bearbejdet af Hakon Rostrup
Instruktør - Niels Secher
Scenografi og dukker - Niels Secher og
Ruth Rostrup
Musik - Niels Secher

Fabula teatret
Titel - Bims
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula
Diaskunst - Igi Kofoed og
Anders Tinsbo

Fair Play
Titel - Mor, hvem er arbejdet
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - Det store frikvarter
Forfatter - Bo Sciøler og Fair Play
Instruktør - Hanne Tvestmann
Scenografi - Fair Play

Titel - Tingbjerg et sted at bo
Forfatter - Fair Play og Bo Schiøler
Instruktør - Fair Play og Bo Schiøler
Scenografi - Fair Play

Filuren
Titel - Carmelos Drømme
Forfatter - Leif Sundberg
Instruktør - Vigga Bro
Scenografi - Henny Filbert

Titel - Oprøret
Forfatter - Jesper Jensen og Per Schultz
Instruktør - Litten Hansen
Scenografi - Jens Erik Gram

Titel - Danmark besat
Forfatter - Filuren
Instruktør - Ulla Jessen
Scenografi - Filuren

Fiolteatret
Titel - Sørens Far
Forfatter - Siv Widerberg
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Ib Thorup
Aldersgruppe - 12-16 år

Titel - Lige børn leger bedst
Forfatter - Charlotte Strandgaard
Instruktion - Jens Chr. Schmidt
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe - 13-17 år

Titel - Vor dejlige skole
Forfatter - Biba Schwoon
Instruktion - Åse Schmidt
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe - 9-12 år

Titel - Bananekspeditionen
Forfatter - Maud Backeus
Instruktør - Pia Westphal-Eriksen
Scenografi - Ib Thorup
Aldersgruppe - 9-12 år

Titel - Gråd og Gøglerne
Forfatter - Glæde og Sorg
Instruktør - Henrik Moltzen
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe - 6-10 år

Gruppe 38's børneteater
Titel - Inde i mit ho'de
Forfatter - Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38

Jytte Abildstrøms teater
Titel - De fire bud
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll og Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Hertha Kåh

Titel - Æbler og Pærer
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Hertha Kåh

Titel - Tobias og Englen
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll
Instruktør - Jan Mågård
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Perle på en snor
Forfatter - Kaj Mathiessen
Instruktør - Kaj Mathiessen
Scenografi - Kaj Mathiessen

Titel - På en hønsepind
Forfatter - Maria Stenz
Instruktør - Maria Stenz
Scenografi - Søren Nielsen
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Ude af sig selv
Forfatter - Birte Norst
Instruktør - Birte Norst
Scenografi - Susanne Harder

Paraplyteatret
Titel - Stoppenålen / Vanddråben
Forfatter - H. C. Andersen, bearbejdet af Ray Nusselein og Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Jeg kan li dig nr. 1

Forfatter - Ray Nusselein og
Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og
Biba Schwoon
Scenografi og dukker - Ray Nusselein

Rimfaxe Teater
Titel - Pas på — Legende børn
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Rimfaxe

Titel - Dig og mig og vito
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Finn Simonsen

Titel - Ulveansigt
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Rimfaxe
Scenografi - Nina Rasmussen

Team Teatret
Titel - Umuligt, 24.8.74
Forfatter - Hans Bendix og
Jan Bergquist og Team
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Titel - Mysteriet om skolen, 2.11.74
Forfatter - Team
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Turnus
Titel - Bogen med de hvide blade
Forfatter - Günther Mansdotter
Idé - Jytte Lyngbirk
Instruktør - Turnus
Aldersgruppe - 3-10 år

Titel - Den hvide verden
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Turnus
Aldersgruppe - 6-12 år

Titel - Peter Ohey's martyrium
Forfatter - Slawomir Mrozeck
Oversætter - Jess Ørnsbo
Instruktør - Torben Jørgensen
Aldersgruppe - 14 år og opefter

Teatergruppen Vester 60
Titel - Da Hans gik til byen for at
søge lykken
Forfatter - Vester 60, efter
Sven Wernstrøms bog Peter Fidus
Instruktør - Rita Nygaard
Scenografi - Vester 60
Musik - Anni Brinkløv og
Flemming Ostermann

Titel - Kalâtdlit nunât — et spil om
Grønland
Forfatter - Vester 60 og Jens Geisler,
Malik Høegh, Arqaluk Lynge
Instruktør - Rita Nygaard
Scenografi - Vester 60
Musik - Jensinguaks orkester

SÆSON 1975/76:
Teatret Artibus
Titel - Spøgelset
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Den ensomme Grovæder
Forfatter - Paul Andre Sagel
Instruktør - Paul Andre Sagel
Scenografi - Paul Andre Sagel

Titel - Dig og Mig og Os tilsammen
Forfatter - Morten Danckert
Instruktør - Morten Danckert
Scenografi - Morten Danckert

Titel - Von Shades Testamente
Forfatter - Paul Andre Sagel
Instruktør - Paul Andre Sagel
Scenografi - Paul Andre Sagel

Titel - Madam blå — sæt kaffen på
Forfatter - Artibus
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - På en øde ø

Forfatter - Bo Schiøler
Instruktør - Jean Michel Petot
Scenografi - Jean Michel Petot

Teatergruppen Banden
Titel - Du skal ikke tro at du er noget
Forfatter - Laila Hodell
Instruktør - Laila Hodell
Scenografi - Annette Hansen

Bådteatret
Titel - Så til søs
Forfatter - Bo Schiøler
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Susanne Harder

Titel - Mor må jeg få en hest
Forfatter - Torben Lange
Instruktør - Lise Roos
Scenografi - Susanne Harder

Cassiopaja
Titel - Historien om Jalousi
Forfatter - Cassiopaja,
efter Ramayana
Koreografi - Anne Mette Poulsen
Scenografi - Bo Stilling
Musik - Shankar/Menuhin

Titel - Kama/Slørdans
Koreografi - Anne Mette Poulsen
Scenografi - Kazan
Musik - C. Nielsen/Shankar

Titel - Du est quinde fra vugge til grav
Forfatter - Cassiopaja
Instruktør - Annelise Larsen
Scenografi - Kazan

Comedievognen
Titel - Tissemyren Fnys
Forfatter - Kirsten Cenius og
Claus H. Jensen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Gøglerhatten
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Hanne Tvestmann
Scenografi - Comedievognen

Titel - Oppe i et træ
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Dit og Mit
Forfatter - Jeppe Mendel
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Scenografi - Bolette Bernild og
Jakob Mendel

Titel - Jeg elsker dig
Forfatter - Bo Schiøler
Instruktør - Danny Andersen,
Bo Schiøler og Hanne Tvestmann
Scenografi - Kitta Vesterborg

Titel - Kærlighed er en skør fisk
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Anne Grethe Nissen
Scenografi - Bolette Bernild og
Jakob Mendel

Det lille Teater
Titel - Kykelikyy
Forfatter - Benny Andersen
Instruktør - Troels II Munk
Scenografi og dukker -
Johan Langvad
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Ballade i Laser
Forfatter - Ctibor Turba
Instruktør - Ctibor Turba
Scenografi - Ctibor Turba

Titel - Hvor ska' skabet stå
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi - Kaj Matthiessen

Titel - Den gamle fortæller
Forfatter - H. C. Andersen, bearbejdet
af Staffan Westerberg
Instruktør - Staffan Westerberg
Scenografi og marionetter -
Staffan Westerberg

Musik - Bent Clausen

Dryadeteatret
Titel - Snedronningen
Forfatter - H. C. Andersen, bearbejdet af Hakon Rostrup
Instruktør - Niels Secher
Scenografi - Niels Secher og Ruth Rostrup
Musik - Niels Secher

Fabula teatret
Titel - Lukkede døre
Forfatter - J. P. Sartre, bearbejdet til mime af Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula
Scenografi - Fabula teatret

Titel - Gadeteater
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fair Play
Titel - Krasj
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play
Aldersgruppe - 8-13 år

Titel - Vi må Videre
Forfatter - Per Lauritsen og Fair Play
Instruktør - Per Lauritsen og Fair Play
Scenografi - Per Lauritsen og Fair Play
Aldersgruppe - 7-10 år

Titel - Fjernsyn til Middag
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play
Aldersgruppe - 7-10 år

Filuren
Titel - Kasper Filur og bedstemor
Forfatter - Max Jacob
Instruktør - Christian Lange
Scenografi - Barbara Freud-Magnus

Titel - Alene Hjemme i Grønland
Forfatter - Frans Berliner
Instruktør - Stine Eriksen
Scenografi - Elizabet Winding

Titel - Hvorfor, hvorfor, hvorfor
Forfatter - Bodil Lindorff
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Henny Filbert og Bodil Lindorff

Titel - Lille Virgil
Forfatter - Ole Lund Kirkegaard
Instruktør - Aksel Erhardtsen
Scenografi - Ole Lund Kirkegaard

Titel - Pawnees sidste kamp
Forfatter - Tage Voss
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi - Filuren

Fiolteatret
Titel - Hvad skal du være når du bliver stor
Forfatter - Charlotte Strandgård
Instruktør - Jens Chr. Schmidt
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe - 13-17 år

Titel - Skal vi lege Far, mor og børn
Forfatter - Biba Schwoon
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Finn-Erik Bendixen
Aldersgruppe 9-12 år

Fønix Teatret
Titel - Liv og Dukken
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Soldat OOH
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Rum uden tag
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Mim
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Gruppe 38's børneteater
Titel - Må vi være her
Forfatter - Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 4-8 år

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Den store koncert
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt

Titel - Tarzan og Thepotten
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Hertha Kåh

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Køb, salg, bytte
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Jakob Bentsen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen

Titel - Cirkus Elvira
Forfatter - Maria Stenz
Instruktør - Maria Stenz
Scenografi og dukker - Søren Nielsen
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Kontorbud søges
Forfatter - Jakob Bentsen
Instruktør - Jakob Bentsen
Scenografi og dukker - Jakob Bentsen
Musik - Poul Erik Christensen

Paraplyteatret
Titel - Jeg kan li dig nr. 2
Forfatter - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Scenografi og dukker - Ray Nusselein

Rimfaxe Teater
Titel - Da Danmark fik et Atomkraftværk
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Nina Rasmussen

Teatergruppen Skifteholdet
Titel - Din hud er mørk 1
Forfatter - Jens Hørdam
Instruktør - Pia Westphal
Scenografi - Thomas Friisholm
Musik - Peer Stuur Nielsen

Titel - Din hud er mørk 2
Forfatter - Kjeld Ammundsen
Instruktør - Pia Westphal
Scenografi - Thomas Friisholm
Musik - Peer Stuur Nielsen

Team Teatret
Titel - Et Stuurt Stuurt nummer 29.9.75
Forfatter - Team
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Turnus
Titel - Sig en hemmelighed
Forfatter - Søren Iversen
Instruktør - Søren Iversen
Scenografi - Lissen Dirckinck Holmfeld

Titel - Hans der ikke ku' gyse og prinsessen der ikke ku' le
Forfatter - Johannes Møllehave
Instruktør - Turnus
Scenografi - Turnus

Titel - Stenalderskolen
Forfatter - Kaj Himmelstrup
Instruktør - Søren Iversen
Scenografi - Lissen Dirckinck Holmfeld

Titel - Hærværk
Forfatter - Ulf Steen Hansen
Instruktør - John McEwan
Scenografi - Lissen Dirckinck Holmfeld

Vester 60
Titel - Tiderne Skifter
Forfatter - Vester 60 og Litten Hansen
Instruktør - Ib Thorup
Scenografi - Vester 60
Musik - Anni Brinkløv

SÆSON 1976/77:
Teatret Artibus
Titel - Lav mig så jeg kan li mig
Forfatter - Birthe Tullin og Bjørn Fagerlund
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Dørløjer
Forfatter - Artibus, Jean Michel Petot og Henrik Hagensen
Instruktør - Artibus, Jean Michel Petot og Henrik Hagensen
Scenografi - Artibus

Titel - Hva griner du af
Forfatter - Artibus, Jean Michel Petot og Henrik Hagensen
Instruktør - Artibus, Jean Michel Petot og Henrik Hagensen
Scenografi - Artibus

Titel - Cirkus Umulius
Forfatter - Steffen Rode og Artibus
Instruktør - Steffen Rode
Scenografi - Artibus

Baggårdsteatret
Titel - Det er bare for meget
Forfatter - Grips teatret, Berlin
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Baggårdsteatret

Titel - Johnny Silver
Forfatter - Göran Hallström bearbejdet af Baggårdsteatret
Instruktør - Bo Larsen
Scenografi - Baggårdsteatret

Titel - Fredag slår på tromme
Forfatter - Volker Quandt og Baggårdsteatret
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Borghild Kamban

Teatergruppen Banden
Titel - Med Lov skal Land Bygges
Forfatter - Thomas Malling og Banden
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Jane Wessely

Titel - Vip – eller om 333 år er det dig der bestemmer
Forfatter - Peter Poulsen
Instruktør - Harry Katlev
Scenografi - Birgitte Livbjerg

Bådteatret
Titel - Fine herr Finsen finder fidusen
Forfatter - Egon Clausen
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Susanne Harder

Titel - Ti Bom Stille
Forfatter - Nele Rue og Charlotte Strandgård
Instruktør - Jens Chr. Schmidt
Scenografi - Naja Salto

Cassiopaja
Titel - Den lille Trolds opdagelse af verden
Forfatter - Knud Brohus
Instruktør - Annelise Larsen
Scenografi - Kazan
Musik - Rossini

Titel - Pan/Homo Destruens
Koreografi - Anne Mette Poulsen
Scenografi - Kazan
Musik - Dvorak/Weatherreport

Titel - Bimbos Verden
Forfatter - Knud Brohus
Instruktør - Lene Johanson
Scenografi - Kazan
Musik - Chopin

Comedievognen
Titel - Fisken i Vandet
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Dick Kaysø
Scenografi - Comedievognen

Titel - Langfinger
Forfatter - Teater Birne, BRD,
bearbejdet af Comedievognen
Instruktør - Thomas Roos
Scenografi - Kitta Vesterborg

Titel - Et sted som ingen ved
Forfatter - Susanne Gundorph
Instruktør - Dick Kaysø
Scenografi - Comedievognen

Titel - Formiddagssprøjterne rykker ud
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Tommy Kenter
Scenografi - Torsten Mohn

Titel - Amerikansk Lotteri
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Farvelfærd
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Comedievognen
Scenografi - Comedievognen

Det lille Teater
Titel - Nissen hos spækhøkeren
Forfatter - H. C. Andersen og
Det lille Teater
Scenografi og marionetter -
Morten Grue
Musik - Henning Olsen

Titel - En summende bi
Musikteater af og med - Jan Bandel,
Lasse Dahlberg og Björn Isfält

Titel - Trækfuglen
Forfatter - Thomas Roos og
Lars Rudolfsson
Instruktør - Thomas Roos
Scenografi og dukker - Finn Simonsen
Musik - Lars Rudolfsson

Titel - Teater, ting og tanker
Forfatter - Mette Benthin,
Morten Grue og Tom McEwan
Instruktør - Mette Benthien
Scenografi og marionetter -
Morten Grue
Musik - Egon Aagaard

Dryadeteatret
Titel - Det lille æsel
Forfatter - Brdr. Grimm og
Hakon Rostrup
Instruktør - Niels Secher
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup,
Nina Dahlgreen og Niels Secher
Musik - Niels Secher

Titel - Tryllehesten
Forfatter - Ruth Rostrup

Dueslaget
Titel - Gerd Hansen
Forfatter - Dueslaget og Kurt Dreyer
Instruktør - Kurt Dreyer
Scenografi - Dueslaget
Musik - Mogens Henriksen og
Henning Klausen

Titel - Hvorfor skal du altid bestemme
Forfatter - Dueslaget og Steffen Rode
Instruktør - Steffen Rode
Scenografi - Dueslaget
Musik - Dueslaget

Fabula teatret
Titel - Bams
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Titel - Bums
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fair Play
Titel - Ta' med på tur
Forfatter - Fair Play

Instruktør - Anni Brinkløv
Scenografi - Fair Play
Aldersgruppe - 7-10 år

Titel - Ska' vi lege hokus pokus
Forfatter - Fair Play og Per Lauritsen
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - En dag i Anton Hannibal Olsens liv
Forfatter - Fair Play og Produktionsgruppen Halv Seks
Instruktør - Fair Play og Produktionsgruppen Halv Seks
Scenografi - Fair Play og Produktionsgruppen Halv Seks

Filuren
Titel - Skovserne
Forfatter - Carl Frederik Garde
Instruktør - Bjarne Thorup
Scenografi - Henny Filbert og Annett Birch

Titel - Ondt i maven
Forfatter - Ninne Olsson og Jan Lindelli
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Filuren

Titel - Du er toppen, Skipper
Forfatter - Finn Hesselager
Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Filuren

Titel - Bedstemor med slaw i
Forfatter - Ulla Ryum
Instruktør - Palle Juul Jørgensen
Scenografi - Henny Filbert og Filuren

Fiolteatret
Titel - Et stykke om mobbing
Forfatter - Biba Schwoon
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Nina Rasmussen
Aldersgruppe - 9-12 år

Titel - Åh Karina
Forfatter - Nele Rue
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Kirsten Justesen
Aldersgruppe - 13-17 år

Fønix Teatret
Titel - Hvordan vi gør det
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Natalbum
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Gruppe 38's børneteater
Titel - Hvorfor gør du det?
Forfatter - Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 6-12 år

Høje Taastrups Teater
Titel - Prinsessen på ærten
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll
Instruktør - Jytte Hauch Fausbøll
Scenografi - Karen Black

Titel - Barnet der ikke var plads til
Forfatter - Johannes Møllehave
Instruktør - Merete Arnstrøm
Scenografi - Karen Black
Musik - Lasse Lunderskov

Titel - Robinson
Forfatter - Cecil Bødker
Instruktør - Merete Arnstrøm
Scenografi - Karen Black

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Teater Kufferten
Forfatter - Birte Falkenberg
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Hertha Kåh

Titel - Rejsen til Danmark
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater

Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Poul Arne Kring Sørensen

Titel - Da verden blev væk
Forfatter - Ulf Steen Hansen
Instruktør - Ulf Steen Hansen
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt
Musik - Hans Dahl

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Halvt om halvt
Forfatter - Jakob Bentsen, Finn Rye, Lise Mogensen og Birte Norst
Instruktør - Jakob Bentsen, Finn Rye Lise Mogensen og Birte Norst
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen og Marionetteatret i Kongens Have

Titel - Don Perlimplins kærlighed til Belisa
Forfatter - F. G. Lorca
Instruktør - Jens Chr. Schmidt
Scenografi og dukker - Jacob Bentsen og Kaj Matthiessen
Musik - Hanne Futtrup

Titel - De tre prøver
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen

Paraplyteatret
Titel - 'Noget om noget' eller 'Naboer'
Forfatter - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein og Biba Schwoon
pakkeordning, forsøg med teater i en uge

Rimfaxe Teater
Titel - De gamle indianere
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Rimfaxe
Scenografi - Rimfaxe

Titel - Ukendt og bange
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Nina Rasmussen

Titel - Sammen kan vi
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Rimfaxe

Teatergruppen Skifteholdet
Titel - Orv mand
Forfatter - Volker Ludvig
Instruktør - Laila Andersson
Scenografi - Thomas Friisholm

Titel - Kejserens nye klæder
Forfatter - H. C. Andersen og Teatergruppen Skifteholdet
Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Thomas Friisholm

Sofieteatret
Titel - Den lille prins
Forfatter - Antoine de Saint Exupéry, Karel Maconj og Sofieteatret
Instruktør - Sofieteatret
Scenografi - Sofieteatret

Team Teatret
Titel - Må vi være her, 10.1.77
Forfatter - Team
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Teaterbutikken
Titel - Rundt på gulvet
Forfatter - Teaterbutikken
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Teaterbutikken

Titel - Hvad er dit arbejde
Forfatter - Teaterbutikken
Instruktør - Kirsten Ewaldsen
Scenografi - Teaterbutikken

Turnus
Titel - Rosa — mit store guldkorn
Forfatter - Thomas Roos

Instruktør - Thomas Roos
Scenografi - Lissen Dirckinck Holmfeld

Titel - Hvem — mig?
Forfatter - Søren Iversen
Instruktør - Søren Iversen
Scenografi - Turnus

Vester 60
Titel - Svendsens store nummer
Forfatter - Vester 60, Volker Quandt og Hans Ovesen
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Vester 60, Ole Halfdan Andersen og Hanne Minch

SÆSON 1977/78:
Teatret Artibus
Titel - Gong-Gada-Gong
Forfatter - Artibus, Flemming Holk og Annemette Haugård
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Vil du lege i min swimmingpool
Forfatter - Artibus, Lotta Bloom og Bjørn Fagerlund
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus

Titel - Gå pokker i Vold
Forfatter - Artibus, Lotta Bloom og Bjørn Fagerlund
Instruktør - Artibus
Scenografi - Artibus
Musik - Jens Breüning, Lars Møller og Morten Danckert

Titel - Nu skal der muges ud
Forfatter - Paul Andre Sagel
Instruktør - Paul Andre Sagel
Scenografi - Artibus

Baggårdsteatret
Titel - Tango
Forfatter - Slawomir Mrozek
Instruktør - Inger Marott
Scenografi - Baggårdsteatret

Titel - Kidnappet
Forfatter - Volker Quandt og Peter Seligmann
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Baggårdsteatret

Teatergruppen Banden
Titel - Det er da godt at far har sit go'e arbejde, men ...
Forfatter - Charlotte Strandgård og Banden
Instruktør - Flemming Weiss Andersen
Scenografi - Lissen Dirckinck Holmfeld

Bådteatret
Titel - Der er ikke noget at være bange for
Forfatter - Charlotte Strandgård
Instruktør - Lis Vibeke Kristensen
Scenografi - Kitta Vesterborg

Titel - Båt Båt
Forfatter - Kristin Bjarnadottir, Katja Miehe Renard og Judith Rothenborg
Instruktør - Kristin Bjarnadottir, Katja Miehe Renard og Judith Rothenborg
Scenografi - Kristin Bjarnadottir, Katja Miehe Renard og Judith Rothenborg

Titel - Balladen om Mary Read
Forfatter - Peter Poulsen
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Birgitte Livbjerg
Musik - Andreas Kofoed Bendtsen

Cassiopaja
Titel - Frøkongen/Rumleskaft
Forfatter - Brdr. Grimm, bearbejdet af Cassiopaja
Instruktør - Åge Mosly
Scenografi - Kazan
Musik - Rossini

Titel - Comedie i det blå
Forfatter - Åge Mosly
Scenografi - Calle Grossmann

Comedievognen
Titel - Hvorfor sir de det
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Thomas Roos
Scenografi - Søren Nielsen og Kitta Vesterborg

Titel - Fuld kraft frem
Forfatter - Comedievognen
Instruktør - Egon Stoldt
Scenografi - Comedievognen

Titel - Det blå stof
Forfatter - Kristen Bjørnkjær
Instruktør - Hanne Tvestmann og Jørgen Torp
Scenografi - Kitta Vesterborg

Det lille Teater
Titel - Ingenting eller Hva'
Forfatter - Christina Anderson
Instruktør - Torben Hellborn
Scenografi og dukker - Palle Lindau
Musik - Frederik Gersby

Titel - Ka' du se det for dig
Forfatter - Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen
Musik — Poul Erik Christensen

Titel - Bland dig i farverne
Forfatter - Laila Hodell og Det lille Teater
Instruktør - Jørgen Torp
Scenografi og marionetter - Frederik Gersby
Musik - Frederik Gersby

Dryadeteatret
Titel - Et Krybbespil
Forfatter - Gammelt Almuespil v/ Karl Julius Schröer
Bearbejdet af - Hakon Rostrup
Instruktør - Niels Secher
Scenografi og dukker - Niels Secher, Ruth Rostrup og Nina Dahlgreen
Musik - Leopold van der Pals

Teatergruppen Dueslaget
Titel - Det er for din egen skyld
Forfatter - Søren K. Lauridsen og Dueslaget
Instruktør - Jørgen Torp
Scenografi - Dueslaget
Musik - Henning Klausen

Fabula Teatret
Titel - Vikinger i Våde
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fair Play
Titel - Nu er det min tur
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play
Aldersgruppe - 3-8 år

Titel - Han, hun og arbejdet
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Kirsten Ewaldsen og Fair Play
Scenografi - Fair Play
Aldersgruppe 8-12 år

Titel - Klovnerier
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Stanley Rosenberg og Carl Press
Scenografi - Fair Play

Filuren
Titel - Hvem Skræmmer dit fugleskræmsel?
Forfatter - Carl Frederik Garde
Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Annett Birch og Henny Filbert

Titel - Mig og min søster
Forfatter - Winni Østergård
Instruktør - Ove Pedersen
Scenografi - Filuren

Titel - Natfolk og nissehuer
Forfatter - Finn Hesselager og Martin Sne

Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Filuren

Titel - Jagten på guldkisten
Forfatter - Finn Hesselager og Martin Sne
Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Annett Birch

Titel - Klatrestativet
Forfatter - Filuren og Svalegangen
Instruktør - Casper Kock
Scenografi - Filuren og Svalegangen

Fiolteatret
Titel - En Fremtid til Alle
Forfatter - Fiolteatret
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Jane Wessely
Aldersgruppe - 13-17 år

Fønix Teatret
Titel - Maximiliam
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Skyggebrillerne
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Gruppe 38's børneteater
Titel - Peter Fidus
Forfatter - Sven Wernstrøm, bearbejdet af gruppen
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - 13 år og opefter

Titel - Ska' vi lege arbejde I og II
Forfatter - Gruppe 38
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38
Aldersgruppe - I 4-8 år, II 6-9 år

Høje Taastrup Børneteater
Titel - Hyrdinden og Skorstensfejeren
Forfatter - H. C. Andersen, bearbejdet af Høje Taastrup Børneteater
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Karen Black

Titel - Hatten af for de Voksne
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Merete Arnstrøm
Scenografi - Karen Black

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Brændende Kærlighed
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt

Titel - Grøden der voksede
Forfatter - Thomas Winding
Instruktion - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Poul Arne Kring Sørensen og Finn Heidelberg

Titel - Rundetårn på hovedet
Forfatter - Birte Falkenberg
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Hertha Kåh

Titel - Plyds og Sofacyklen
Forfatter - Jytte Abildstrøms teater
Instruktør - Jytte Abildstrøms teater
Scenografi - Dan Voigt Lønholdt, Per og Niels

Kaskade Teatret
Titel - Gøglerne kommer
Forfatter - Kaskade Teatret
Instruktør - Kaskade Teatret
Scenografi - Kaskade Teatret

Titel - Fortovsparade
Forfatter - Kaskade Teatret
Instruktør - Kaskade Teatret
Scenografi - Kaskade Teatret

Titel - Hovsa
Forfatter - Kaskade Teatret
Instruktør - Kaskade Teatret
Scenografi - Kaskade Teatret

Marionetteatret i Kongens Have
Titel - Det Stryger vi
Forfatter - Halfdan Rasmussen og Kaj Matthiessen
Instruktør - Kaj Matthiessen
Scenografi og dukker - Kaj Matthiessen
Musik - Bent Hesselmann

Titel - I Kongens Mave
Forfatter - Peter Poulsen
Instruktør - Birgitte Livbjerg
Scenografi og dukker - Birgitte Livbjerg
Musik - Ebba Prins

Det ny Musikteater
Titel - Trylleføjten
Forfatter - Mozart, bearbejdet af Christian Lange
Instruktør - Christian Lange
Scenografi og dukker - Jannie Borch

Titel - Camelos Drømme
Bearbejdet af - Christian Lange
Instruktør - Daniel Bohr
Scenografi og dukker - Karen Black

Paraplyteatret
Titel - Vil du ikke godt
Forfatter - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein

Titel - Lissom dig nr. 1
Forfatter - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Instruktør - Ray Nusselein og Biba Schwoon
Scenografi - Ray Nusselein

Rimfaxe Teatret
Titel - Julestuen
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Rimfaxe

Titel - Jorden Rundt i 80 dage
Forfatter - Jules Verne, bearbejdet af Rimfaxe
Instruktør - Horacio Munoz
Scenografi - Kirsten Dehlholm

Teatergruppen Skifteholdet
Titel - Ska' du skubbe?
Forfatter - Nanna Gyldenkærne og Iben Melbye
Instruktør - Ulrich Krenchel
Scenografi - Susanne Harder

Sofieteatret
Titel - Sikken et Cirkus
Forfatter - Sofie Lunøe
Instruktør - Sofieteatret
Scenografi - Sofieteatret

Titel - Jeg gjorde det ikke med vilje
Forfatter - Poul Bernth
Instruktør - Mads Peter Neumann
Scenografi - Sofieteatret
Musik - Hans Dahl

Team Teatret
Titel - Det er bare noget vi spiller, januar 78
Forfatter - Kaj Nissen og Team
Instruktør - Kaj Nissen og Team
Scenografi - Team

Teaterbutikken
Titel - Byens Rødder
Forfatter - Teaterbutikken
Instruktør - Litten Hansen
Scenografi - Teaterbutikken

Titel - Legetøjsbutikken
Forfatter - Teaterbutikken
Instruktør - Danny Andersen
Scenografi - Teaterbutikken

Titel - Adgang Forbudt
Forfatter - Teaterbutikken
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Teaterbutikken

Turnus
Titel - Hej
Forfatter - Turnus
Instruktør - Turnus
Scenografi - Gitte Kath

Titel - Robinson Cruso
Forfatter - Keith Johnstone
Instruktør - Søren Iversen
Scenografi - Turnus

Titel - Åbent hus
Forfatter - Turnus
Instruktør - Turnus
Scenografi - Turnus

Vester 60
Titel - Familien Hjerte
Forfatter - Bertil Arlmark m.fl.
Instruktør - Annegrethe Nissen
Scenografi - Torben Egholm

Titel - Hold da helt ferie
Forfatter - Vester 60
Instruktør - Knud Bentsen
Scenografi - Hanne Munch og Vester 60

Ø-gruppen
Titel - Da månen forsvandt
Forfatter - Ø-gruppen
Instruktør - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker - Ole Bruun Rasmussen
Musik - Jørgen Gummesen og Bent Peder Holbech

Titel - Dukkernes Oprør
Forfatter - Ø-gruppen
Instruktør - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker - Ole Bruun Rasmussen

Titel - Skabet
Forfatter - Ø-gruppen
Instruktør - Ole Bruun Rasmussen
Scenografi og dukker - Ole Bruun Rasmussen

SÆSON 1978/79:
Teatret Artibus
Titel - Gå pokker i Vold
Forfatter - Morten Danckert og Dieter Sebelin
Instruktør - Morten Danckert og Dieter Sebelin
Scenografi - Artibus

Titel - Bertram og Bertha
Forfatter - Artibus
Instruktør - Morten Danckert
Scenografi - Artibus

Titel - Tag vattet ud, Fister
Forfatter - Iben Melbye
Instruktør - Egon Stoldt
Scenografi - Egon Stoldt

Titel - Mig og bedstefar
Forfatter - Kim Nørrevig
Instruktør - Kim Nørrevig
Scenografi - Artibus

Baggårdsteatret
Titel - Ska vi komme sammen
Forfatter - Rote Grütze
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Baggårdsteatret

Teatergruppen Banden
Titel - 6C, Danmark, Verden
Forfatter - Siv Wiederberg
Instruktør - Banden
Scenografi - Banden

Bådteatret
Titel - Medeas børn
Forfatter - Per Lysander og Suzanne Osten
Instruktør - Lis Vibeke Kristensen
Scenografi - Kitta Vesterborg

Titel - I
Forfatter - Finn Rye Petersen og Jaques Matthiessen
Instruktør - Finn Rye Petersen og Jaques Matthiessen

Scenografi - Finn Rye Petersen og
Jaques Matthiessen

Cassiopaja
Titel - Den lille Idas blomster
Forfatter - H. C. Andersen
Instruktør - Åge Mosly
Scenografi - Kazan
Musik - Tjaikowsky og
Rimsky Korsakov

Titel - Pierettes slør
Forfatter - Arthur Schnitzler
Instruktør - Marianne Demant
Scenografi - Kazan
Musik - Carl Nielsen

Comedievognen
Titel - Du blir osse gammel
Forfatter - Laila Hodell og
Comedievognen
Instruktør - Jørgen Torp og
Max Hansen
Scenografi - Comedievognen

Titel - Springturen
Forfatter - Eva Jørgensen og
Comedievognen
Instruktør - Eva Jørgensen
Scenografi - Kitta Vesterborg

Det lille Teater
Titel - Hans og bønnestængelen
Forfatter - Det lille Teater
Instruktør - Alexander Jochwed
Scenografi og dukker - Søren Tovborg
og Pernille Christensen
Musik - Alan Stivell

Titel - Noahs ark
Forfatter - Benny Andersen
Instruktør - Det lille Teater
Scenografi og dukker -
Frederik Gersby og
Marianne Rydvall
Musik - Frederik Gersby

Titel - Teater rotten
Forfatter - Det lille Teater
Instruktør - Manne Klintberg
Scenografi - Frederik Gersby og
Lars Willum
Musik - Frederik Gersby

Dryadeteatret
Titel - Tusindskind
Forfatter - Brdr. Grimm og
Hakon Rostrup
Instruktør - Niels Secher
Scenografi og dukker - Ruth Rostrup,
Nina Dahlgreen og Niels Secher
Musik - Niels Secher

Teatergruppen Dueslaget
Titel - To halve med musik
Forfatter - Litten Hansen og
Dueslaget
Instruktør - Litten Hansen
Scenografi - Dueslaget
Musik - Johannes Mørch

Fabula teatret
Titel - Mis, Mads og Mus
Forfatter - Birthe Olrik Fabula
Instruktør - Birthe Olrik Fabula

Fair Play
Titel - Fordi du ikke må
Forfatter - Fair Play, Carl Press og
Per Lauridsen
Instruktør - Carl Press
Scenografi - Fair Play

Titel - Nu er det min tur
Forfatter - Fair Play
Instruktør - Fair Play
Scenografi - Fair Play

Titel - Bare fordi det er din
Forfatter - Fair Play og Per Rasmussen
Instruktør - Per Rasmussen
Scenografi - Fair Play

Titel - Envher er sin egen lykkes smed
Forfatter - Fair Play og Volker Quandt
Instruktør - Volker Quandt
Scenografi - Fair Play og
Volker Quandt

Filuren
Titel - Himmel og hav
Forfatter - Carl Frederik Garde
Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Henny Filbert og Annett Birch

Titel - Det er mit liv
Forfatter - Ove Raskmark
Instruktør - Ove Raskmark
Scenografi - Filuren

Titel - Den månesyge Snemand
Forfatter - Finn Hesselager og Erik Wessberg
Instruktør - Finn Hesselager
Scenografi - Harald Høyer og Filuren

Titel - Kattekongen
Forfatter - Finn Hesselager og Filuren
Instruktør - Ove Pedersen
Scenografi - Filuren

Fiolteatret
Titel - Et stykke om vold
Forfatter - Biba Schwoon
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Gitte Zehngraff
Aldersgruppe - 9-12 år

Fønix Teatret
Titel - Maximilian
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Titel - Skyggebrillerne
Forfatter - Fønix
Instruktør - Fønix
Scenografi - Fønix

Gruppe 38's børneteater
Titel - I har selv bedt om det
Forfatter - Bent Rasmussen
Instruktør - Gruppe 38
Scenografi - Gruppe 38

Holstebro børneteater
Titel - Ska vi lege
Forfatter - Holstebro børneteater
Instruktør - Holstebro børneteater
Scenografi - Holstebro børneteater
Musik - Pekeli

Titel - Køb et stykke
Forfatter - Poul Sørensen
Instruktør - Thomas Malling
Scenografi - Jane Wesselly
Musik - Ib Jensen

Titel - Lazarillo
Forfatter - Melchior Schedler
Instruktør - Hans Rosenquist
Scenografi - Berit Præstegård

Høje Taastrup Børneteater
Titel - Hans Klodsmajor
Forfatter - Charlotte Blay
Instruktør - Gunnvør Nolsøe
Scenografi - Karen Black

Titel - Østen for solen, vesten for månen
Forfatter - Hans Hansen
Instruktør - Merete Arnstrøm
Scenografi - Karen Black og Kim Beckman

Jytte Abildstrøms teater
Titel - Petrushka
Forfatter - Jytte Hauch Fausbøll
Instruktør - Lisa Gjedde
Scenograf - Dan Voigt Lønholdt

Titel - Støvbolden og badesvampen
Forfatter - Susanne Bøsche
Instruktør - Poul Valjean
Scenografi - Finn Heidelberg og Poul Arne Kring Sørensen

Titel - Teatretræet
Forfatter - Poul Valjean
Instruktør - Jytte Abildstrøm
Scenografi - Poul Dubienko og Poul Arne Kring Sørensen

Kaskade Teatret
Titel - Gøglere og galskab

Forfatter - Kaskade Teatret
Instruktør - Kaskade Teatret
Scenografi - Kaskade Teatret

Titel - I følge fejeregulativet
Forfatter - Kaskade Teatret
Instruktør - Jan Torp
Scenografi - Kaskade Teatret

Det ny Musikteater
Titel - Hvalpeleg...Hundeliv...vov vov
Forfatter - Barbro Lindgren
Instruktør - Bodil Lindorff
Scenografi og dukker -
Karen Black og Helle Borch

Paraplyteatret
Titel - Lissom dig nr. 2
Forfatter - Ray Nusselein
Instruktør - Ray Nusselein
Scenografi - Ray Nusselein
pakkeordning, forsøg med teater i længere perioder.

Rimfaxe Teater
Titel - Festen
Forfatter - Bent Haller
Instruktør - Litten Hansen
Scenografi - Nina Rasmussen

Titel - Tørresnoren
Forfatter - Rimfaxe
Instruktør - Geert Vindahl
Scenografi - Rimfaxe

Teatergruppen Skifteholdet
Titel - Den forvandlede skov
Forfatter - Teatergruppen
Skifteholdet
Instruktion - Laila Andersson
Scenografi - Åse Engstrøm og
Susanne Juul

Team Teatret
Titel - Så er det godt, 12.3.79
Forfatter - Div. forfattere
Instruktør - Team
Scenografi - Team

Turnus
Titel - Midt i stuen
Forfatter - Rita Nygaard
Instruktør - Gunnar Rose
Scenografi - Bent Jacobsen

Titel - Udspil
Forfatter - Mads Thorkild Haugsted
og Turnus og publikum
Instruktør - Mads Thorkild Haugsted
og Turnus og publikum

Vester 60
Titel - Ulvetider
Forfatter - Vester 60
Instruktør - Anders Ramberg
Scenografi - Vester 60
Musik - Anni Brinkløv

Ø-gruppen
Titel - Myreliv
Forfatter - Ø-gruppen
Instruktør - Marianne Andreasen
Scenografi og dukker -
Ole Bruun Rasmussen og Ø-gruppen
Musik - Bent Peder Holbech

Titel - Bobo og Bambino
Forfatter - Ø-gruppen
Instruktør - Ø-gruppen
Scenografi - Ø-gruppen

Titel - En nat i historien
Forfatter - Terje Nordberg
Instruktør - Marianne Andreasen og
Hans Nørregaard
Scenografi og dukker - Ø-gruppen og
Inge Lise Westmann

Adresseliste:

Alakazam Trylleteater
Vestergade 13
5540 Utterslev
Tlf. 09 - 35 15 10

Teatret Artibus
Dronning Dagmarsvej 8
6760 Ribe
Tlf. 05 - 42 10 60

Baggårdsteatret
Caroline Amalielund
5700 Svendborg
Tlf. 09 - 21 40 43

Teatergruppen Banden
Vesterfælledvej 7A
1750 København V
Tlf. 01 - 21 61 70

Bådteatret
Frederiksholm Kanal 27 - 29
1220 København K
Tlf. 01 - 12 14 60

Cassiopaja
Kastrupvej 98C
2300 København S
Tlf. 01 - 55 25 63

Comedievognen
Borups Allé 148
2200 København N
Tlf. 01 - 19 79 79

Det lille Teater
Lavendelstræde 7
1462 København K
Tlf. 01 - 12 27 13

Dryadeteatret
Vinkelvej 38
2800 Lyngby
Tlf. 02 - 87 31 62

Teatergruppen Dueslaget
Egebæk Gl.Skole
Ribevej 2
6760 Ribe
Tlf. 05 - 44 56 57

Esbjerg Børne- og ungdomsteater
Finsensgade 10
6700 Esbjerg
Tlf. 04 - 12 70 34

Fabula teatret
Øster Søgade 106
2100 København Ø
Tlf. 01 - 26 10 46

Teatergruppen Fair Play
Wegenersminde
Wegenersmindevej 10
4300 Holbæk
Tlf. 03 - 43 85 95

Filuren
Vestergade 3B
8000 Århus C
Tlf. 06 - 12 56 23

Fiolteatret
Halmtorvet 9
1700 København V
Tlf. 01 - 24 00 60

Fønix Teatret
Hauchvej 20,3
1825 København V
Tlf. 01 - 24 20 75

Gruppe 38's børneteater
Frederiksgade 34
8000 Århus C
Tlf. 06 - 13 53 11

Holstebro Børneteater
Enghavevej 33
7500 Holstebro
Tlf. 07 - 41 15 35

Høje Tåstrup Børneteater
Fritidscentret
Poppel Allé 12
2630 Tåstrup
Tlf. 02 - 52 14 30

Jomfru Ane Teatret
Jomfru Ane Gade 23
9000 Ålborg
Tlf. 08 - 13 60 44

Jytte Abildstrøms Børneteater
Allégade 7 - 9
2000 København F
Tlf. 01 - 87 18 19

Kaskadeteatret
Montanagade 15
8000 Århus C
Tlf. 06 - 12 04 48

Marionetteatret i Kgs. Have
Kompagnistræde 23, 2.
1208 København K
Tlf. 01 - 11 43 51

Teatergruppen Masken
Dronningensgade 28
4800 Nykøbing F
Tlf. 03 - 86 60 33

Teatergruppen Møllen
Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Tlf. 04 - 52 66 79

Det ny Musikteater
Allégade 8B
2000 København F
Tlf. 01 - 24 47 49

Paraplyteatret
Rådhusstræde 6C, 2.
1466 København K
Tlf. 01 - 13 39 40

Dukketeatret Pin Pon
Skovvejen 55
8000 Århus C
Tlf. 06 - 19 17 78

Rimfaxe Teater
Ungdommens Hus
Parkvej 5
4000 Roskilde
Tlf. 03 - 36 77 13

Teatergruppen Skifteholdet
Blågårdsgade 23
2200 København N
Tlf. 01 - 37 16 66

Sofieteatret
Attrup
8444 Balle
Tlf. 06 - 33 72 18

Svalegangen
Rosensgade 11
8000 Århus C
Tlf. 06 - 12 13 15

Team Teatret
Jyllandsgade 2 - 4
7400 Herning
Tlf. 07 - 12 56 90

Teaterbutikken
Gasværksvej 33 o.g.
1656 København V
Tlf. 01 - 22 04 78

Teatergruppen Turnus
Teaterladen
Randager 1
2620 Albertslund
Tlf. 02 - 64 00 98

Teatergruppen Vester 60
Nørrebrogade 56
2200 København N
Tlf. 01 - 35 65 60

Ø-gruppen. Bornholms Børne- og ungdomsteater
Pistolstræde 19
3700 Rønne
Tlf. 03 - 95 44 83

Børneteateravisen &
Samarbejdsudvalget vedr. Børneteater og Opsøgende teater mv.
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
Tlf. 01 - 15 69 00

Børneteatersammenslutningen
Frederiksborggade 20,3
1360 København K
Tlf. 01 - 15 69 00

BTS region Kbh/Sjælland
c/o Bådteatret
Frederiksholm Kanal 27 - 29
1220 København K
Tlf. 01 - 12 14 60

BTS region midt Jylland
c/o Filuren
Vestergade 3 B
8000 Århus C
Tlf. 06 - 12 56 23

BTS region syd Jylland/Fyn
c/o Dueslaget
Egebæk gl. skole
Ribevej 2
6760 Ribe
Tlf. 05 - 44 56 57

